

פקודת התעבורה [נוסח חדש] ¹

פרק ראשון: מבוא

1. הגדרות

[תיקונים: התשל"א, התשל"ו, התש"ם, התשמ"ו (מס' 2), התשנ"א, התשנ"ג (מס' 2), התשנ"ו (מס' 2), התשנ"ח (מס' 3), התש"ס, התשס"ג (מס' 5), התשס"ז (מס' 2), התשס"ח (מס' 2), (מס' 7)]

בפקודה זו -

"בוחרן נהיגה" ו"בוחרן רכב" - מי שרשות הרישוי הסמיכה להיות בוחרן נהיגה או בוחרן רכב, לפי הענין;
"בעל" - אחד מאלה:

(1) הבעל הרשום ברשיון הרכב;

(2) לענין רכב שיש עליו הסכם שכירות או הסכם של מקח-אגב-שכירות או הסכם מכר - האדם המחזיק ברכב מכוח ההסכם;

(3) לענין רכב הרשום על שם חבר בני אדם - מנהל פעיל, שותף או עובד מינהלי בכיר בחבר, האחראים לאותו רכב;

(4) לענין רכב הרשום על שם קטין או חסוי כמשמעותם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 - הורו או מי שמונה אפוטרופסו, לפי הענין;

"דרך" - לרבות כל מסילה, דרך, רחוב, סמטה, ככר, מעבר, גשר או מקום פתוח שיש לציבור זכות לעבור בהם;

"התליה", של רישיון נהיגה - פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה עד להתקיימותו של תנאי שציננה רשות הרישוי בהחלטת ההתליה;

"אוטובוס" - רכב מנועי המיועד להסיע שמונה אנשים או יותר מלבד הנהג ואשר צוין ברשיון הרכב כאוטובוס;

"אוטובוס ציבורי" - רכב ציבורי שהוא אוטובוס;

"מסוף לתחבורה ציבורית" - מתחם המשמש כתחנת מוצא ויעד לקו שירות או המשמש כמקום מעבר לנוסעים בין קו שירות אחד לאחר;

"חניה תפעולית" - חניה לאוטובוסים לפני כניסתם לרציפי הנוסעים;

"תחנה מרכזית" - מסוף לתחבורה ציבורית ובו חניה תפעולית, המאפשר לנוסע קישור, בין קווי שירות בין-עירוניים או בין קווי שירות עירוניים, בינם לבין עצמם, או בין קווי שירות בין-עירוניים

לבין קווי שירות עירוניים, והוא תחנת מוצא בעבור קו שירות בין-עירוני אחד או יותר, ועשויים להימצא בו מיתקני שירות להפעלת קווי השירות כגון חניה, תדלוק, קופות, משרדים וכדומה;

"מיתקן תחבורתי" - מסוף לתחבורה ציבורית או תחנה מרכזית;

"קו שירות" - מסלול ההסעה של אוטובוס ציבורי או מונית שקבועות בו תחנות להעלאת נוסעים ולהורדתם כפי שנקבע ברשיון קו השירות;

"טכוגרף" - מכשיר המותקן ברכב לפי הוראות פקודה זו, המיועד לסמן או לרשום את היות הרכב במצב נסיעה או עצירה, וכן את מרחק הנסיעה, את מהירות הנסיעה ואת זמן הנהיגה של הנוהג ברכב;

"מונית" - רכב מנועי ציבורי המיועד להסיע עד עשרה אנשים מלבד הנהג ואשר צויין ברשיון הרכב כמונית;

"מיתקן מגביל מהירות" - מכשיר מסוג שקבע השר, המגביל את מהירות הרכב והמותקן ברכב כפי שקבע השר;

"נוהג חדש" - מי שקיבל רישיון נהיגה לפי סעיף 11 ולא היה בידו, קודם לכן, רישיון נהיגה, וכן מי שהיה בידו רישיון לנהיגת רכב מנועי שהוא אופנוע, תלת אופנוע, קטנוע, טרקטור או מכונה ניידת, ולא היה בידו קודם לכן רישיון לנהיגת רכב מנועי אחר;

"רכב" - רכב הנע בכוח מיכני או הנגרר על-ידי רכב או על-ידי בהמה, וכן מכונה או מיתקן הנעים או הנגררים כאמור, לרבות אופניים ותלת-אופן, ולמעט רכב ששר התחבורה פטר אותו בצו מהוראות פקודה זו, כולן או מקצתן;

"רכב מנועי" - רכב המונע בכוח מיכני מכל צורה שהיא, ולרבות תלת אופנוע ואופנוע עם רכב צדי או עם גרור או בלעדיהם ולמעט רכב הנגרר על ידי רכב מנועי;

"רכב מסחרי" - רכב המשמש, או המיועד לשמש, להובלת משא, בין בשכר ובין בקשר לעסקו או למסחרו של בעל הרכב;

"רכב עבודה" - רכב שצויד עבודה מורכב עליו באופן קבוע, או שמבנהו עשוי לביצוע עבודה, ואינו מיועד להובלת משא או להסעת נוסעים;

"רכב ציבורי" - רכב המשמש, או המיועד לשמש, להסעת נוסעים בשכר;

"רכב פרטי" - רכב שאיננו רכב ציבורי ולא רכב מסחרי;

"רכבת מקומית" - כהגדרתה בסעיף 46 לפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972 (בפקודה זו - פקודת מסילות הברזל);

"עבירת קנס" - עבירת תעבורה שהוכרזה כעבירת קנס לפי סעיף 30(א);

"עבירת תעבורה" - עבירה על פקודה זו ועל התקנות, לרבות חוקי העזר שהותקנו לפיה;

"עגלה" - רכב הנגרר על-ידי בהמה;

"ערובה" - ערובה לביטוח סיכוני צד שלישי הנובעים מן השימוש ברכב מנועי כשהיא עשויה לפי כל הדרישות של פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970 ;

"פוליסה" - פוליסה לביטוח סיכוני צד שלישי הנובעים מן השימוש ברכב מנועי כשהיא עשויה לפי כל הדרישות של פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970 ולרבות הודעת כיסוי ;

"מפקח על התעבורה" - מי ששר התחבורה מינה אותו, בהודעה ברשומות, מפקח על התעבורה לכל שטח המדינה (להלן - המפקח הארצי על התעבורה) או לחלק ממנו, לרבות מי שהמפקח הארצי על התעבורה אצל לו, בהודעה ברשומות, מסמכותו לכל שטח המדינה או לחלק ממנו, לענין פלוני או לסוגי ענינים ;

"רשות הרישוי" - עובד משרד התחבורה שמונה כדין להיות סגן מנהל כללי לתנועה במשרד התחבורה, לרבות עובד ציבור אחר, שהוא אצל לו מסמכותו כרשות הרישוי לשטח המדינה כולה או לחלק ממנו, לענין פלוני או לסוג של ענינים. בהגדרה זו, "עובד ציבור" - עובד בשירות המדינה, קצין בצבא הגנה לישראל או מי שממלא תפקיד של קצין כאמור, או קצין במשטרת ישראל ;

"רשיון להפעלת מונית" - רשיון המקנה לבעלו זכות להסיע נוסעים במונית לפי רשיון הסעה שניתן לפי התקנות ;

"תעודת ביטוח" ו"תעודת ערובה" - כמשמעותן בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

פרק שני: רישוי ורישום

סימן א': רשיון רכב ורישום רכב

2. רשיון רכב

לא ינהג אדם רכב ולא ירשה לאחר לנהוג רכב שברשותו, אלא אם נרשם הרכב בהתאם להוראות פקודה זו ויש עליו רשיון רכב תקף שניתן לפי הפקודה ; ובלבד שלא יהיה בעל רכב אחראי לפי סעיף זה על נהיגת רכבו על ידי אדם אחר, אם הוכיח שנקט כל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנהוג ברכב.

3. תקופת תקפו של רשיון רכב

[תיקונים: התשנ"ח (מס' 3), התשס"ה (מס' 3)]

(א) רשיון רכב או חידושו יהיה לתקופה שנקבעה בתקנות ובלבד שלא תעלה על שנה אחת ; לרכב עבודה, לטרקטור או לרכב שלפי מבנהו אין מהירותו עולה על ארבעים וחמישה קילומטר לשעה, מותר ליתן או לחדש את הרשיון לתקופה שנקבעה בתקנות ושלא תעלה על שתי שנים.

(1א) שר התחבורה רשאי, מטעמים מיוחדים, להאריך, בצו, את התקופות האמורות בסעיף קטן (א), דרך כלל או לענין רישיונות רכב מסוימים, לתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על 90 ימים, ורשאי הוא להתנות את ההארכה בתנאים.

(ב) בחידוש רשיון רכב יתחיל תקפו של הרשיון המחודש מהיום האחרון לתקופת תקפו הקודמת ולענין זה לא תבוא בחשבון כל תקופת הארכה לפי סעיף קטן (1א).

(ג) בעד רשיון רכב או חידושו תשולם האגרה שנקבעה בתקנות.

4. סמכות להסדיר רישוי רכב

[תיקון התשע"ב (מס' 2)]

(א) שר התחבורה רשאי, בתקנות, לקבוע הוראות המסדירות מתן רשיון רכב, חידושו, העברתו, צורתו, כללי החזקתו ותנאיו, לרבות תנאים בדבר הגבלת השימוש ברכב.

(ב) בתקנות לפי סעיף קטן (א) המסדירות העברת רישיון רכב יקבע השר הוראות לעניין בדיקות שתבצע רשות הרישוי כדי לוודא כי שולמו כל האגרות והמסים החלים על הרכב, ובדיקות נוספות שתבצע כדי לברר, בין השאר, קיום עיקול על הרכב או הגבלה אחרת שבשלה נקבע כי אין להעביר רישיון רכב, וכן - בהתייעצות עם שר המשפטים - כדי לברר רישום משכון על הרכב לפי חוק המשכון, התשכ"ז-1967²

5. בעל רכב בלי רשיון חייב באגרה

(תיקון התשנ"א)

על אף האמור בסעיף 2, בעל רכב שאיננו פטור מחובת רשיון רכב או מאגרת רשיון, ולא קיבל רשיון רכב לתקופה פלונית, ישלם תשלום חובה לרשות הרישוי בשיעור האגרה שהיה עליו לשלם בעד הרשיון או חידושו, לאותה תקופה.

6. רישום רכב

(תיקון התשמ"ה)

בעל רכב המבקש רשיון רכב, חייב עם הגשת הבקשה, לרשום את הרכב בלשכת רשות הרישוי, זולת אם פטור מהוראות פקודה זו בדבר רישוי ורישום.

7. תו רישום

(תיקון התשמ"ה)

(א) רשות הרישוי תייחד לכל רכב הרישום אצלה מספר ותו המציינים את מספר הרישום.

(ב) תו הרישום יודבק אל הרכב, או אל כל רכב אחר הנגרר על ידיו, או אל זה ואל זה, הכל כפי שנקבע.

8. אגרת רישום

בעד רישום רכב תשולם האגרה שנקבעה.

9. תו-סוחר

(תיקונים: התש"ם, התשמ"ה)

על אף האמור בסעיף 7(א) רשאית רשות הרישוי, לאחר ששולמה האגרה שנקבעה, לייחד ליצרן או ליבואן של רכב לבעל מוסך שיש לו רישיון כדין, לסוחר של רכב או למעבדה לבדיקת רכב שאישרה רשות הרישוי, תו-סוחר כללי שמותר להשתמש בו, בדרך שנקבעה, לכל רכב הנמצא במבחן לאחר ייצורו או לאחר ייבואו או במבחן על ידי המתעתד לקנותו, או אחרי תיקונו.

סימן ב': רישיון נהיגה

10. איסור לנהוג בלי רישיון נהיגה

(א) לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון זולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגה ובמידה שפוטר.

(ב) בעל רכב ומי שהשליטה על הרכב בידו לא ירשה לנהוג ברכב למי שאינו רשאי לפי סעיף קטן (א) לנהוג בו, ובלבד שלא יהיה בעל רכב או מי שהשליטה על הרכב בידו, אחראי בעד נהיגתו על ידי אדם שאינו רשאי לנהוג בו, אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנהוג ברכב.

(ג) לענין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הרכב רשום בארץ או בחוץ-לארץ.

11. כשירות לרישיון נהיגה

רשות הרישוי רשאית ליתן רישיון לפי סימן זה, אם שוכנעה שמבקש הרישיון כשיר לנהוג ברכב שעליו הוגשה הבקשה ואיננו פסול לפי הוראות פקודה זו ושילם את האגרה שנקבעה.

11א. סייג למתן רישיון

[תיקון התשס"ו (מס' 3)]

רשות הרישוי לא תיתן רישיון נהיגה לאדם שהורשע, בפסק דין סופי, בעבירה לפי פקודת הסמים, כל עוד לא חלפה שנה ממועד הרשעתו כאמור; ואולם בית המשפט המוסמך לדון בעבירה כאמור, רשאי, לבקשתו של אותו אדם, להורות אחרת, בנסיבות מיוחדות שיפרט.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם שהיה בידו רישיון נהיגה ומבקש לחדשו, או על אדם, שבית משפט החליט לפסול אותו מלקבל רישיון נהיגה בהתאם להוראות סעיף 37א לפקודת הסמים.

(ג) בסעיף זה -

"פסק דין סופי" - פסק דין שאין עליו ערעור עוד ;

"פקודת הסמים" - פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

12. רשיון נהיגה לקטין

לא יינתן רשיון נהיגה לאדם שלא מלאו לו שמונה-עשרה שנה, אלא ששר התחבורה רשאי בתקנות, להתיר, בתנאים או ללא תנאי, ליתן רשיון נהיגה בסוגים מסויימים של כלי רכב מנועיים למי שמלאו לו שש-עשרה שנה ; נתעורר ספק לגבי הגיל, רשות הרישוי היא המחליטה.

12א. רשיון נהיגה לנוהג חדש

[תיקונים: התש"ס, התשנ"א (מס' 4), התשנ"ג (מס' 2), התשנ"ה (מס' 4), התשס"ז (מס' 2)]

(א) רישיון נהיגה לנוהג חדש, יהא תוקפו מוגבל לשנתיים.

(ב) רשות הרישוי תחדש את רשיונו של נוהג חדש, אולם אם הוא הורשע באחת מן העבירות המנויות בתוספת השלישית, תתנה רשות הרישוי את חידוש רשיונו בבחינות ובבדיקות שתקבע, ומשחידשה כך את רשיונו אחרי קיום תנאים שהתנתה יחולו הוראות סעיף זה כאילו הוא רישיון כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) האמור בסעיף זה אינו בא לגרוע מכל סמכות של רשות הרישוי לפי הוראה אחרת של פקודה זו.
(ד) (בוטל).

12א1. חובת ליווי

[תיקונים: התשנ"ח (מס' 3), התש"ס (מס' 1א), התשס"ד (מס' 5), התשס"ז (מס' 2)]

(א) בסעיף זה, "מלווה" - מי שמלאו לו 24 שנים או מי שבידו רישיון להוראת נהיגה לפי סעיף 16 אף אם טרם מלאו לו 24 שנים, אשר בידו רישיון נהיגה בר-תוקף לאותו סוג רכב חמש שנים לפחות, וכן מי שמלאו לו שלושים שנים אשר בידו רישיון נהיגה כאמור שלוש שנים לפחות, ואולם אדם לא ייחשב מלווה לענין סעיף זה בעת היותו שיכור כהגדרתו בסעיף 64ב.³

(ב) לא ינהג נוהג חדש ברכב מנועי, למעט אופנוע, טרקטור וטרקטורון, בשלושת החודשים הראשונים מיום שניתן לו רשיון נהיגה, אלא אם כן יושב, במושב שלצדו, מלווה.

(ג) התיר שר התחבורה, בתקנות לפי סעיף 12, מתן רשיון נהיגה לקטין שמלאו לו 17 שנים וטרם מלאו לו 17½ שנים ברכב, כאמור בסעיף קטן (ב), לא ינהג אותו נוהג חדש ברכב, כל עוד לא מלאו לו 17½ שנים, אלא אם כן יושב, במושב לצדו, מלווה ; הוראות סעיף קטן זה יחולו נוסף על הוראות סעיף קטן (ב).⁴

(ד) רשות הרישוי תציין ברשיון הנהיגה שניתן לנוהג חדש, את התקופה שבה חלה לגביו חובת הליווי לפי סעיף קטן (ב).

(ה) הוראות סעיף זה וסעיף 2א12 לא יחולו על חייל או על שוטר, הנוהג רכב, במסגרת מילוי תפקידו בשירות, מכוח רשיון נהיגה בר-תוקף מטעם צבא הגנה לישראל או מטעם המשטרה, ולענין זה יחולו ההוראות החלות על נוהג חדש לפי פקודות הצבא ופקודות המשטרה.

2א12. הגבלת מספר נוסעים לנוהג חדש

[תיקון התשס"ז (מס' 2)]

נוהג חדש שטרם מלאו לו 21 שנים וחלפה לגביו התקופה שבה חלה עליו חובת הליווי האמורה בסעיף 1א12, לא יסיע ברכב מנועי יותר משני נוסעים עד שימלאו לו 21 שנים, אלא אם כן יושב לידו מי שכשיר להיות מלווה.

12ב. דיווח על מחלות מסויימות של נוהגי רכב

(תיקונים: התש"ס, התשמ"ה)

(א) רופא המטפל באדם שמלאו לו 16 שנים והוא מאבחן אצלו מחלה וסבור כי אותו אדם עלול בנהיגתו לסכן את עצמו או את זולתו מחמת אותה מחלה, ידווח על המחלה לרשות שקבע שר הבריאות (להלן בסעיף זה - הרשות הרפואית).

(ב) הרשות הרפואית רשאית להשתמש בידיעות על מחלה כאמור בסעיף קטן (א) המצויות במשרד הבריאות או במערכת הבטחון על שלוחותיה, וכל הוראה שבדין האוסרת מסירת ידיעה כאמור לא תחול על מסירת ידיעה לפי הוראות סעיף זה.

(ג) קיבלה הרשות הרפואית דיווח כאמור בסעיף קטן (א) או מידע כאמור בסעיף קטן (ב), תודיע לרשות הרישוי המלצתה לענין מתן רשיון נהיגה, התלייתו או ביטולו.

(ד) מידע שהגיע לאדם מכוח סעיף זה, לא ימסרנו אלא למי שהוסמך לכך על פי דין או לפי רשות מאת בית המשפט או בתשובה על שאלה שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירות על ביצוע עבירות.

(ה) העובר על הוראות סעיף קטן (א) - ייאשם בעבירה.

13. סמכות להסדיר רישוי נהגים

שר התחבורה יקבע בתקנות הוראות המסדירות מתן רשיון נהיגה, חידושו, צורתו, תנאיו ותקופת תקפו.

סימן ג': רשיון להפעלת מונית

13א. חובת רישיון להפעלת מונית

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

לא יפעיל אדם מונית אלא אם כן קיבל רישיון להפעלת מונית לפי הוראות סימן זה.

14. זכאות לקבלת רשיון להפעלת מונית

(תיקון התשנ"ח)

זכאי לקבל רשיון להפעלת מונית מי שנתקיימו בו כל אלה:

(1) הוא תושב ישראל;

(2) לא הורשע בעבירה שלדעת ועדת המוניות, מפאת חומרתה או נסיבותיה, יש בה כדי למנוע מתן רשיון להפעלת מונית או שחלפה לגבי ההרשעה תקופת ההתיישנות לפי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, ואם הוא תאגיד הרשום בישראל - בעלי השליטה בתאגיד או מנהליו לא הורשעו בעבירה כאמור; לענין זה, "שליטה" - כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

(3) לדעת ועדת המוניות אין בהפעלת מונית על ידו כדי לפגוע בבטחון המדינה; החלטה שלא לאשר לאדם לקבל רשיון בשל האמור בפסקה זו לא תתקבל אלא על פי פניה של משטרת ישראל;

(4) שילם אגרה בעד מתן רשיון להפעלת מונית לפי סעיף 14ה(א).

14א. ועדת מוניות

(תיקון התשנ"ח)

(א) שר התחבורה יפרסם בהודעה ברשומות רשימה של אנשים שניתן למנותם כחברים בוועדת מוניות (להלן - רשימת החברים), וימנה שופט שיציע שר המשפטים שיהיה יושב ראש הוועדה.

(ב) ועדת המוניות תדון במותבים של שלושה שימנה יושב ראש ועדת המוניות, מתוך רשימת החברים; כיושב ראש מותב יכהן יושב ראש ועדת המוניות או מי שהוא מינה לכך מתוך רשימת החברים.

(ג) נבצר מאחד מחברי מותב של ועדת מוניות להשתתף בהמשך הדיון במועד שנקבע, ימנה יושב ראש ועדת המוניות חבר אחר מתוך רשימת החברים, והדיון יימשך במותב החדש מאותו שלב שאליו הגיע הדיון בפני המותב הראשון של הוועדה.

14ב. הסדרים להגשת בקשות

(תיקון התשנ"ח)

(א) בקשה לקבלת רשיון להפעלת מונית תוגש למפקח על התעבורה.

(ב) שר התחבורה יקבע דרכים להגשת הבקשה, מועדי הגשתה והמסמכים שיצורפו לאימותה.

(ג) המבקש רשיון להפעלת מונית, ישלם בעד הגשת הבקשה אגרה בסכום שיקבע שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

14ג. הוצאות רשיון להפעלת מונית

(תיקון התשנ"ח)

- (א) המפקח על התעבורה יעביר לועדת המוניות את הבקשות שהוגשו לו על צירופיהן.
- (ב) ועדת המוניות תבדוק את הבקשות ותחליט לגבי קיום התנאים, המנויים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 14, במבקשים לקבל רשיון להפעלת מונית.

14ד. העברת רשיון להפעלת מונית

(תיקון התשנ"ח)

- (א) מי שקיבל רשיון להפעלת מונית רשאי להעבירו לאדם שמתקיימים בו התנאים המנויים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 14 ושקיבל היתר לפי סעיף זה.
- (ב) המבקש לקבל היתר יגיש בקשה בכתב למפקח על התעבורה, בדרכים ובצירוף מסמכים לאימותה, כפי שיקבע שר התחבורה.
- (ג) המפקח על התעבורה יעביר לועדת המוניות את הבקשה על צירופיה, וועדת המוניות תחליט לגבי כשירותו של המבקש; החליטה ועדת המוניות כי מתקיימים במבקש התנאים האמורים בסעיף 14, יתיר המפקח על התעבורה את העברת הרשיון להפעלת מונית למבקש.

14ה. אגרות

[תיקונים: התשנ"ח, התשס"א, התשס"ה (מס' 2)]

- (א) (1) בעד מתן רישיון להפעלת מונית, ישלם מקבל הרישיון אגרה בסכום של 205 אלף שקלים חדשים (להלן - אגרה רגילה), ואולם בשנים 2001 עד 2007, מי שהוא בעל רישיון בתוקף בישראל לנהיגה במונית, ונהג במונית כעיסוק עיקרי במשך תקופה של 5 שנים לפחות, שקדמו למועד הגשת הבקשה, ממנה לכל הפחות שנתיים וחצי בישראל, ישלם אגרה בסכום של 110 אלף שקלים חדשים בלבד; לענין זה, "עיסוק עיקרי" - עבודה בפועל בישראל בנהיגת מונית הרשומה בישראל או עבודה בפועל בחוץ לארץ בנהיגת מונית;
- (2) החל בשנת 2000, יהיה שר התחבורה רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע בצו לענין פסקה (1) תקופה הקצרה מ-6 שנים.
- (ב) (1) ב-1 בינואר, ב-1 באפריל, ב-1 ביולי וב-1 באוקטובר של כל שנה, החל באפריל 1998, יעודכנו סכומי האגרות שבסעיף קטן (א) לפי שיעור עליית המדד הידוע באותו מועד לעומת המדד לחודש נובמבר 1997; לענין זה, "מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
- (ג) החל בשנת 2000 יהיה שר התחבורה רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להפחית בצו את סכום האגרה הרגילה, אם ראה כי צורכי המשק מצדיקים זאת, ותקופת הפחתת סכומי האגרה הרגילה, כאמור בסעיף קטן (ב), תקוצר בהתאם.
- (ד) שר התחבורה, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע אגרה בעד מתן היתר להעברת רשיון להפעלת מונית.

14. ערעור על החלטת ועדת המוניות

[תיקונים: התשנ"ח, התש"ס (מס' 2)]

(א) על החלטתה של ועדת המוניות בענין מתן רשיון להפעלת מונית או היתר להעברתו, רשאי מבקש הרשיון או ההיתר לערער לפני בית משפט לענינים מינהליים בירושלים.

(ב)-(ד) (בוטלו).

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

סימן ג'1: רישיון להפעלת מונית בקו שירות ורישיון לנסיעת שירות⁵

14. הגדרות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ב (מס' 6)]

בסימן זה -

"אמצעי שליטה", "בעל ענין" ו"שליטה" - כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

"המועד הקובע" - המועד שבתום שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 64), התשס"ה-2005.⁶

"נושא משרה" - כהגדרתו בסעיף 1 בחוק החברות, התשנ"ט-1999;

"קו שירות למוניות" - מסלול הסעה קבוע של מונית, שבו תחנת מוצא ותחנת יעד קבועות, ושכל נוסע, במונית, באותו מסלול, משלם בנפרד בעבור הנסיעה;

"רישיון לנסיעת שירות" - כמשמעותו בסעיף 14יא;

"רישיון קו שירות" - כמשמעותו בסעיף 14ח(א).

14. רישיון להפעלת קו שירות למוניות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ב (מס' 6)]

(א) לא יפעיל אדם קו שירות למוניות, אלא אם כן נתן לו המפקח על התעבורה רישיון לכך לפי סעיף זה, והוא מפעיל את קו השירות בהתאם לתנאי הרישיון ובאמצעות מוניות שניתן עליהן רישיון לנסיעת שירות, בלבד.

(ב) המפקח על התעבורה רשאי לתת רישיון קו שירות לפי סעיף זה, למי שהגיש בקשה בתקופה האמורה בסעיף 14יז ומתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא תאגיד שהתאגד בישראל שמטרתו העיקרית, לפי מסמכי ההתאגדות שלו, היא הפעלת קו שירות למוניות;

(2) הוא התקשר עם 15 מוניות לפחות, לשם הפעלת קו שירות, אחד או יותר, ומתקיימים לגביהן כל אלה:

(א) היה עליהן, ערב המועד הקובע, רישיון תקף לנסיעת שירות, שניתן לפי הוראות פקודה זו כנוסחה ערב המועד הקובע;

(ב) הן אינן מנויות ברישיון קו שירות שניתן לתאגיד שאינו המבקש, או בבקשה לרישיון קו שירות שהוגשה על ידי מבקש אחר לפי הוראות סימן זה;

(ג) התאגיד המבקש הגיש לגביהן בקשה לרישיון לנסיעת שירות לפי סימן זה, ומי שיינתן לו הרישיון לנסיעת שירות הפקיד ערבות בנקאית עצמאית בסכום שלא יפחת, בכל עת, מ-5,000 שקלים חדשים, להבטחת קיום תנאי הרישיון לנסיעת שירות;

(3) הוא, בעל שליטה בו או נושא משרה בו, לא הורשעו בעבירה שמפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה, אין זה ראוי לתת לתאגיד רישיון קו שירות;

(4) קו השירות למוניות שלגביו הגיש התאגיד המבקש בקשה לרישיון מופיע ברשימה הראשונה או ברשימה השנייה, לפי העניין שפרסם המפקח על התעבורה לפי הוראות סעיף 14טז;

(5) אושרו לו, לפי הוראות הפקודה, תחנת מוצא ותחנת יעד בקו השירות למוניות שלגביו מבוקש רישיון קו השירות, ועומד לרשותו מקום מתאים לחניית המוניות בסמוך לאחת התחנות האמורות;

(6) הוא הוכיח, להנחת דעתו של המפקח על התעבורה, קיומם של תנאים ואמצעים הדרושים להפעלתו התקינה של קו השירות למוניות, לרבות העסקת מנהל וסדרנים וקיום משרד;

(7) הוא מבוטח בביטוח לכיסוי אבדן או נזק לחפצים שיובלו במוניות שיפעלו במסגרתו;

(8) הוא הפקיד בידי המפקח על התעבורה ערבות בנקאית עצמאית בסכום שלא יפחת, בכל עת, מ-150,000 שקלים חדשים, להבטחת קיום תנאי רישיון קו השירות.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), מי שהגיש בקשה לרישיון קו שירות בתקופה האמורה בסעיף 14יז(א), וערב המועד הקובע היה בידו רישיון שירות שניתן לו לפי הוראות הפקודה כנוסחה ערב המועד האמור, ולפיו רשאי היה להפעיל את קו השירות באמצעות פחות מ-15 מוניות, רשאי המפקח על התעבורה לתת לו רישיון קו שירות לפי הוראות סעיף זה, אף אם לא התקשר עם 15 מוניות ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(1) רישיון קו השירות מתבקש לשם הפעלת קו שירות למוניות שהמפקח על התעבורה קבע, בפרסום כאמור בסעיף 14טז, כי המספר המרבי של הרישיונות לנסיעת שירות שיינתנו לגביו, יהיה נמוך מ-15;

(2) התנאים המפורטים בסעיף קטן (ב)(1) ו-(3) עד (7);

(3) הוא התקשר, לשם הפעלת קו השירות, עם מספר מונית כנדרש לפי רישיון השירות שהיה בידו ערב המועד הקובע, ומתקיים לגביהן האמור בפסקאות משנה (א) עד (ג) של סעיף קטן (ב)2);

(4) הוא הפקיד בידי המפקח על התעבורה ערבות בנקאית עצמאית בסכום שלא יפחת, בכל עת, מ-7,000 שקלים חדשים לכל אחת מהמוניות שיפעלו במסגרתו, ולא יעלה על סכום כולל של 150,000 שקלים חדשים.

(ד) במתן רישיון קו שירות יתחשב המפקח על התעבורה בשיקולים של קידום התחרות.

14.ט. דמי רישיון

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

מתן רישיון קו שירות והארכת תוקפו של רישיון כאמור מותנים בתשלום דמי רישיון בעבור כל אחת מהמוניות הפועלות במסגרת רישיון קו השירות, בסכום השווה ל-170 שקלים חדשים כשהוא מוכפל במספר החודשים שלגביהם ניתן הרישיון או הוארך תוקפו, לפי הענין; לענין זה יראו חלק מחודש כחודש.

14.י. פרטים ותנאים ברישיון קו שירות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ב (מס' 6)]

(א) ברישיון קו שירות יכלול המפקח על התעבורה, בין השאר, את אלה:

(1) פרטי קו השירות למוניות שלהפעלתו ניתן הרישיון, לרבות ציון תחנת המוצא ותחנת היעד שאושרו לפי סעיף 14(ב)5) ומסלול ההסעה של המוניות הפועלות בו;

(2) המספר המזערי של מוניות שהתאגיד בעל הרישיון יפעיל בקו השירות למוניות שלגביו ניתן הרישיון, והמספר המרבי של מוניות שהוא רשאי להפעיל באותו קו שירות;

(3) פרטי המוניות הפועלות במסגרת התאגיד בעל הרישיון בקו השירות למוניות שלגביו ניתן הרישיון, ובלבד שלא תיכלל ברישיון קו שירות מונית שלא מתקיימים בה התנאים המנויים בסעיף 14(ב)2); ואולם רשאי המפקח על התעבורה לכלול ברישיון קו השירות מונית שלא מתקיים בה התנאי האמור בסעיף 14(ב)2(א), על פי בקשה של בעל רישיון קו השירות, אם בוטל רישיון לנסיעת שירות שניתן לגבי מונית שהיתה כלולה ברישיון קו השירות.

(ב) המפקח על התעבורה רשאי לקבוע תנאים נוספים ברישיון קו שירות, לרבות תנאים הדרושים לדעתו לשם הפעלה יעילה ומקצועית של קו השירות למוניות שלגביו ניתן הרישיון, ולרבות סימני היכר למונית כפי שיפורטו בתנאי הרישיון ובמפרט הטכני המופקד במשרדי המפקח על התעבורה, ורשאי הוא להוסיף, בכפוף להוראות לפי פקודה זו, תנאים ברישיון קו השירות, לגרוע מהם או לשנותם, אם נוכח כי הדבר דרוש לשם הפעלה יעילה ומקצועית כאמור.

14.יא. רישיון לנסיעת שירות

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

(א) לא יסיע אדם נוסע, במונית, בקו שירות למוניות, בנסיעה שבעבורה משלם כל נוסע בנפרד, אלא אם כן נתן המפקח על התעבורה רישיון לכך, לגבי אותה מונית, לפי סעיף זה, ויפעילה בהתאם לתנאי הרישיון.

(ב) המפקח על התעבורה רשאי לתת רישיון לנסיעת שירות רק לגבי מונית הכלולה ברישיון קו שירות.

(ג) המפקח על התעבורה לא ייתן רישיונות לנסיעת שירות בקו שירות למוניות מסוים, במספר הנמוך מהמספר המזערי שקבע לגבי אותו קו שירות בפרסום כאמור בסעיף 14טז או במספר הגבוה מהמספר המרבי שקבע כאמור.

14יב. סייג להעברת רישיונות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ב (מס' 6)]

(א) רישיון קו שירות ורישיון לנסיעת שירות אינם ניתנים להעברה, לשעבוד או לעיקול, אלא לפי היתר מאת המפקח על התעבורה ובהתאם לתנאיו.

(ב) בעל שליטה בתאגיד שניתן לו רישיון קו שירות לא יעביר לאחר את השליטה בתאגיד האמור, אלא לפי היתר כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) במתן היתר לפי סעיף זה, יתחשב המפקח על התעבורה בשיקולים של קידום התחרות.

14יג. ביטול רישיונות וחילוט ערבויות ושליטת זכאות לרישיון קו שירות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ב (מס' 6)]

(א) המפקח על התעבורה רשאי, בכל עת, לבטל רישיון קו שירות או רישיון לנסיעת שירות, להגבילו, להתלותו או לחלט את הערבות הבנקאית שהופקדה, כולה או מקצתה, לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:

(1) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב;

(2) חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן הרישיון;

(3) בעל הרישיון הפר תנאי מהותי מתנאי הרישיון.

(ב) נוסף על האמור בסעיף קטן (א), רשאי המפקח על התעבורה לבטל רישיון קו שירות לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, גם בהתקיים אחד מאלה:

(1) בעל רישיון קו השירות לא החל להפעיל את קו השירות למוניות במועד שנקבע לכך ברישיונו, או שחדל להפעילו ולא הודיע על כך למפקח על התעבורה במועד שקבע השר;

(2) ניתן לגבי בעל הרישיון צו פירוק זמני, או מונה לו כונס נכסים או שבעל הרישיון החליט על פירוק מרצון;

(3) הוא מפעיל בקו השירות למוניות שלגביו ניתן הרישיון, מונית שלא ניתן לגביה רישיון לנסיעת שירות.

(ג) בתוך שלושים ימים מיום פרסומו של חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 106), התשע"ב-2012 (בסימן זה — תיקון מס' 106), ימסור המפקח על התעבורה לתאגיד שלא מימש את זכותו לרישיון קו שירות, התראה, בכתב, ולפיה אם לא יממש את זכותו לרישיון כאמור ויקיים את התנאים לקבלת הרישיון לפי סימן זה, בתוך 60 ימים מיום מסירת ההתראה, תישלל זכאותו לממש את זכותו כאמור; לא פעל תאגיד בהתאם לאמור בהתראה שנמסרה לו לפי סעיף קטן זה, בתוך התקופה שנקבעה בה, רשאי המפקח לשלול את זכאותו של התאגיד למימוש זכותו לרישיון קו שירות, אלא אם כן התאגיד הוכיח שלא מימש את זכותו מטעמים שאינם תלויים בו; לעניין זה, "תאגיד שלא מימש את זכותו לרישיון קו שירות" — אחד מאלה:

(1) תאגיד שהגיש בקשה לרישיון קו שירות בהתאם להוראות לפי סימן זה והמפקח על התעבורה הורה כי יינתן לו רישיון בכפוף לעמידה בכל התנאים לקבלת הרישיון לפי סימן זה, ואותו תאגיד לא עמד בתנאים כאמור;

(2) תאגיד שקיבל רישיון להפעלת קו שירות בהתאם להוראות לפי סימן זה ולא חידשו בתוך שנה מיום פקיעת תוקפו של הרישיון.

14יז. עדכון סכומי ערבות ודמי רישיון

[תיקון התשס"ה (מס' 2)]

סכומי הערבות הבנקאית הנקובים בסעיף 14ח(ב)(2)(ג) ו-8 ו-14ט, ודמי הרישיון הנקובים בסעיף 14ט יעודכנו ב-1 בינואר של כל שנה, לפי שיעור עליית המדד שפורסם בחודש אוקטובר של השנה שקדמה למועד האמור לעומת המדד שפורסם בחודש אוקטובר של השנה שלפניה, ויעוגלו לעשרת השקלים החדשים הקרובים; לענין זה, "מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

14טו. תקופת מתן הרישיונות ותוקפם

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ב (מס' 6)]

(א) המפקח על התעבורה ייתן רישיונות קו שירות ורישיונות לנסיעת שירות לפי הוראות סימן זה לגבי התקופה החל במועד הקובע עד יום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013), בלבד.

(ב) תוקפם של רישיון קו שירות ורישיון לנסיעת שירות יהיה עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתנו, וניתן לחדשם, על פי בקשת בעל הרישיון, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה בכל פעם, בהתקיים התנאים למתן הרישיונות האמורים לפי סימן זה; ואולם רישיון קו שירות שניתן לפי הוראות סעיף 14ח(ג), ניתן לחדשו לתקופה נוספת אחת בלבד.

(ג) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שנה אחת, ובלבד שסך כל תקופות ההארכה לא יעלה על שלוש שנים.

14טז. פרסום רשימות קווי שירות למוניות והגבלת מספר הרישיונות

(א) המפקח על התעבורה יפרסם ברשומות, עד למועד הקובע, את רשימת קווי השירות למוניות שלגביהם יינתנו רישיונות קו שירות לפי סימן זה, לפי בקשה שתוגש כאמור בסעיף 14(א), את המספר המזערי של רישיונות לנסיעת שירות שיינתנו לגבי כל קו שירות כאמור, ואת המספר המרבי של רישיונות לנסיעת שירות שניתן לתת לגבי אותו קו שירות (בסימן זה — הרשימה הראשונה).

(ב) בקביעת הרשימה הראשונה, יתחשב המפקח על התעבורה בשיקולים של קידום התחרות בענף, לרבות מניעת ריכוזיות והגבלות בהחזקת אמצעי שליטה בענף, וכן ישקול בין השאר, את אלה:

(1) אמצע של כמות המוניות הדרושה בקו השירות למוניות;

(2) בקשות שהוגשו לקבלת רישיון שירות לפי הפקודה, בתקופה שבין כ"ד בסיון התשנ"ט (8 ביוני 1999) ל"ד בחשון התשס"ג (20 באוקטובר 2002);

(3) שמירת התנועה הסדירה של כלי רכב בקווי השירות למוניות;

(4) מידת ההשפעה על התחבורה הציבורית המופעלת בקווי השירות למוניות או סמוך להם;

(ב1) המפקח על התעבורה רשאי לפרסם ברשומות, בתוך שלושה חודשים מיום פרסומו של תיקון מס' 106, שינויים ברשימה הראשונה, בעניינים כמפורט להלן, בלבד, בהתחשב, בין השאר, בבקשות לשינויים כאמור שהוגשו לו עד יום י"ג בכסלו התש"ע (30 בנובמבר 2009):

(1) איחוד כמה קווי שירות למוניות לקו שירות אחד;

(2) שינוי פרט מפרטי מסלול קו השירות למוניות, לרבות הארכת מסלול הקו.

(ב2) פרסם המפקח על התעבורה שינויים ברשימה הראשונה לפי סעיף קטן (ב1) ובשל השינויים כאמור יש לשנות תנאים ברישיון קו שירות שניתן, ישנה המפקח את תנאי הרישיון האמור, בהתאם, בתוך 60 ימים מיום פרסום השינויים, או במועד מאוחר יותר שיוורה המפקח לעניין רישיון קו שירות מסוים - אם השינויים כאמור מחייבים עשיית פעולות בידי בעל הרישיון.

(ג) חלפו שישה חודשים מהמועד הקובע, רשאי השר, אם נוכח כי ראוי לעשות כן, להחליט על קווים חדשים שייוספו לקווי השירות הכלולים ברשימה הראשונה שפורסמה בהתאם להוראות סעיף קטן (א) ולהורות בעניינים האמורים בו ובענין התקופה להגשת בקשה לרישיון בקו שירות שהוסיף לרשימה; החלטת השר תפורסם ברשומות.

(ד) המפקח על התעבורה רשאי לפרסם ברשומות, בתוך שנה מיום פרסומו של תיקון מס' 106, רשימה של קווי שירות למוניות שלגביהם יינתנו רישיונות קו שירות לפי סימן זה, לפי בקשה שתוגש כאמור בסעיף 14(ב), ובלבד שאותם קווים נכללו ברשימה הראשונה ולא ניתן לגביהם רישיון קו שירות, לרבות קווי שירות למוניות שהזכאות לרישיון לגביהם נשללה כאמור בסעיף 14(ג); ברשימה כאמור יפרסם המפקח על התעבורה את המספר המזערי של רישיונות לנסיעת שירות שיינתנו לגבי כל קו שירות כאמור ואת המספר המרבי של רישיונות לנסיעת שירות שניתן לתת לגבי אותו קו שירות (בסימן זה — הרשימה השנייה).

(ה) בקביעת השינויים לרשימה הראשונה ובקביעת הרשימה השנייה לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ד), ישקול המפקח על התעבורה את השיקולים האמורים בסעיף קטן (ב) למעט פסקה (2) שבו.

14.יז. התקופה להגשת בקשה לרישיון קו שירות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ב (מס' 6)]

(א) בקשה לקבלת רישיון קו שירות לפי סימן זה לגבי קו שירות הכלול ברשימה הראשונה שפורסמה לפי סעיף 14טז(א) תוגש למפקח על התעבורה, עד תום שישה חודשים מהמועד הקובע, ולגבי קו שירות שהוסיף השר לפי סעיף 14טז(ג) - במהלך התקופה בהתאם להוראות הסעיף האמור.

(ב) בקשה לקבלת רישיון קו שירות לפי סימן זה, לגבי קו שירות הכלול ברשימה השנייה שפורסמה לפי סעיף 14טז(ד), תוגש למפקח על התעבורה בתוך תקופה שיקבע השר.

14.יז1. הליך תחרותי

[תיקון התשע"ב (מס' 6)]

רישיון קו שירות לגבי קו שירות למוניות שהוסיף השר לפי סעיף 14טז(ג) או שנכלל ברשימה השנייה שפרסם המפקח על התעבורה לפי סעיף 14טז(ד), יינתן בהליך תחרותי שיקבע השר לפי סעיף 14יח

14.יח. תקנות לענין רישיונות

[תיקונים: התשס"ה (מס' 2), התשע"ב (מס' 6)]

השר יקבע הוראות בענינים אלה:

- (1) אופן הגשת בקשה לרישיון קו שירות ולרישיון לנסיעת שירות ולחידושם, לפי סימן זה, מועדי הגשתן, הפרטים שייכללו בהן והמסמכים שיצורפו להן;
- (2) דרכים למתן רישיון קו שירות בהליך תחרותי, תנאים והגבלות להשתתפות בהליך כאמור, ואמות מידה למתן הרישיון בהליך כאמור;
- (3) נוסח הערבות הבנקאית שיש להפקידה לפי סעיף 14ח(ב)(2)(ג) ו-(8), מועדי חידושה ואופן חילוטה.

סימן ד': רישיון הוראה

15. בתי ספר לנהיגה

לא יחזיק אדם ולא ינהל בית ספר לנהיגת רכב מנועי, אלא ברשיון מאת רשות הרישוי ובהתאם לתנאים שנקבעו.

16. מורים לנהיגה

(תיקון התשס"ח)

- (א) לא יעסוק אדם בהוראת נהיגה, אלא ברשיון מאת רשות הרישוי ובהתאם לתנאים שנקבעו.
- (ב) מי שבידו רישיון להוראת נהיגה לא ישתמש, בשעת הוראת נהיגה, בטלפון קבוע או נייד, אלא באמצעות דיבורית; בסעיף זה - "דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו, ובלבד שאם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח ברכב באופן יציב המונע את נפילתו; "טלפון" - מכשיר המיועד לתקשורת שיש בו לחצנים לחיוג.

(תיקון התש"ס)

סימן ה': רשיון למיתקן תחבורתי

16א. מיתקן תחבורתי

(תיקון התש"ס)

- (א) לא יחזיק אדם ולא יפעיל מיתקן תחבורתי, אלא אם כן קיבל רשיון מאת המפקח על התעבורה לפי סעיף זה, ובהתאם לתנאיו.
- (ב) שר התחבורה יקבע תנאים למתן רשיון למיתקן תחבורתי לרבות לענין תקופת תוקפו, מתוך מגמה להבטיח שירות תקין, סדיר והוגן לנוסעים בתחבורה הציבורית ולמשתמשים אחרים במיתקן.
- (ג) המפקח על התעבורה רשאי לבטל רשיון שניתן לפי סעיף זה, או להתלותו, לתקופה שקבע, אם נוכח שהופר תנאי מתנאיו או מטעמים של טובת ציבור המשתמשים.

16ב. שימוש במיתקן תחבורתי

(תיקון התש"ס)

- (א) סבר המפקח על התעבורה כי תפעולו התקין של קו שירות, קיומה של תחרות או טעמים של טובת הציבור מחייבים שימוש במיתקן תחבורתי, רשאי הוא לחייב את מחזיק או מפעיל המיתקן התחבורתי לאפשר שימוש במיתקן בידי כל בעל רשיון קו שירות, וכן לקבוע את אופן השימוש בו ואת היקפו.
- (ב) מחזיק או מפעיל מיתקן תחבורתי, שנעשה שימוש במיתקן תחבורתי שלו לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי לדרוש מחיר סביר בשל השימוש; באין הסכמה על המחיר - יקבעו שר התחבורה ושר האוצר את המחיר על בסיס העלות הכוללת של השימוש, בתוספת רווח סביר.

פרק שלישי: פטור

17. פטורים על פי דין

(תיקון התשמ"א)

(א) פטורים מאגרות רישום ומאגרות רשיון רכב לפי פקודה זו -

(1) אמבולנס של מגן דוד אדום ;

(2) רכב של אחד מאלה או של נציגו או פקידו שהם אזרחי חוץ ואינם עוסקים בכל עסק או מקצוע אחר :

(א) ארגון האומות המאוחדות ;

(ב) נציגות קרן המטבע הבינלאומית והבנק הבינלאומי לשיקום ולפיתוח ;

(ג) נציגות של ארגון בינלאומי אחר - בהתאם לצו מאת שר החוץ לפי חוק מעמד ארגונים בינלאומיים, התשמ"א-1980 ;

(3) רכב של נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינת חוץ או של עובד או פקיד של נציגות כאמור שהם אזרחי חוץ ואינם עוסקים בכל עסק או מקצוע אחר, כשאותה מדינה מעניקה לישראל פטורים מקבילים ;

(4) טרקטור שאינו משמש אלא לצרכי חקלאות.

(ב) כל פטור מאגרת רישום או מאגרת רשיון רכב שניתן לא מכוח פקודה זו - בטל.

18. סמכות לפטור

(תיקון התשנ"א)

שר התחבורה רשאי, בתקנות, לפטור, בנסיבות שנקבעו, בעל רכב מחובת רישום ומחובת רשיון רכב לפי סעיף 2 או מאגרת רישום או מאגרת רשיון, כולן או מקצתן, ולהורות על החזרת אגרת רשיון ששולמה, כולה או מקצתה.

19. פטור באישור ועדת הכספים

שר התחבורה רשאי, בתקנות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור, בתנאים שיקבע -

(1) סוגי אנשים - מאגרת רשיון נהיגה, כולה או מקצתה ;

(2) רכב השייך לסוג אנשים או לרשות פלונית או המשמש בתפקידים מסויימים - מאגרת רישום ומאגרת רשיון רכב, כולן או מקצתן.

20. רכב של צה"ל ושל משטרת ישראל ונהגיהם

[תיקון התשכ"ה (מס' 3)]

(א) רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל אינו חייב ברישום או ברשיון רכב לפי פקודה זו, ואולם חייב הוא לשאת סימן זיהוי כפי שהורתה רשות הרישוי.

(ב) חייל או שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם צבא-הגנה לישראל או מטעם משטרת ישראל, אינו חייב ברשיון נהיגה לפי פקודה זו, שעה שהוא נוהג רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, הכל לפי הענין; שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם משטרת ישראל וכן תעודת בוחן מטעם משטרת ישראל, רואים אותו כאילו היה בעל רשיון נהיגה לפי פקודה זו, שעה שהוא בוחן כדין רכב מנועי מכל סוג שהוא.

(ב1) שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם משטרת ישראל, רואים אותו כאילו היה בעל רשיון נהיגה לפי פקודה זו, שעה שהוא נוהג רכב שאינו רכב של משטרת ישראל לשם ביצוע הוראות פקודה זו והתקנות, לרבות חוקי-עזר שהותקנו לפיה, או לשם מילוי תפקידיו כשוטר לפי חיקוק אחר, אם הנסיבות מחייבות זאת.

(ג) סעיף 15 לא יחול על בית ספר לנהיגה של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, וסעיף 16 לא יחול על העוסק בהוראת נהיגה בבית ספר כזה.

21. מתלמד

מי שנוהג רכב מנועי שעה שהוא לומד נהיגה בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות ומלווה מורה או מדריך, או שעה שהוא נבחן בחינת נהיגה ומלווה בוחן שנתמנה על ידי רשות הרישוי, אינו זקוק לרשיון נהיגה.

22. אופניים ותלת-אופן

אופניים ותלת-אופן שבעליהם אינם תושבי שטח עיריה או מועצה מקומית, פטורים מרשיון ומרישום.

פרק רביעי: שפיטה וסדרי דין

(תיקון התשנ"ב)

23. (בוטל).

[תיקון התשכ"ה (מס' 2)]

24. (בוטל).

25. סמכותו של שופט תעבורה

[תיקונים: התשכ"ב, התשכ"ה, התשכ"ה (מס' 3), התש"ם, התשנ"ה (מס' 2), התשס"ג (מס' 5), התשס"ו (מס' 4), התשס"ח (מס' 9)]

(א) מי שנתמנה שופט תעבורה לענין פקודה זו מוסמך לדון בעבירות אלה:

- (1) עבירות תעבורה;
- (2) עבירות לפי הסעיפים 2, 17, 39, 40, 41 ו-46 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, ולפי סעיף 48 לפקודה האמורה במידה שהוא מתייחס לעבירות שפורטו בפיסקה זו;
- (3) עבירות על חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957, ועל התקנות והצווים שניתנו על פיו, הנוגעים לתעבורה ולכלי רכב;
- (4) עבירות על החוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), התשכ"ד-1964;
- (5) עבירות על חוק למניעת מפגעים, התשכ"א-1961, והתקנות לפיו, אם העבירות נוגעות לכלי רכב;
- (6) עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שנעברה תוך כדי שימוש ברכב;
- (7) עבירות לפי חוק שירותי הובלה, התשנ"ז-1997;
- (8) עבירה לפי סעיף 23(ב)(5) לחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005;
- (9) עבירות לפי חוק אוויר נקי, התשס"ח-2008, אם העבירות נוגעות לרכב מנועי.

(ב) (בוטל).

(ג) אין הוראות סעיף זה באות לגרוע מסמכות שופטים שאינם שופטי תעבורה לדון בעבירות תעבורה.

(ד) לגבי העבירות המפורטות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) ולגבי סמכויותיו האחרות לפי פקודה זו דין שופט תעבורה כדין שופט בית משפט שלום ויהיו לו כל הסמכויות המסורות לשופט בית משפט שלום.

26. מינוי שופטי תעבורה

[תיקונים: התשנ"ה (מס' 2), התשס"ד (מס' 2), התשס"ז (מס' 5)]

(א) מי שכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום לפי סעיף 4 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן - חוק בתי המשפט), כשיר להתמנות לשופט תעבורה.

(ב) (בוטל).

(ג) בבית משפט שלום, שיש בו יותר משופט תעבורה אחד, רשאי שר המשפטים, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, למנות שופט תעבורה, להיות סגן נשיא בית משפט שלום לעניני תעבורה.

(ד) בכפוף להוראות סעיף זה, יחולו על מינוי שופט תעבורה ועל מינוי של סגן נשיא בית משפט שלום לעניני תעבורה, ועל כהונתם, הוראות חוק בתי המשפט החלות על מינויו ועל כהונתו של שופט בית משפט שלום או של סגן נשיא בית משפט שלום, לפי הענין.

(ה) רשם של בית משפט שהחל בדיון ונתמנה שופט תעבורה, יהיה מוסמך לסיים את הדיון תוך שלושה חודשים מיום שנתמנה כאמור.

27. הודעה בכתב ודו"ח בוחן

(תיקונים: התש"ם, התשמ"ד)

(א) בית המשפט הן בעבירת תעבורה רשאי, לענין העבירה, לקבל כראיה -

(1) הודעה בכתב של שוטר או של מי שהוסמך בדיון לערוך הודעה כאמור, או דו"ח בוחן של משטרת ישראל, אם אלה נעשו במילוי תפקידו של עורכס;

(2) הודעה בכתב של אדם שנכח בשעת ביצוע עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת הרביעית, אם ההודעה נערכה בפני שוטר או בידו ואושרה בחתימת ידו של נותן ההודעה.

(ב) הודעה ודו"ח בוחן לפי סעיף זה יצוינו בהם מועד עריכתם ומועד אירוע העבירה, וחתימת בוחן תאומת בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה, הכל לפי טופס שנקבע בתקנות.

(ג) הודעה בכתב ודו"ח בוחן שניתנו לפי סעיף זה - דינם כדין עדות לענין סעיף 237 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מכוחו של בית המשפט לצוות, כי נותן הודעה או דו"ח בוחן ייחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך; אם בעל דין לא מיוצג בידי עורך דין, יודיע בית המשפט לבעל הדין על זכותו להזמין לחקירה נותן הודעה או דו"ח בוחן. בית המשפט רשאי להטיל את הוצאות החקירה על המבקש אם נוכח שהבקשה באה לשם קנטור.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין המקנה לעובד הציבור חסיון ממסירת עדות, או מכל הוראה בדבר הוכחת עובדה בתעודת עובד הציבור, או מכל דין הפוסל או מסייג קבלתה של תעודה כאמור כראיה.

27א. צילום רכב ראיה קבילה

[תיקונים:

התשכ"ו, התשכ"ז, התשכ"ט, התש"ם]

(א) צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום;

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום;

(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2), או נסיעתו שם, בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה;

(4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצויין בצילום או על גביו, אם צויין, הכל כפי שייקבע בתקנות;

5) מהירות נסיעתו של הרכב. ובלבד שהוכח כי הצילום המוגש הוא העתק אמין של הסרט שהוכנס למצלמה והוצא ממנה, וכי מרגע שהובא למצלמה עד שהוגש לבית המשפט לא נעשתה בו שום פעולה שיש בה כדי לשנות פרט מפרטיו.

(ב) שר המשפטים יקבע בתקנות -

(1) אופן השמירה, האחזקה והטיפול במצלמות ובסרטים ;

(2) בדיקתן וקביעת תקינותן של מצלמות ;

(3) אופן הגשתם לבית המשפט של צילומים שנעשו כאמור בסעיף זה.

(ג) (בוטל).

27. אחריות בעל הרכב

[תיקונים: התשנ"א, התשנ"ז (מס' 2)]

(א) נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי הענין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק) או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.

(ב) הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על המחזיק.

(ג) הוכיח המחזיק כי מסר את החזקה ברכב לאדם אחר, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על אותו אדם.

27. טכוגרף

[תיקון התשנ"ח (מס' 3)]

(א) רישום שנעשה בדיסקה או ברישום ממוחשב בטכוגרף המותקן ברכב כפי שנקבע בתקנות ובדרך שנקבעה בתקנות, והפועל באופן שנקבע בהן, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) שעות העבודה והמנוחה של הנהג ברכב ;

(2) מהירות נסיעתו של הרכב ;

(3) מרחק נסיעתו של הרכב ; ובלבד שהוכח כי הרישום בדיסקה או ברישום הממוחשב שהוגש לבית המשפט הוא הרישום שנעשה על ידי הטכוגרף בעת ביצוע העבירה, וכי מרגע שהדיסקה או הרישום הממוחשב הוצא מהטכוגרף עד שהוגש לבית המשפט לא נעשתה בהם שום פעולה שיש בה כדי לשנות פרט מהפרטים שנרשמו בעת שהיו מותקנים בטכוגרף.

(ב) שר המשפטים יקבע את אופן ההחזקה, השמירה והטיפול ברישום הממוחשב או בדיסקות שנרשמו על ידי הטכוגרף ואת אופן הגשתם לבית המשפט.

(ג) תקנות לפי סעיף זה טעונות אישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

פרק חמישי: מעצר ועבירות קנס

28. סמכות לעצור בלי צו

כל שוטר רשאי לתפוס, בלי צו מעצר, נהג של רכב העובר לעיניו עבירה לפי סעיפים 62 ו-63 אם אינו מגיד את שמו ומענו או אינו מציג את רשיונו, כנדרש לכך, או אם אין על הרכב סימן הזיהוי שנקבע.

29. עבירת קנס בנסיבות מחמירות

[תיקונים: התש"ם, התשס"ח (מס' 7)]

(א) היה לשוטר יסוד להניח כי אדם עבר עבירת קנס וכי התקיימו נסיבות מחמירות הקשורות באותו אדם או בביצוע העבירה, יודיע לו כי יוגש נגדו אישום ותימסר לו הזמנה למשפט לפי חוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965.

(ב) "נסיבות מחמירות", לענין סעיף זה - כפי שנקבעו בהוראות מאת ראש מחלקת תנועה של משטרת ישראל בהסכמת שר המשפטים ושר התחבורה ופורסמו ברשומות, בשלושה עיתונים יומיים שאחד מהם מתפרסם בשפה הערבית, ובאתר האינטרנט של משטרת ישראל.

30. עבירת קנס

[תיקונים]

7

(א) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי להכריז, בצו שיפורסם ברשומות, על עבירת תעבורה כעל עבירת קנס; הוראות סעיף 221(ד) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לא יחולו לעניין הכרזה על עבירת קנס לפי סעיף קטן זה.

(ב) שר התחבורה יקבע בצו את שיעור הקנס לכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שעבר אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על 2,900 שקלים חדשים לגבי עבירה ראשונה ועל 4,300 שקלים חדשים לגבי עבירה חוזרת או נוספת ורשאי הוא לקבוע שיעורים שונים לעבירה בהתחשב בנסיבות ביצועה.^{8.8}

(ג) נעברה ברכב עבירת קנס, למעט עבירת חניה, ובעל הרכב או מי שהוכח כי הוא המחזיק לפי סעיף 27ב, הוא תאגיד, יהא שיעור הקנס בשל עבירת הקנס גבוה פי ארבעה מן השיעור שנקבע לאותה עבירה בצו לפי סעיף קטן (ב), אלא אם כן האחריות אינה חלה על תאגיד כאמור, לפי הוראות סעיף 27ב.

(תיקון התשל"ה)

34. סמכויות שוטר בעבירות באופניים

שר התחבורה רשאי לקבוע בתקנות, לגבי עבירה פלוגית הנוגעת לאופניים ורוכביהם, אמצעים אשר שוטר, שהעבירה כאמור נעברה לעיניו, רשאי לנקוט בהם בו במקום למניעת המשך העבירה.

[תיקון התשנ"ז (מס' 3)]

פרק ששי: פסילת רשיון ואיסור שימוש ברכב

35. סמכות בית המשפט לפסול רשיון נהיגה

[תיקון התשנ"ח (מס' 3)]

הורשע אדם בעבירת תעבורה או בעבירה לפי חוק אחר הכרוכה בנהיגה ברכב, רשאי בית המשפט שהרשיעו, או שנתן, גם אם לא הרשיעו, צו שירות לפי סימן ד'1 לפרק ו' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - צו שירות), או צו מבחן לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - צו מבחן), נוסף על כל עונש אחר במקומו, לפסול אותו מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה, לצמיתות או לתקופה מסוימת או עד שיתמלאו התנאים שקבע בית המשפט ולחייבו לקבל הדרכה בנהיגה נכונה כפי שקבע שר התחבורה באישור ועדת הכלכלה של הכנסת; לענין סעיף זה, רואים צו שירות או צו מבחן כעונש אחר אף אם ניתן ללא הרשעה.

36. פסילה על תנאי

[תיקונים: התשל"א, התש"ם, התשמ"א, התשנ"ה (מס' 2)]

(א) בית המשפט רשאי, באין הוראה אחרת בפקודה זו, לפסול נאשם פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, ורשאי בית המשפט לקבוע שמקצתה של תקופת הפסילה תהיה על תנאי.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם נקבעה בחיקוק לגבי עבירה שעליה הורשע הנאשם פסילה לתקופת מינימום מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה (להלן בסעיף זה - תקופת מינימום), ייפסל בפועל ולא יורה בית המשפט כי הפסילה לתקופת המינימום, כולה או מקצתה, תהיה על תנאי, אולם אם הורשה בית המשפט בחיקוק להורות על פסילה לתקופה קצרה מתקופת המינימום רשאי הוא להורות כי התקופה שקבע או מקצתה תהיה על תנאי.

(ג) מי שנפסל על תנאי ייפסל בפועל אם תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו, ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים, עבר אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה או עבירה אחרת שקבע בית המשפט בגזר הדין, והורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה; התקופה האמורה תתחיל מיום גזר הדין, ואם נושא הנאשם אותו זמן עונש מאסר - מיום שחרורו מן המאסר, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

(ד) אוזכרה בקביעת העבירות לפי סעיף קטן (ג) הוראת חיקוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר הדין כמאזכר את ההוראה האחרת.

(ה) מי שנפסל על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת כאמור, יצווה בית המשפט על הפעלת הפסילה על תנאי, ורשאי בית המשפט להורות בצו שהפעלת הפסילה על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת; הצו יינתן מאת בית משפט שהרשיע את הנאשם בשל העבירה הנוספת והוא יכול להינתן מאת כל בית משפט מוסמך לדון באותה עבירה.

(ו) בית משפט שהרשיע נאשם בעבירה נוספת, במקום לצוות על הפעלת הפסילה על תנאי, רשאי, מטעמים שיירשמו, לצוות על הארכת תקופת הפסילה על תנאי או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את הפסילה על תנאי.

(ז) בית המשפט לא יאריך את תקופת התנאי כאמור בסעיף קטן (ו), אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.

(ח) האריך בית המשפט את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי הראשונה, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי הראשונה; חידש בית המשפט את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי הראשונה, תחל תקופת התנאי המחודשת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

336. פסילה לכל דרגות הרשיון

(תיקון התשכ"ו)

הטיל בית המשפט פסילה או פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, יטיל את הפסילה כאמור לגבי נהיגה ברכב מכל סוג שהוא; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, שיפרש בפסק הדין, להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסויים, או לגבי סוג מסויים של רכב.

336. הנוהג ברכב ללא רשות בעלו

(תיקונים: התשל"א, התש"ם)

(א) הנוהג ברכב ללא רשות של בעלו או של המחזיק כדין ברכב, ובלי שהנוהג הוא בעל רשיון נהיגה תקף לאותו סוג רכב, ייפסל בפועל מהחזיק או מקבל רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, בנוסף על כל עונש אחר שיפסוק בית המשפט, ובלבד שאם החליט בית המשפט להטיל פסילה לתקופה קצרה מזו יפרש בפסק-דינו את הנימוקים להחלטתו; כאמור בסעיף קטן זה בדבר אדם שאינו בעל רשיון נהיגה לא יחול על מי שתוקף רשיונו פקע תוך שנה אחת לפני ביצוע העבירה מחמת אי-תשלום אגרת הרשיון.

(ב) היה הנוהג כאמור בסעיף קטן (א) בעל רשיון נהיגה תקף לאותו סוג רכב, ייפסל, בנוסף על כל עונש אחר שיפסוק בית המשפט, פסילה בפועל מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מששה חודשים ובלבד שאם החליט בית המשפט להטיל פסילה בפועל לתקופה קצרה מזו יפרש בפסק-דינו את הנימוקים להחלטתו.

(ג) בעל רכב או מי שבידו השליטה על רכב, אשר הרשה לאדם אחר לנהוג בו ביודעו שהאדם איננו בעל רשיון נהיגה לאותו סוג רכב, דינו - מאסר שלוש שנים בפועל עם או בלי קנס של 100,000 לירות, ואם אותו אדם היה קטין שאיננו יכול לקבל רשיון נהיגה - מאסר חמש שנים עם או בלי קנס של 100,000 לירות, ובנוסף לכך פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, שיפרש בפסק-דינו, לפסוק מאסר על תנאי.

37. פסילת מינימום שני חדשים

[תיקונים: התשמ"א, התשנ"ה (מס' 2)]

הורשע אדם על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע על אחת העבירות האמורות או על אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה, דינו, בנוסף לכל עונש אחר, פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משני חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

38. פסילת מינימום שלושה חדשים

[תיקון התשנ"ה (מס' 2)]

הורשע אדם -

(1) על עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה;

(2) על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניוזק רכוש;

(3) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונה דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש, דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

39. פסילת מינימום שנה אחת

על אף האמור בסעיף 38, אם הורשע אדם על עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה שגרמה לתאונת דרכים ובה נחבל אדם חבלה של ממש, ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע כאמור, דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנה אחת; אולם רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

39א. פסילת מינימום בשל נהיגה בשכרות

[תיקון התשנ"ה (מס' 3)]

הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה

עבירה - פסילה לתקופה שלא תפחת מארבע שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

40. פסילת מינימום שלוש שנים

[תיקון התשכ"ה (מס' 3)]

הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 64, או לפי סעיף 64א, דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

40א. פסילה בשל הרשעות חוזרות

[תיקון התשס"ח (מס' 6)]

(א) (1) הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיפים 62(3), 64, 64א, 65(א)(2) או 67, או על עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, ובעשר השנים שקדמו למועד ביצוע אותה עבירה כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת מעשר שנים.⁹

(2) נפסל אדם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פסקה (1), והוא הורשע על עבירה מהעבירות המנויות בפסקה האמורה שעבר בתקופה שממועד פסילת הרישיון ועד שנתיים לאחר שחודש, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לצמיתות.

(ב) (1) הורשע אדם על עבירה המנויה בתוספת העשירית, ובחמש השנים שקדמו למועד ביצוע אותה עבירה כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת משנתיים.

(2) נפסל אדם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פסקה (1), והוא הורשע שלוש פעמים על עבירה מהעבירות המנויות בתוספת העשירית שעבר בתקופה שממועד פסילת הרישיון ועד חמש שנים לאחר שחודש, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת מחמש שנים.

(3) נפסל אדם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פסקה (2), והוא הורשע שלוש פעמים על עבירה מהעבירות המנויות בתוספת העשירית שעבר בתקופה שממועד פסילת הרישיון ועד חמש שנים לאחר שחודש, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לצמיתות.

(ג) בית המשפט רשאי -

(1) בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופות קצרות יותר מהתקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), ובלבד ששוכנע כי אין בהמשך הנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור;

(2) לקבוע כי פסילה שנקבעה לפי סעיף אחר לפקודה זו תהיה חופפת לפסילה לפי סעיף זה.

(ד) לעניין סעיף זה, יראו מספר עבירות באירוע אחד, כעבירה אחת.

(ה) במניין ההרשעות הקודמות כאמור בסעיף קטן (א) או (ב) יובאו בחשבון גם הרשעות שקדמו ליום תחילתו של חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 86), התשס"ח-2008, למעט הרשעות בעבירות קנס.

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין לעניין פסילת מינימום של רישיון נהיגה.

41. שינויים בתוספות

(תיקון התשל"א)

שר התחבורה רשאי, בתקנות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לשנות את התוספות לפקודה, כולן או מקצתן, להוסיף עליהן ולגרוע מהן.

41א. סייגים לגבי רישיון נהיגה צבאי

(תיקון התשל"א)

(א) נפסל אדם על ידי בית משפט מקבל או מהחזיק ברשיון נהיגה על פי סעיף 35 לא תחול הפסילה על רשיון נהיגה צבאי אלא אם החליט בית המשפט לפסול אותו אדם מהחזיק גם ברשיון הצבאי; אולם הפסילה תחול על הרשיון הצבאי אף בלי שבית המשפט החליט כאמור במקרים אלה:

(1) אם הורשע האדם בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם;

(2) אם הורשע האדם על עבירה לפי סעיף 64א.

(ב) החליט בית משפט לפסול אדם מהחזיק ברשיון נהיגה צבאי כאמור בסעיף קטן (א), לא יחולו על פסילה כאמור הוראות פקודה זו המחייבות פסילה לתקופת מינימום אלא אם הורשע הנאשם באחת מהעבירות המפורטות בפיסקה (1) או (2) לסעיף קטן (א).

42. פסילה וחישוב תקופתה

(תיקון התשנ"א)

(א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;

(2) תקופה שבה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור.

43. המסתייע ברכבו לעוון או לפשע

בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב שהורשע על עוון או על פשע שביצועם נתאפשר או הוקל עקב נהיגתו ברכב או עקב השימוש ברכב שיש לו רשיון עליו, בית המשפט שהרשיעו, רשאי - בנוסף על כל עונש אחר - לפסול אותו מהחזיק רשיון כאמור, לצמיתות או לתקופה מסויימת.

44. המסתייע ברכבו לביצוע עבירת מין

[תיקון התשנ"ו (מס' 2)]

הורשע בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב על עבירה לפי סימן ה' בפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שביצועה נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכב שיש עליו רשיון, דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מהחזיק רשיון כאמור לתקופה שלא תפחת משלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

44א. פסילה מהחזיק רשיון רכב

[תיקון התשכ"ה (מס' 3)]

(א) הורשע אדם על עבירה לפי תקנה שהותקנה על פי פקודה זו האוסרת הסעת נוסעים בשכר ברכב פרטי או ברכב מסחרי, או השכרת רכב פרטי או רכב מסחרי לשם הסעה כאמור, או מתן הרשאה להסעה כאמור ברכב פרטי או ברכב מסחרי (להלן - עבירת הסעה), רשאי בית המשפט - בנוסף לכל עונש אחר - לפסול את בעל הרשיון לרכב שבו בוצעה עבירת ההסעה מהחזיק ברשיון לסוג מסויים של רכב או לרכב מסויים, לצמיתות או לתקופה מסויימת.

(ב) הורשע בעל רכב על עבירת הסעה ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע בה, דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מהחזיק ברשיון לכל רכב או לסוג מסויים של רכב לתקופה שלא תפחת משנים-עשר חדשים, אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה כאמור לתקופה קצרה יותר.

45. פסילת נאשם בעוון או בפשע מהחזיק רשיון

(א) הוגשו הודעות אישום או כתב אישום נגד בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב על עוון או פשע, שביצועם נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכבו, רשאי בית המשפט המוסמך לדון בעבירה, לפסול את בעל הרשיון מהחזיק בו, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, או בא-כוחו או שוטר, אם היה משוכנע כי המשך הנהיגה על ידי הנאשם האמור או המשך השימוש ברכבו יש בהם משום סכנה לציבור, ואם אין הנאשם פסול לפי סעיף 46.

(ב) פסילה כאמור תהיה ל-30 יום; אולם בית המשפט המוסמך לדון בעבירה רשאי להאריך את הפסילה עד לגמר בירור המשפט או עד למתן החלטה לפי סעיף 43.

(ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לעיון חוזר בהתאם להוראות סעיף 49.

45א. פסילת רישיון נהיגה בשל פסילת רישיון לנהיגת רכבת מקומית

[תיקון התשע"א (מס' 7)]

נפסל אדם בידי בית משפט לפי הוראות פרק זה כפי שהוחלו בסימן ד' בפרק ד' 1' לפקודת מסילות הברזל, מלקבל או מלהחזיק ברישיון לנהיגת רכבת מקומית, לצמיתות, לתקופה מסוימת או עד למילוי תנאים שנקבעו בהחלטה או נפסל אדם פסילה על-תנאי בידי בית משפט כאמור, רשאי בית המשפט לפסול את אותו אדם גם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה, לצמיתות, לתקופה מסוימת או עד למילוי תנאים שיקבע בהחלטה, או לפסול אותו פסילה על-תנאי כאמור.

46. פסילה עד גמר הדין

[תיקון התשכ"ה (מס' 3)]

היה היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, או קצין משטרה בדרגה שאינה פחותה מדרגת מפקח, משוכנע שיש יסוד מספיק להאשים בעל רישיון נהיגה או בעל רישיון רכב בעבירה שסעיפים 35 עד 42 או 43, 44 ו-44א חלים עליה, והגיש לבית המשפט המוסמך לדון באותה עבירה בקשה לפסול את בעל הרישיון מהחזיק בו - רשאי בית המשפט לפסול אותו מהחזיק ברישיון עד לגמר בירור דינו, או עד שתבוטל הפסילה לפי הסעיפים 48-50.

46א. דחיית הפסילה

(תיקון התש"ם)

(א) בית המשפט שפסל נאשם מהחזיק ברישיון נהיגה רשאי, מנימוקים שיפרש, לדחות את הפסילה למועד שיקבע.

(ב) בעל דין יהיה רשאי לערער תוך שבעה ימים מיום שנמסרה לו החלטת בית המשפט בענין דחיית ביצועה של פסילה כאמור, ובית משפט של ערעור רשאי לאשר את ההחלטה או לבטלה ולתת במקומה החלטה אחרת.

46ב. פסילה בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם

[תיקון התשס"ז (מס' 4)]

(א) הוגש כתב אישום נגד בעל רישיון נהיגה בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם, יורה בית המשפט על פסילתו מהחזיק ברישיון נהיגה עד למתן פסק דין בענינו.

(ב) בטרם יורה בית המשפט על פסילה כאמור בסעיף קטן (א), ייתן בית המשפט לנאשם הזדמנות נאותה לטעון את טענותיו, ורשאי הוא שלא להורות על פסילה כאמור, אם שוכנע, מנימוקים שיפרש, כי אין בנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור.

(ג) הורה בית המשפט על פסילה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לדחות את מועד הפסילה למועד שיקבע.

47. פסילה בידי קצין משטרה

[תיקונים: התשנ"ז (מס' 2), (מס' 3), התשע"א (מס' 7)]

(א) בסעיף זה, "קצין משטרה" - קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה.

(ב) היה לשוטר יסוד סביר להניח כי נהג עבר לעיניו עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת הרביעית, או כי בשל עבירה שעבר הנהג אירעה תאונת דרכים שבה נהרג אדם או נחבל, או ניזוק רכוש, רשאי השוטר לדרוש מהנהג להילוות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רשיון הנהיגה שלו.

(ג) (1) נטל השוטר את רשיון הנהיגה כמפורט בסעיף קטן (ב), יתן לנהג אישור על נטילת הרשיון וזימון להופיע, בתוך שלושה ימים במועד שיקבע, בפני קצין משטרה, לצורך החלטה בדבר פסילת רשיון הנהיגה שלו; אישור שניתן כאמור יראו אותו כרשיון הנהיגה שניטל וזאת עד למועד שנקבע לזימון הנהג בפני קצין המשטרה.

(2) בזימון האמור בפסקה (1) יובהרו תוכנן של הוראות סעיפים קטנים (ו) ו-(ז), וכן יפורטו בו מקום ומספר טלפון לקבלת תוכן החלטתו של קצין המשטרה.

(ד) לא נטל השוטר את רשיון הנהיגה כמפורט בסעיף קטן (ב), רשאי הוא לתת לנהג זימון כאמור בסעיף קטן (ג).

(ה) היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום נגד הנהג שביצע את העבירה לפי סעיף קטן (ב) ינהג כלהלן, לפי הענין:

(1) בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם - יפסול את הנהג מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 90 ימים;

(2) בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נחבל אדם או ניזוק רכוש - רשאי הוא לפסול את הנהג מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 60 ימים;

(3) בעבירה מן המפורטות בתוספת הרביעית - רשאי הוא לפסול את הנהג מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 30 ימים.

(ו) לא הופיע הנהג בפני קצין המשטרה במועד שזומן אליו כאמור בסעיף קטן (ג), רשאי קצין המשטרה לפסול אותו מהחזיק ברשיון הנהיגה לפי סעיף קטן (ה) גם בהעדרו, ומאותו מועד יראו את הנהג כמי שהודע לו שנפסל מהחזיק ברשיון נהיגה ויחולו עליו הוראות סעיף 67.

(11) נפסל אדם בידי קצין משטרה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כפי שהוחלו בסימן ד' בפרק ד' לפקודת מסילות הברזל, מלהחזיק ברישיון לנהיגת רכבת מקומית, לתקופה, בשל עבירה שעבר כמפורט להלן הנוגעת לרכבת מקומית, רשאי קצין משטרה לפסול את אותו אדם גם מלהחזיק ברישיון נהיגה, במהלך תקופת תוקפה של הפסילה מהחזקה ברישיון לנהיגת רכבת מקומית, כולה או חלקה:

(1) עבירה לפי פרטים (1), (3), (6), (8) או (11) בתוספת הרביעית, כפי שהוחלו בסימן ד' בפרק ד' לפקודת מסילות הברזל;

(2) עבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם או נחבל

(ז) פסילה שהטיל קצין משטרה על הנהג מהחזיק ברשיון נהיגה תחל ממתן ההחלטה.

(ח) בחישוב תקופת הפסילה לא תבוא במנין התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה.

(ט) בית המשפט המוסמך לדון בעבירה, שבשלה נפסל הרשיון לפי סעיף קטן (ה), רשאי להאריך את הפסילה עד לגמר בירור הדין או לבטל אותה, בתנאים או ללא תנאים.

(י) על אף האמור בסעיף קטן (ה)(2) ו-(3), רשאית רשות הרישוי מטעם צבא הגנה לישראל ליתן לאדם שנפסל כאמור באותו סעיף קטן רשיון נהיגה צבאי שעה שהוא משמש בתפקיד צבאי בלבד, אם הרשות משוכנעת כי הדבר דרוש לצורך צבאי דחוף ומוגדר; הוראת סעיף קטן זה לא תחול במקרה של תאונה בנסיבות האמורות בסעיף 64א. (יא) קצין משטרה כאמור יחזיר רשיון נהיגה למי שנפסל מהחזיק בו לפי סעיף זה, אם שוכנע כי לא יוגש כתב אישום נגד בעל הרשיון.

48. ביטול פסילה

מי שנפסל בצו של קצין משטרה כאמור בסעיף 47, רשאי לבקש מבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לבטל את הפסילה; ובית המשפט, לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את בא-כוחו או שוטר, רשאי לבטל את הפסילה, בתנאים או ללא תנאי, אם שוכנע שביטול הפסילה לא יפגע בבטחון הציבור.

49. עיון חוזר וערר

[תיקונים: התש"ם, התשמ"א, התשס"ג (מס' 5), התשס"ז (מס' 4)]

החלטת בית המשפט לפי סעיפים 46, 47, 48 או 50 ניתנת לעיון חוזר ולערר בדרך הקבועה בחוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965, לענין צו שניתן בבקשה לשחרור בערובה כאילו היתה צו כאמור; שופט המעיין בבקשה כאמור רשאי לקיים את ההחלטה הקודמת, לשנותה או לבטלה, או לתת במקומה החלטה אחרת אשר בית המשפט האמור היה מוסמך לתיתה, או להחזיר את הענין אל בית המשפט האמור, למתן החלטה אחרת על ידיו.

50. בטילת הפסילה

[תיקון התשס"ג (מס' 5)]

(א) עברו שלושה חדשים מיום שנפסל בעל הרשיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא הוגש לבית המשפט אישום נגד בעל הרשיון על המעשה או על המחדל שבגללם נפסל - תבוטל הפסילה אלא אם כן הורה בית המשפט, מטעמים מיוחדים ומנימוקים שיירשמו, להאריך את מועד הפסילה לתקופה שיקבע.

(ב) עברו ששה חדשים מיום שנפסל בעל רשיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא ניתן פסק-דין לגבי המעשה או המחדל שבגללם נפסל - בטלה הפסילה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

51. פסילה מטעמי כושר

רשות הרישוי רשאית, בהחלטה מנומקת, לפסול אדם המחזיק ברשיון נהיגה, לצמיתות, לתקופה מסויימת, או עד למילוי תנאים שייקבעו בהחלטה, אם היא משוכנעת שבעל הרשיון אינו ראוי לנהוג מחמת כושר נהיגה לקוי.

51.א. פסילת רישיון לנהוג באוטובוס בשל פסילת רישיון לנהיגת רכבת מקומית

[תיקון התשע"א (מס' 7)]

(א) נפסל אדם בידי המנהל שמונה לעניין מסילת ברזל מקומית לפי סעיף 2א לפקודת מסילות הברזל, מלהחזיק ברישיון לנהיגת רכבת מקומית, לפי הוראות סימן ח' בפרק ד'1 לפקודת מסילות הברזל, או שהמנהל החליט להתלות את רישיונו כאמור, רשאית רשות הרישוי לפסול את אותו אדם מלהחזיק ברישיון לנהוג באוטובוס לצמיתות, לתקופה מסוימת או עד שימולאו תנאים שקבעה בהחלטה, בהתאם לתנאים ולתקופה כאמור בהחלטת המנהל, אלא אם כן התקיימו נסיבות שאינן מצדיקות פסילה כאמור; בסעיף זה, "אוטובוס" - למעט אוטובוס זעיר פרטי כמשמעותו לפי פקודה זו.

52. התליית רישיון מטעמי בטיחות

[תיקונים: התשכ"ה (מס' 3), התשס"ה (מס' 7)]

(א) היתה רשות הרישוי סבורה כי בדרך נהיגתו של אדם יש משום סכנה לבטיחות התנועה רשאית היא לצוות על התליית רישיון הנהיגה שלו עד שיעבור בחינות ובדיקות רפואיות שתקבע ויימצא מתאים לנהוג רכב, ובלבד שהרשות תזמינו לבחינות ולבדיקות רפואיות ששה שבועות מיום שהחליטה על התליית רישיונו.

(ב) (בוטל).

52.א. מבחן חוזר

[תיקון התשנ"ח (מס' 3)]

(א) היה לרשות הרישוי יסוד סביר להניח, כי יש ראיות לכאורה, שקיבל אדם רישיון נהיגה שלא כדון, רשאית הרשות, בנסיבות מיוחדות ומטעמים שיירשמו, להזמינו למבחן נהיגה חוזר, ובלבד שטרם חלפו 18 חודשים מיום שקיבל רישיון נהיגה.

(ב) נכשל בעל רישיון נהיגה כאמור בסעיף קטן (א), במבחן הנהיגה החוזר או שלא התייצב למבחן החוזר, רשאית רשות הרישוי לשלול את רישיון הנהיגה שלו עד שיעמוד בהצלחה במבחן נהיגה.

53. התניית תנאים מטעמי כושר

רשות הרישוי רשאית, בהחלטה מנומקת, להתנות תנאים ברישיון נהיגה, אם היא סבורה שיש צורך בהם מחמת כושר נהיגה לקוי של בעל הרישיון.

54. חיוב בהדרכה

רשות הרישוי רשאית, בהוראה בכתב, לחייב בעל רישיון נהיגה לקבל מטעמה הדרכה בנהיגה.

55. ערעור מינהלי

[תיקונים: התשנ"א, התשס"ה (מס' 7)]

(א) (בוטל).

(1א) החלטה של רשות הרישוי לפי סעיף 51, שניתנה מטעמים של כשירות רפואית לאחר שניתנה החלטה של ועדת ערר רפואית כאמור בסעיף 55א(ב), תהיה נתונה לערעור לפני בית המשפט לעניינים מינהליים; ערעור כאמור יהיה בשאלה משפטית בלבד.

(ב)-(ד) (בוטלו).

55א. ערר וערעור לענין אישור רפואי לנהיגה

(תיקון התשמ"א)

(א) רשות הרישוי תמנה בהודעה ברשומות רופאים מוסמכים לענין מתן אישור רפואי לנהיגה.

(ב) מבקש רשיון נהיגה או בעל רשיון נהיגה הרואה עצמו נפגע מהחלטת רופא מוסמך רשאי לערור, תוך זמן שייקבע בתקנות, לפני ועדת ערר רפואית של שלושה רופאים מתוך רשימה שאישר שר התחבורה בהתייעצות עם שר הבריאות.

(ג) המותב והיושב ראש של כל ועדת ערר רפואית ייקבעו בדרך שתיקבע בתקנות.

(ד) לא יוגש ערעור לפי סעיף 55 על החלטת רשות הרישוי לפי סעיף 51 שניתנה מטעמים של כשירות רפואית אלא לאחר שניתנה החלטה של ועדת ערר רפואית בערר על החלטת הרופא המוסמך, ולענין זה יימנה הזמן להגשת הערעור מיום שהודיע לבעל הרשיון את החלטה של ועדת הערר הרפואית.

56. סמכות הרשות לפסול נהגים מסוכנים

היתה רשות הרישוי משוכנעת, על פי ראיות שהובאו לפניה, כי בדרך נהיגתו של בעל רשיון נהיגה יש משום סכנה לעוברי דרך, או שבעל רשיון הנהיגה הוא פרוע או מופרע, רשאית היא, בהחלטה מנומקת ולאחר שניתנה לו הזדמנות להביא טענותיו לפניה, לפסלו מהחזיק ברשיון נהיגה.

57. ביטול הפסילה, פקיעתה ואישורה

(תיקון התשכ"ב (מס' 2))

(א) בעל רשיון נהיגה שנפסל מהחזיק בו כאמור בסעיף 56, רשאי לבקש משופט תעבורה ביטול הפסילה.

(ב) פסילה לפי סעיף 56 תפקע כתום 30 יום מיום החלטת הפסילה, אם לא הוגשה לשופט תעבורה בקשה לאישורה לפני תום מועד זה או אם לא בוטלה על ידי השופט לפני כן.

(ג) שופט תעבורה רשאי לאשר את הפסילה לצמיתות, לתקופה מסויימת או עד למילוי תנאים שיקבע, לשנותה או לבטלה.

57א. איסור מנהלי על שימוש ברכב

(תיקונים: התשנ"ז (מס' 3), התשס"ג (מס' 2), התשס"ה (מס' 3))

(א) (1) מצא שוטר, לאחר שקילתו של רכב מסחרי, כי הוביל אדם מטען ברכב כאשר משקלו הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולה על המשקל הכולל המותר לפי רשיון הרכב, רשאי הוא למסור לנהג הודעה האוסרת את השימוש ברכב (להלן - הודעת איסור שימוש) לתקופה של 30 ימים ואם במהלך שלוש השנים האחרונות נמסרה הודעת איסור שימוש באותו רכב לפי סעיף זה, או שניתן לגביו צו איסור שימוש לפי סעיף 57ג - לתקופה של 60 ימים, וליטול את רשיון הרכב.^{10, 11}

(2) היה לשוטר יסוד להניח כי נהג עבר לעיניו עבירה מן העבירות המפורטות בחלק א' לתוספת השביעית, רשאי הוא לדרוש מהנהג להילוות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רשיון הרכב, והוראות סעיף 47ג), (ד) ו-ו) יחולו, בשינויים המחויבים; היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום נגד הנהג, רשאי הוא למסור לו הודעת איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה לתקופה של 30 ימים ואם 2 במהלך שלוש השנים האחרונות נמסרה הודעת איסור שימוש באותו רכב לפי סעיף זה, או שניתן לגביו צו איסור שימוש לפי סעיף 57ג - לתקופה של 60 ימים, וליטול את רשיון הרכב.

(3) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו לגבי עבירות קנס.

(ב) בהודעת איסור שימוש יצוינו אלה:

(1) המקום שבו יש לפרוק את המטען שהובל ברכב או שבו יש להוריד נוסעים המוסעים ברכב, לפי הענין, לרבות הוראות בדבר פריקת המטען העודף, אם פריקתו במקום שבו נמצא הרכב אינה אפשרית בנסיבות הענין והוראות בדבר הורדת נוסעים שמוסעים שלא כדין אם הורדתם במקום שבו נמצא הרכב אינה אפשרית בנסיבות הענין; לענין זה, "מטען עודף" - מטען שמשקלו כמשקל ההפרש שבין המשקל הכולל המותר לפי רשיון הרכב לבין משקלו הכולל של הרכב והמטען המובל בו;

(2) המגרש שבו יועמד הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, אשר ייבחר בהתחשב בהצעתו של הנהג מבין המגרשים שיועדו לכך; השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר התחבורה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות לענין זה, לרבות לענין אופן קביעתם של מגרשים שיועדו להעמדת רכב במהלך תקופת איסור שימוש והרשות המוסמכת לקבעם, מספרם, מיקומם וגודלם של מגרשים כאמור ואופן השמירה והפיקוח על כלי רכב שיועמדו בהם, וכן לענין שיעור ההוצאות בשל שינוע כלי רכב למגרשים שנקבעו לפי פסקה זו ובשל העמדתם בהם;¹²

(3) המועד האחרון לביצוע הפעולות האמורות בפסקאות (1) ו-2).

(ג) לא ישתמש אדם ברכב שלגביו ניתנה הודעת איסור שימוש אלא לצורך נסיעה לשם ביצוע הפעולות האמורות בסעיף קטן (ב), במקומות ובמועדים שצוינו בהודעה, ולא יעבירו מהמקום שנקבע להעמדת הרכב אלא לאחר קבלת אישור בכתב מקצין משטרה.

(ד) (1) המשטרה תודיע לרשות הרישוי על מתן הודעת איסור שימוש לפי סעיף זה; העתק מהודעת איסור השימוש יישלח לבעל הרכב, אם לא נמסר לו במעמד מסירת הודעת איסור השימוש;

(2) ניתנה הודעת איסור שימוש לפי סעיף זה, ולא ניטל רישיון הרכב, ימסור בעל הרכב את רישיון הרכב לרשות שנקבעה בתקנות, במועד שנקבע בתקנות, לאחר שהובא לידיעתו דבר מתן הודעת איסור השימוש.

(ה) קצין משטרה יבטל את הודעת איסור השימוש ויודיע על כך מיד לרשות הרישוי, בכל אחד מאלה:

(1) בעל הרכב הוכיח כי הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

(2) הוא שוכנע כי לא יוגש כתב אישום בשל העבירה כאמור בסעיף קטן (א).

(ו) נמחק כתב האישום, בטלה הודעת איסור השימוש, והתובע יודיע על כך מיד לרשות הרישוי.

57. פניה לבית המשפט

[תיקונים: התשנ"ז (מס' 3), התשס"ג (מס' 2), התשס"ה (מס' 3)]

(א) בעל הרכב שלגביו ניתנה הודעת איסור שימוש לפי סעיף 57א וכן הנהג שקיבל את ההודעה, רשאים לבקש מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה, לבטל את הודעת איסור השימוש; בית המשפט יחליט בבקשה לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את בא כוחו או שוטר.¹³

(ב) בית המשפט יבטל את הודעת איסור השימוש אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:

(1) הרכב נלקח מבעליו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

(2) מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו של בעל הרכב, ובעל הרכב עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה כאמור בסעיף 57א(א).

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הודעת איסור השימוש, או לקבוע תקופה קצרה יותר לאיסור השימוש, בתנאים או ללא תנאים, אם התקיימו נסיבות אחרות מאלה האמורות בסעיף קטן (ב), המצדיקות זאת ולענין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון, בין השאר, את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב.

57.ג. איסור שיפוטי על שימוש ברכב

[תיקונים: התשנ"ז (מס' 3), התשס"ה (מס' 3), התשס"ח (מס' 7)]

(א) הורשע אדם בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת השביעית, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר, להורות בצו על איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה (להלן - צו איסור שימוש) לתקופה של עד 120 ימים, ובלבד שהעבירה אינה עבירת קנס; בצו איסור השימוש יקבע בית המשפט את המגרש שבו יועמד הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, מבין המגרשים שיועדו לכך לפי סעיף 57א(ב)(2).¹³

(1א) הורשע אדם בעבירה של אי ציות לרמזור באור אדום, שנעברה ברכב, והתקיימו נסיבות מחמירות כמשמעותן בסעיף 29, ייתן בית המשפט, נוסף על כל עונש אחר, צו איסור שימוש ברכב

לתקופה שלא תפחת מ-60 ימים, ואולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בגזר הדין, ליתן צו איסור שימוש לתקופה קצרה יותר שיקבע.

(ב) בית המשפט לא יתן צו איסור שימוש ברכב לפני שניתנה לבעל הרכב הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין איסור השימוש.

(ג) בית המשפט לא יתן צו איסור שימוש ברכב אם הוכיח בעליו אחד מאלה:

(1) הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

(2) מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו, והוא עשה כל שביכולתו כדי למנוע ביצוע עבירה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג1) בית המשפט, בבואו להחליט בדבר תקופת איסור השימוש, רשאי להביא בחשבון, בין השאר, את הזיקה שבין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב.

(ד) (1) ניתן צו איסור שימוש ברכב לפי סעיף זה, ימציא בעל הרכב את רשיון הרכב לרשות שנקבעה בתקנות, תוך התקופה שנקבעה בהן;

(2) איסור השימוש יחל במועד מתן הצו, אם לא קבע בית המשפט מועד אחר, ואולם בחישוב התקופה הנקובה בצו איסור השימוש לא תבוא במנין התקופה שחלפה עד מסירת רשיון הרכב כאמור בפסקה (1).

(ה) ביקש בעל הרכב לשנות את מקום העמדתו של הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, לא יעשה כן אלא לאחר קבלת אישור בכתב מקצין משטרה.

(ו) לא ניתנה לבעל הרכב הזדמנות להשמיע את טענותיו כאמור בסעיף קטן (ב) רשאי הוא לפנות לבית המשפט, בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו.

57ד. שינוע רכב למגרש והעמדתו בו

[תיקונים: התשנ"ז (מס' 3), התשס"ה (מס' 3)]

הוצאות בשל שינוע רכב למגרש שבו יועמד בתקופת איסור שימוש לפי סעיפים 57א עד 57ג ובשל העמדתו במגרש כאמור, בשיעור שנקבע לפי סעיף 57א(ב)(2), ישולמו על ידי בעל הרכב, וניתן לעכב את הרכב עד שישולמו; בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה, רשאי, לפי בקשה שתוגש לו, להורות כל הוראה שתיראה לו בענינים האמורים בסעיף זה, ובלבד שנתן הזדמנות למי שעלול להיפגע מהחלטתו להשמיע את טענותיו.¹⁴

57ה. ערעור

[תיקון התשנ"ז (מס' 3)]

על החלטת בית המשפט לפי סעיפים 57ב עד 57ד ניתן לערער לבית המשפט המחוזי שידון בערעור בדין יחיד.

157. איסור שימוש ברכב - ביצוע ופיקוח

[תיקונים: התשנ"ז (מס' 3), התשס"ג (מס' 2)]

(א) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר התחבורה, רשאי לקבוע דרכים לביצוע הודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש לפי הוראות סעיפים 57א עד 57ג, לרבות גרירת הרכב, אחסנתו או נעילת גלגליו כאמור בסעיף 70א.

(ב) לצורך פיקוח על ביצוע הודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, שניתנו לפי הוראות סעיפים 57א עד 57ג, תהיה לשוטר סמכות כניסה לכל מקום שבו אמור הרכב להימצא או שיש לו יסוד סביר להניח שהרכב נמצא בו.

57. החזרת רשיון הרכב

[תיקון התשנ"ז (מס' 3)]

רשיון הרכב יוחזר לבעל הרכב בתום תקופת איסור השימוש, או לאחר ביטול איסור השימוש, או אם זוכה הנאשם מעבירה שבשלה ניתנו הודעת איסור השימוש או צו איסור השימוש, כפי שייקבע בתקנות.

58. סדרי דין

[תיקון התשכ"ב (מס' 2)]

שר המשפטים יקבע את סדרי הדין ובדין לפני שופט התעבורה בבקשות לפי סעיף 57.

59. הפסקת הפסילה

לא ניתנה החלטת שופט התעבורה תוך 60 יום מיום החלטת רשות הרישוי על הפסילה ולא הורה השופט הוראה אחרת תופסק הפסילה עד שתיתן החלטת השופט.

60. ערעור לפני בית המשפט המחוזי

[תיקון התשס"ה (מס' 7)]

החלטת שופט התעבורה לפי סעיף 57 נתונה לערעור לפני בית המשפט המחוזי תוך 10 ימים מיום שהודעה לבעל רשיון הנהיגה.

61. חובה להמציא רשיון נהיגה

(תיקון התשמ"א)

(א) הורשע בעל רשיון נהיגה על עבירות תעבורה או על עבירה לפי דין אחר הנובעת מנהיגת רכב, או שהוא נפסל מהחזיק רשיון או שהותנו בו תנאים לפי פקודה זו, חייב הוא להמציא את הרשיון לרשות הנקובה בתקנות תוך התקופה שנקבעה בה.

(ב) הנוהל בדבר רישום וטיפול ברשיון כאמור בסעיף קטן (א) ייקבע בתקנות.

(ג) האמור בסעיף זה יחול גם על בעל רשיון רכב שנפסל מהחזיק בו ועל רשיון כזה.

61א. מאגר מידע - נהגים שנפסלו מלהחזיק רישיון נהיגה

[תיקון התשס"ו (מס' 5)]

(א) משטרת ישראל תנהל מאגר מידע, שבו ייכללו הנתונים המפורטים בסעיף קטן (ב), לגבי כל אדם שהורשע בעבירת תעבורה או בעבירה לפי חוק אחר הכרוכה בנהיגה ברכב, ובית המשפט פסל אותו, בפסק דין אחד, מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה העולה על 60 ימים (בסעיף זה - פסילה).¹⁵

(ב) מאגר המידע יכלול נתונים אלה:

- (1) שמו הפרטי של האדם, שם משפחתו ומספר הזהות שלו;
 - (2) משך תקופת הפסילה, וכן מועדי תחילתה וסיומה המחושבים לפי הוראות הפקודה;
 - (3) תנאים וסייגים לענין תחולת הפסילה, לרבות תנאים וסייגים לפי סעיפים 36א ו-41א.
- (ג) קבע בית המשפט כי הפסילה תהיה על תנאי לפי הוראות סעיף 36, לא ייכללו במאגר המידע נתונים לגבי אותה פסילה, כל עוד לא הופעל התנאי.
- (ד) בוטלה הפסילה או הסתיימה תקופת הפסילה, יימחק המידע המתייחס לאותה פסילה ממאגר המידע.
- (ה) מאגר המידע יהיה פתוח לעיון הציבור באתר האינטרנט של משטרת ישראל ובכל דרך נוספת שקבע השר לביטחון הפנים.
- (ו) (1) אדם שעדיין במידע שעליו ומצא כי אינו נכון, שלם, ברור או מעודכן, רשאי לפנות למשטרת ישראל בבקשה לתקן את המידע או למחקו (בסעיף זה - בקשה).
- (2) משטרת ישראל תודיע למבקש על החלטתה בבקשה; החליטה משטרת ישראל להיעתר לבקשה, תבצע את השינויים הנדרשים במאגר המידע, בתוך פרק זמן שנקבע בתקנות.
- (ז) הוראות סעיף זה יחולו על אף האמור בסעיף 3 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981.
- (ח) (1) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע סעיף זה, והוא רשאי, בהתייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה הוראות לענין -

(א) עדכון המידע הכלול במאגר המידע, לרבות דרכי קבלת מידע ממנהל בתי המשפט;

(ב) דרכי הגשת בקשה;

(ג) תוכן ההודעה על החלטת משטרת ישראל בבקשה ודרכי מסירתה.

(2) תקנות לפי פסקה (1)(א) שענינן דרכי קבלת מידע ממנהל בתי המשפט, טעונות גם הסכמת שר המשפטים.

61א1. העברת מידע למנהל לענין מסילת ברזל מקומית, בנוגע לרישיונות נהיגה שנפסלו

[תיקון התש"ע (מס' 7)]

רשות הרישוי תמסור למנהל שמונה לעניין מסילת ברזל מקומית לפי סעיף 2א לפקודת מסילות הברזל, מידע כמפורט להלן, לשם הפעלת סמכויותיו:

(1) הודעה שמסרה משטרת ישראל לרשות הרישוי לגבי בעל רישיון נהיגה, שהמנהל הודיע, לפי סעיף 46כז לפקודת מסילות הברזל, שהוא גם בעל רישיון לנהיגת רכבת מקומית, וקצין משטרה החליט, לפי הוראות פקודה זו, לפסול אותו מלהחזיק ברישיון נהיגה, ועל תקופת תוקפה של ההחלטה כאמור;

(2) הודעה לגבי בעל רישיון נהיגה שהוא גם בעל רישיון לנהיגת רכבת מקומית כאמור בפסקה (1), שרשות הרישוי החליטה לפי הוראות פקודה זו, לפסול אותו מלהחזיק ברישיון נהיגה, לצמיתות, לתקופה מסוימת או עד למילוי תנאים שנקבעו בהחלטה, ועל תקופת תוקפה של ההחלטה כאמור;

(3) הודעה על החלטה כאמור בפסקה (1) או (2) שבוטלה או שונתה בידי בית המשפט.

[תיקון התש"ע (מס' 3)]

פרק שישי:1: סדרי הסעה באוטובוס

61. כרטיסים

[תיקון התש"ע (מס' 3)]

(א) לא ייסע אדם באוטובוס בקו שירות, אלא אם כן שילם מראש את דמי נסיעתו ובידו אישור על תשלום דמי הנסיעה, שהונפק באמצעות אחד מאמצעי הכרטוס שקבע המפקח על התעבורה לעניין זה (בפרק זה - כרטיס).

(ב) נוסע יציג את כרטיסו, לפי דרישה, לפני נציג של בעל הרישיון להפעלת קו השירות באוטובוס, שהוסמך לעניין פרק זה לפי הוראות המפקח על התעבורה (בפרק זה - נציג בעל הרישיון), וימסור לו לפי דרישתו את הכרטיס.

61. חובת הזדהות

[תיקון התש"ע (מס' 3)]

נוסע באוטובוס בקו שירות שלא הציג כרטיס לפי דרישה כאמור בסעיף 61ב(ב), חייב למסור את שמו ומענו לנציג בעל הרישיון ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה מזהה אחרת, לפי דרישתו.

61. זיהוי נציג בעל רישיון

[תיקון התש"ע (מס' 3)]

נציג בעל הרישיון לא ימלא את תפקידו, אלא אם כן הוא לובש מדים המזהים את תפקידו, בצבע ובצורה שלא יהיה בהם כדי להטעות כנחזים להיות מדי משטרה, והוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו.

61ה. הנוסע בלא כרטיס

[תיקונים: התש"ע (מס' 3), התשע"א (מס' 7)]

(א) (1) הנוסע בלא כרטיס, וכן מי שאינו מציג או שאינו מוסר את כרטיסו לפי דרישה כאמור בסעיף 61ב(ב), חייב לשלם את דמי הנסיעה בעד המרחק שנסע לפי תעריף מוגדל שפרסם המפקח על התעבורה ברשומות, ובלבד שלא יעלה על 180 שקלים חדשים.

(2) המפקח על התעבורה יקבע את התעריף המוגדל כאמור בפסקה (1), בשיעורים שונים, בהתחשב בדמי אותה נסיעה ובהתאם לנסיבות, וכן יקבע נסיבות שבהן יהיה אדם פטור מתשלום התעריף המוגדל.

(3) הסכום האמור בפסקה (1) יעודכן ב-1 בינואר בכל שנה, לפי שיעור עליית המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום העדכון לעומת מדד חודש יולי 2008, ויעוגל לשקל החדש הקרוב; לעניין זה, "המדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ב) התעורר ספק בדבר התחנה שבה עלה הנוסע לאוטובוס, יחושבו דמי הנסיעה מתחנת המוצא של האוטובוס.

(ג) התעריף המוגדל לפי סעיף זה ישולם לפי דרישה לנציג בעל הרישיון.

(ד) אין בתשלום התעריף המוגדל לפי סעיף זה כדי לגרוע מהאחריות הפלילית בשל נסיעה באוטובוס בקו שירות בלא כרטיס תקף, או בשל אי-הצגה או אי-מסירה של כרטיס לפי דרישה כאמור בסעיף 61ב(ב).

161. עונשין

[תיקון התש"ע (מס' 3)]

מי שעשה אחת מאלה, דינו - קנס כאמור בסעיף 61א(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977:

(1) נסע באוטובוס בקו שירות בלא כרטיס תקף המתאים לנסיעתו, או שלא הציג או שלא מסר את הכרטיס לפי דרישה כאמור בסעיף 61ב(ב);

(2) לא שילם את התעריף המוגדל לפי הוראות סעיף 61ה.

פרק שביעי: עבירות ועונשין

62. עבירות

[תיקונים: התשכ"ה (מס' 3), התש"ס, התשמ"ג, התשמ"ד (מס' 2), (מס' 3), התשמ"ה (מס' 2), התשמ"ו, התשמ"ז, התשמ"ט (מס' 2), התשנ"ג (מס' 3), התשנ"ו (מס' 2), התשנ"ח (מס' 3), התש"ס (מס' 1א), התשס"ד (מס' 5), התשס"ו (מס' 2)]

העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס, כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 :

- (1) מפיר הוראה מהוראות פקודה זו ;
- (2) נוהג רכב בדרך בקלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המכסימלית שנקבעה ;
- (3) הוא שיכור בהיותו נוהג רכב, או בהיותו ממונה על הרכב, בדרך או במקום ציבורי ; לענין זה, "שיכור" ו"ממונה על הרכב" - כהגדרתם בסעיף 64ב ;
- (4) בהיותו נוהג רכב שדרך נהיגתו גרמה לעבירה הוא מסרב להגיד שמו או מענו או מגיד שם או מען כוזבים ;
- (5) בהיותו בעל רכב או מחזיק רכב או מי שהרכב בשליטתו, אינו מוסר מיד, לפי דרישתו, של שוטר, ידיעה שבידו למסרה והיא עשויה להביא לזיהויו ולתפיסתו של נהג הרכב שהיה מעורב בתאונה או שבדרך שימושו ברכב היה משום עבירה, אלא שאם נדרש למסור את הידיעה בכתב - עליו למסרה תוך 15 יום מיום הדרישה ;
- (6) בהיותו נוהג רכב מנועי או ציבורי אינו מציג את רשיונו כשהוא נדרש לכך על ידי שוטר ;
- (7) בהיותו נוהג רכב אינו עוצר בשעה שבגלל מציאות רכבו בדרך אירעה תאונה לאדם, או לבהמה או לרכב שאדם ממונה עליהם, ואינו מגלה, כנדרש לכך, שמו ומענו שלו ושמו ומענו של בעל הרכב ואת תו הרישום או המספר של הרכב ;
- (8) מפיר הוראת תמרור שבדרך או אות הניתן על ידי שוטר במדים ;
- (9) מזייף כל סימן המשמש לזיהוי רכב או כל רשיון שניתן לפי פקודה זו, או שבמרמה הוא משנה אותם או משתמש בהם או משאילם לאחר או מניח לאחר להשתמש בהם ;
- (10) משנה שלא כדין רישום של טכוגרף ;
- (11) משבש את פעולתו התקינה של מיתקן מגביל מהירות שהותקן ברכב לפי הוראות סעיף 65א.

62א. מאסר בפועל

(תיקון התשל"א)

נקבעה בפקודה זו לגבי העבירה שעליה הורשע הנאשם מאסר לתקופת מינימום, ובית המשפט החליט שלא להטיל מאסר בפועל, יפרש בפסק הדין את הנימוקים להחלטתו זאת.

62ב. עבודה בבית חולים

(תיקון התשנ"ה)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירת תעבורה, או שמצא שהוא ביצע עבירה כאמור ולא הרשיעו, רשאי לחייבו בצו שירות לבצע שירות לציבור, שיהיה, ככל האפשר, בבית חולים שבו מאושפזים פצועי תאונות דרכים; לענין זה, "שירות לציבור" ו"צו שירות" - כמשמעותם בסעיף 1d לפרק ו' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

63. הדין כשיש עבירות קודמות

(תיקון התש"ם)

העובר עבירה לפי פסקאות (2), (3), (4) או (7) לסעיף 62 או לפי סעיף 10 - למעט נהיגת רכב על ידי אדם שרשיון הנהיגה שלו פקע - או העבירה על תקנה מהתקנות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע על אחת העבירות המפורטות בסעיף זה, דינו - מאסר שלוש שנים אך לא פחות מחודש ימים, או מאסר וקנס מאה אלף לירות; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שנסיונות העבירה מחייבות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום מטעמים שיפרש בפסק הדין.

64. גרימת מוות בנהיגה רשלנית

[תיקונים: התש"ם, התשנ"ו (מס' 2), התשס"ד (מס' 3)]

העובר עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 תוך כדי שימוש ברכב, דינו - מאסר שלוש שנים ולא פחות משישה חדשים; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

64א. הפקרה אחרי פגיעה

[תיקונים: התשכ"ה (מס' 3), התשל"א, התש"ם, התשע"ב]

(א) נוהג רכב המעורב בתאונה שבה נפגע אדם, אשר היה עליו לדעת כי בתאונה נפגע אדם או עשוי היה להיפגע אדם, ולא עצר במקום התאונה, או קרוב לו ככל האפשר, כדי לעמוד על תוצאות התאונה ולהזעיק עזרה, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) נוהג רכב המעורב בתאונה שבה נפגע אדם, ולא עצר במקום התאונה, או קרוב לו ככל האפשר, כדי לעמוד על תוצאות התאונה, או עצר כאמור ולא הזעיק עזרה, דינו - מאסר שבע שנים.

(ג) נוהג רכב המעורב בתאונה שבה נגרמה לאדם חבלה חמורה או שבה נהרג אדם, ולא עצר או לא הזעיק עזרה כאמור בסעיף קטן (ב), דינו - מאסר 14 שנים.

(ד) החליט בית המשפט להטיל על אדם עונש מאסר לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא ייתן עליו צו מבחן, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, ולא יטיל עליו מאסר על-תנאי בין כעונש יחיד ובין כעונש נוסף.

(ה) בסעיף זה, "הזעיק עזרה" - הושיט עזרה מתאימה בהתאם לנסיבות המקרה ולמקום התאונה, ובכלל זה, בהתאם לנסיבות המקרה, הזעיק את גופי ההצלה המקצועיים הנחוצים למקום התאונה,

המתין ליד הנפגע עד להגעתם, דאג למניעת כל נזק נוסף לנפגע ככל יכולתו והגיש לנפגע עזרה ראשונה אם ביכולתו להגישה על פי הכשרתו.

1א64. חובת נוסע להתקשר לגופי הצלה

(תיקון התשע"ב)

נוסע ברכב המעורב בתאונה שבה נפגע אדם חייב להתקשר לגופי הצלה הנחוצים ולהזעיקם למקום התאונה, בהקדם האפשרי בנסיבות העניין, אלא אם כן נוהג הרכב עצר והזעיק עזרה, בנסיבות כאמור בסעיף 64א(ב) או (ג); העובר על הוראה זו, דינו - מחצית העונש הקבוע בסעיף 64א(ב) או (ג), לפי העניין; הוראות סעיף זה לא יחולו על קטיין שטרם מלאו לו 16 שנים.

64ב. בדיקת שכרות

[תיקונים: התש"ס, התשנ"א, התשנ"ח (מס' 2), התשס"ו (מס' 2), התשס"ח (מס' 8), התשע"א (מס' 4)]

(א) בסעיף זה -16

"ממונה על הרכב" - אחד מאלה:

- (1) מי שעוסק בהוראת נהיגה, בעת שהלומד נהיגה נוהג ברכב;
 - (2) מי שיושב לצדו של נוהג חדש ברכב, לצורך מילוי חובת הליווי לפי סעיפים 1א12 או 2א12;
- "משקה משכר" - משקה שריכוז האלכוהול בו גבוה מהריכוז שקבע שר התחבורה בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת; לענין זה, רישום ריכוז האלכוהול על גבי מכל המשקה יהיה ראיה לכאורה לריכוז האלכוהול המצוי במשקה;
- "סם מסוכן" - כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט סם שקבע שר הבריאות ובתנאים שקבע;
- "שיכור" - אחד מאלה:

- (1) מי ששותה משקה משכר בעת נהיגה או בעת שהוא ממונה על הרכב;
 - (2) מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן;
 - (3) מי שבגופו מצוי אלכוהול בריכוז הגבוה מהריכוז שקבע שר התחבורה, בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת;
- (א3) אחד המנויים להלן שלפי דגימת נשיפה, בגופו מצוי אלכוהול בריכוז העולה על 50 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף, או לפי דגימת דם - בריכוז העולה על 10 מיליגרם אלכוהול ב-100 מיליליטר דם:

(א) נוהג חדש;

(ב) נהג שטרם מלאו לו 24 שנים;

(ג) נהג בעת נהיגה ברכב מסחרי או ברכב עבודה שמשקלם הכולל המותר לפי רישיון הרכב עולה על 3,500 קילוגרם ;

(ד) נהג בעת נהיגה ברכב ציבורי ;

(4) מי שנתון תחת השפעת משקה משכר או תחת השפעת סם מסוכן, ובלבד שבבדיקת מעבדה לא נמצא שריכוז האלכוהול בדמו נמוך מהסף שנקבע בתקנות לפי פסקה (3) או מהסף כאמור בפסקה (3א), לפי העניין. (1א) שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב, לתת לו דגימה של אוויר הנשוף מפיו, לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, באמצעות מכשיר שאושר לשם כך בידי שר התחבורה בהסכמת שר הבריאות, בהודעה ברשומות (בסעיף זה - דגימת נשיפה); שוטר רשאי לדרוש מתן דגימה לפי סעיף זה אף בהעדר חשד כי נעברה עבירה לפי פקודה זו.

(2א) (1) שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב לתת לו דגימת רוק מפיו, לשם בדיקה אם מצוי בגופו סם מסוכן, באמצעות מכשיר שאושר לשם כך בידי השר, בהסכמת שר הבריאות, בהודעה ברשומות (בסעיף זה - דגימת רוק); שוטר רשאי לדרוש מתן דגימה לפי סעיף זה אף בהעדר חשד כי נעברה עבירה לפי פקודה זו.

(2) בתוצאת דגימת רוק המעידה כי בגופו של הנבדק מצוי סם מסוכן יש כדי לבסס חשד סביר כאמור בסעיף קטן (ב).

(3) אין בתוצאת דגימת רוק כדי לגרוע מסמכותו של שוטר לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב לתת לו דגימת שתן או דגימת דם כשיש לי חשד סביר כאמור בסעיף קטן (ב) שאינו נובע מתוצאת דגימת רוק כאמור.

(4) לא יורשע אדם על סמך תוצאת דגימת רוק בלבד.

(ב) שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן; שוטר רשאי להורות על נטילה של דגימת דם כאמור בסעיף קטן זה גם מנוהג רכב או מממונה על הרכב שהוא מחוסר הכרה, ולא יחולו לענין זה הוראות סעיף קטן (2ב).

(1ב) נפטר אדם עקב תאונת דרכים, והיה לשוטר חשד סביר כי אותו אדם היה בין הגורמים לתאונה, רשאי רופא שהוסמך לכך בידי שר הבריאות שאליו הובא הנפטר, ליטול ממנו דגימת דם או נוזל גוף אחר, לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן, והכל אם ביקש זאת השוטר; בסעיף קטן זה, "שוטר" - כפי שקבע שר התחבורה.

(2ב) שוטר הדורש מנוהג רכב או מממונה על הרכב לתת לו דגימת נשיפה, דגימת רוק, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה, יודיע לו את מטרת נטילת הדגימה, יבקש את הסכמתו, ויסביר לו את המשמעות המשפטית של סירוב לתת דגימה, כאמור בסעיף 64ד.

(ב3) (1) נטילה של דגימת נשיפה, דגימת רוק, דגימת שתן או דגימת דם לפי הוראות סעיף זה, תיעשה באופן ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו, ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי-נוחות וכאב.

(2) נטילה של דגימת נשיפה או דגימת רוק תיעשה בידי שוטר, ברכב שבו נהג או נסע האדם שממנו נדרשה הדגימה, סמוך לו או במקום אחר שיורה השוטר.

(3) נטילה של דגימת דם תיעשה בידי בעל מקצוע רפואי כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996 (בסעיף זה - חוק החיפוש), המוסמך כדין ליטול דגימת דם; נטילת הדגימה תיעשה במקום שבו נוהגים ליטול דגימה כאמור, לרבות בתחנת משטרה בתנאי מרפאה.

(4) בעל מקצוע רפואי יברר עם האדם ממנו נדרשה דגימת דם, קודם נטילתה, את מצב בריאותו ככל שהדבר נוגע לנטילת הדגימה; התעורר חשש סביר כי נטילת הדגימה עלולה לפגוע בבריאותו של אותו אדם פגיעה שאינה נובעת ממהות הנטילה, לא ייטול ממנו בעל המקצוע הרפואי דגימת דם כאמור; ואולם, בעל מקצוע רפואי שאינו רופא, רשאי לדרוש כי רופא יבדוק את האדם, ולא ייטול ממנו דגימת דם אלא אם כן הרופא שבדק אותו אישר כי אין מניעה בריאותית ליטול את הדגימה.

(5) לצורך נטילת דגימת דם, שתן, נשיפה או רוק לפי סעיף זה, מוסמך שוטר לעכב את האדם ממנו נדרשה הדגימה לפרק זמן כאמור בסעיף 73(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ואולם אם נטילת הדגימה היתה ממי שאינו חשוד, לא יעלה משך העיכוב על חצי שעה.

(ג) שר התחבורה ושר הבריאות רשאים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בעניינים אלה:

(1) (בוטלה);

(2) שיטות לבדיקת האלכוהול או הסם בהתאם להוראות סעיף זה;

(3) אופן נטילת הדגימות לפי סעיף זה ובדיקתן, מקומות הבדיקות ותעודות שיינתנו על תוצאות בדיקה.

(ד) בית המשפט הדין בעבירה לפי סעיף 62(3) רשאי לקבל כראיה תעודה שניתנה לפי סעיף קטן (ג)3.

(ה) ההוראות לפי סעיף זה יחולו גם על נוהג רכב שהוא קטין או שקיים חשש שהוא מוגבל בשכלו, בלא צורך בהסכמת אפוטרופסו.

(ו) הוראות חוק החיפוש לא יחולו על נטילה של דגימת נשיפה, דגימת רוק, דגימת שתן או דגימת דם, לפי הוראות סעיף זה.

64.ג. דין וחשבון על בדיקת שכרות

[תיקונים: התשס"ו (מס' 2), התשס"ח (מס' 8)]

(א) הנוטל דגימת נשיפה, דגימת רוק, דגימת שתן או דגימת דם לפי הוראות סעיף 64ב (בסעיף זה - דגימה), ירשום בתום נטילת הדגימה דין וחשבון על מהלך הנטילה, ויחתום עליו.¹⁷

(ב) דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את אלה:

(1) שמו ופרטי זהותו של האדם שממנו ניטלה הדגימה;

(2) נסיבות נטילת הדגימה, וכן תוצאות בדיקתה, אם נתקבלו במעמד הנטילה;

(3) התאריך, השעה והמקום שבו ניטלה הדגימה;

(4) שמו וכשירותו או דרגתו של נוטל הדגימה;

(5) שמו ופרטי זהותו של מי שנכח בעת נטילת הדגימה, אם נכח.

(ג) העתק הדין וחשבון יימסר מייד לאדם שממנו ניטלה הדגימה, ואם ניטלה הדגימה ממחוסר הכרה או מנפטר, לפי הוראות סעיף 64ב(ב) או (ב1) - יימסר בהקדם האפשרי לאחד מבני משפחתו שביקש זאת; לענין זה, "בן משפחה" - בן זוג, הורה, ילד, אח או אחות.

64.ד. סירוב לבדיקת שכרות

[תיקונים: התשס"ו (מס' 2), התשס"ח (מס' 8)]

(א) סירוב נוהג ברכב, או ממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה, למעט דגימת רוק, לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3) ואולם סירוב לתת דגימת רוק, יש בו כדי לבסס חשד סביר כאמור בסעיף 64ב(ב).¹⁷

(ב) סירוב ממונה על הרכב כאמור בפסקה (2) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה למעט דגימת רוק, לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על נוהג ברכב או על ממונה על הרכב שלא ניטלה ממנו דגימת דם בשל חשש לפגיעה בבריאותו בנסיבות האמורות בסעיף 64ב(ב).

65. עצירת רכב לפני מסילת ברזל

(תיקון התש"ם)

(א) נוהג רכב המתקרב למפגש מסילת ברזל ואינו עוצר רכבו לפני המסילה באחת הנסיבות המפורטות להלן, או שהוא ממשיך בנסיעתו לאחר שעצר, כל עוד קיימות הנסיבות האמורות, דינו - מאסר שלוש שנים ולא פחות מחודש, או מאסר כאמור וקנס מאה אלף לירות. ואלה הנסיבות:

(1) ניתן אות אזהרה על התקרבות רכבת - בדגל, בעדשה אדומה מהבהבת או בדרך אחרת;

(2) המחוסם שלפני המסילה חוסם את הדרך או חלק ממנה או נע לקראת חסימת הדרך או פתיחתה;

(3) רכבת מתקרבת נראית, נשמעת או משמיעה אות אזהרה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

65א. מיתקן מגביל מהירות

[תיקון התשס"ד (מס' 5)]

(א) השר רשאי לקבוע כי ברכב מסוג מסוים שקבע באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יותקן מיתקן מגביל מהירות.

(ב) קבע השר כאמור בסעיף קטן (א) -

(1) לא יירשם הרכב ולא יחודש רישיון הרכב לפי הוראות פקודה זו אלא אם כן מותקן בו מיתקן מגביל מהירות כפי שקבע השר;

(2) לא ינהג אדם ברכב, ובעל הרכב או מי שהרכב נמצא בשליטתו לא ירשו לאחר לנהוג ברכב, אלא אם כן מותקן בו מיתקן מגביל מהירות, והמיתקן תקין ופועל כהלכה.

65ב. אפוד זוהר - חובת החזקה ושימוש

[תיקון התשס"ה (מס' 6)]

. (א) ברכב מנועי יימצא אפוד זוהר.

(ב) הנוהג ברכב שאינו אופנוע, יחזיק את האפוד הזוהר, בכל עת, בתא הנהג ברכב.

(ג) הנוהג ברכב מנועי בדרך שאינה דרך עירונית, היוצא או היורד מהרכב, לפי הענין, ילבש אפוד זוהר, למעט במדרכה; ואולם הוא יהיה פטור מהחובה האמורה אם אחד מנוסעי הרכב יצא או ירד מהרכב כשהוא לבוש אפוד זוהר.

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי כלי רכב שקבע השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

(ה) בסעיף זה -

"אפוד זוהר" - אפוד מחזיר אור, העומד בדרישות שנקבעו לענין זה בתקן רשמי, כמשמעותו בחוק התקנים, התשי"ג-1953;

"דרך עירונית" ו"מדרכה" - כהגדרתן בתקנות.

65ג. חובת חבישת קסדת מגן

[תיקונים: התשס"ז (מס' 6), התשע"א (מס' 6)]

(א) לא ירכב אדם על אופניים, ולא ירכיב אדם אחר, אלא אם כן הם חובשים קסדת מגן העומדת בדרישות שקבע שר התחבורה והבטיחות בדרכים (בפקודה זו - השר), הקשורה ברצועה שתמנע את נפילתה בשעת הנסיעה ואולם חובת חבישת קסדת מגן כאמור לא תחול על בגיר בדרך עירונית כהגדרתה לפי פקודה זו אלא בעת פעילות ספורטיבית בעיקרה.

(ב) בגיר שהוא הורה, אפוטרופוס או שבהשגחתו קטין, לא יניח לקטין כשהוא במחיצתו לעבור על הוראות סעיף קטן (א).

(ג) בעל עסק שבו נמכרים אופניים יציג במקום בולט בעסקו, בצורה שיקבע השר, הודעה המפרטת את הוראות סעיף זה.

(ד) בסעיף זה, "אופניים" - לרבות גלגשת (skateboard), גלגליות (roller skates), גלגליות להב (rollerblades), קורקינט חשמלי כהגדרתו לפי פקודה זו, ולמעט תלת-אופן.

665. רכב של תאגיד — מערכת לדיווח ומעקב

[תיקון התשע"ב (מס' 3)]

1 (א) בסעיף זה —

"מערכת לדיווח ומעקב" — מערכת הכוללת שירות טלפוני לדיווח על עבירות תעבורה שמבצעים נהגים בכלי רכב שברשות תאגיד ועל תקינות כלי הרכב, ומעקב אחר דיווחים כאמור;

"עובד" — לרבות עובד של קבלן כוח אדם כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996, המועסק בתאגיד;

"קצין בטיחות" — אדם שהוסמך לפקח על סדרי הבטיחות התחבורתיים במפעל, בהתאם להוראות לפי סעיף 70(א23);

"תאגיד" — מפעל המחויב להעסיק קצין בטיחות ומחזיק כלי רכב לשימוש עובדיו.

(ב) (1) תאגיד ינהל מערכת לדיווח ומעקב, שתפעל לאורך כל שעות היממה, למעט בימי מנוחה כהגדרתם בסעיף 70(א1); הדיווחים יימסרו לקצין הבטיחות של התאגיד או למי שהתאגיד התקשר עמו להפעלת מערכת לדיווח ומעקב.

(2) במערכת לדיווח ומעקב יפעל מענה אנושי בימי העבודה ובשעות העבודה הנהוגים בתאגיד, ולא פחות מעשר שעות ביום עבודה בין השעה 06:00 לשעה 22:00, ובלבד שבשאר השעות יופעל מענה אוטומטי בלא מערכת לניתוב שיחות; במערכת לדיווח ומעקב של תאגיד הנותן שירות לציבור בכל שעות היממה יפעל מענה אנושי בכל אותן שעות.

(ג) על כלי רכב שברשות תאגיד תודבק, במקום הנראה לעין, מדבקה שבה יצוינו פרטי ההתקשרות עם מערכת לדיווח ומעקב של התאגיד, ובין השאר מספר טלפון מקוצר; השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין מדבקה כאמור, לרבות לעניין גודלה, מקום הדבקה וכן גודל האותיות והספרות שבה.

(ד) קצין בטיחות —

(1) יברר דיווחים שהתקבלו על עבירות תעבורה שבוצעו בכלי רכב שברשות התאגיד ועל תקינות כלי הרכב, וינהל מעקב לגביהם;

(2) יפעל כלפי עובדי התאגיד שברכב שבשימושם בוצעה עבירת תעבורה, בין שנהגו ברכב ובין שהרשו לאחר לנהוג בו, על פי נוהל שיקבע התאגיד.

(ה) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין חובת תאגיד לערוך דוחות תקופתיים הכוללים מידע סטטיסטי על יישום הוראות סעיף זה ולמסרם למי שקבע השר, ובלבד שתאגיד לא יחויב למסור מידע אישי על נהגים.

(ו) העובר על הוראות סעיף זה, דינו — קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

(ז) ההוראות לפי סעיף זה לא יחולו על גופים כמפורט להלן, ויחולו עליהם פקודות או הוראות פנימיות, לפי העניין, שיקבעו אותם גופים:

(1) צבא ההגנה לישראל;

(2) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(3) משטרת ישראל;

(4) שירות בתי הסוהר;

(5) הרשות להגנה על עדים;

(6) אגודת מגן דוד אדום בישראל שהוקמה בחוק מגן דוד אדום, התשי"א-1950;

(7) רשות כבאות כהגדרתה בחוק שירותי הכבאות, התשי"ט-1959, וכן מפקח כבאות ראשי כמשמעותו בחוק האמור או מי מטעמו;

(8) לעניין גופים כמפורט להלן, שהממונה על הביטחון במערכת הביטחון הורה כי אין להחיל על כלי רכב מסוימים שברשותם את ההוראות לפי סעיף זה בשל מעורבות אותם כלי רכב בפעילות ביטחונית:

(א) יחידות ויחידות סמך של משרד הביטחון, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(ב) התעשייה האווירית לישראל בע"מ;

(ג) התעשייה הצבאית לישראל בע"מ;

(ד) רפאל — מערכות לחימה מתקדמות בע"מ.

66. קבלת רשיון בהעלמת הפסילה או התנאים

(תיקון התש"ם)

מי שנפסל מקבל או מהחזיק רשיון או שהותנו תנאים ברשיונו לפי פקודה זו, וכל עוד הפסילה או התנאים בתקפם הוא מגיש בקשה לקבלת רשיון או לחידושו או מקבל רשיון, ואינו מודיע על הפסילה או על התנאים לרשות הרישוי, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות או שני הענשים כאחד; וכל רשיון שקיבל או שחודש כאמור - בטל.

67. נהיגה בזמן הפסילה או בניגוד לתנאים

[תיקונים: התש"ם, התשנ"ז (מס' 3)]

מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רשיון לפי פקודה זו, או מי שנוהג בניגוד לתנאים שנוספו ברשיונו כל עוד הם בתקפם, או מי שהודע לו כי נפסל מהחזיק ברשיון רכב וכל עוד הפסילה בתקפה הוא משתמש באותו רכב או מרשה להשתמש בו או מי שנהג או הרשה לאחר לנהוג ברכב בניגוד להודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות, או שני הענשים כאחד.

68. העונש לעבירה על התקנות

[תיקון התש"ע (מס' 3)]

העובר על תקנה שהותקנה לפי פקודה זו, דינו כאמור בסעיפים 61, 62 ו-63 או עונש קטן מזה שנקבע לה בתקנות.

א.68 חובת פיקוח של בעל רכב

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

(א) בעל רכב או מי שהשליטה על הרכב בידו (בסעיף זה - בעל הרכב), חייב לפקח ולעשות כל שניתן כדי למנוע ביצוע עבירה המנויה בתוספת השמינית בידי אדם הנוהג ברכב ברשותו והמבצע בעבורו עבודה או שירות; בעל רכב המפר הוראת סעיף זה, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) נעברה עבירה המנויה בתוספת השמינית בידי אדם כאמור בסעיף קטן (א), חזקה כי בעל הרכב הפר את חובתו לפי הסעיף הקטן האמור, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

69. אחריות פלילית ואזרחית שמורה

שום דבר האמור בפקודה זו לא יגרע מכל אחריות פלילית או אזרחית של נהג או של בעל רכב מכוח כל דין בר-תוקף אותה שעה, ובלבד שלא יענש אדם פעמיים על אותה עבירה.

א.69 ניקוד בעבירות תעבורה

[תיקונים: התש"ם, התשס"ג (מס' 2)]

(א) שר התחבורה, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע בתקנות שיטה לרישום נקודות על עבירות תעבורה שבהן הורשע בעל רשיון נהיגה (להלן - שיטת הניקוד), ולקבוע את סוג העבירות ומספר הנקודות שיירשמו לחובתו של בעל הרשיון על עבירה שבה הורשע.

(ב) שר התחבורה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אמצעי תיקון שיוטלו על בעל רשיון נהיגה שנרשמו נקודות לחובתו לפי שיטת הניקוד, וביניהם - בדיקות רפואיות, בחינות, הסברה, הדרכה ופסילה מהחזיק ברשיון נהיגה.

(ג) אמצעי תיקון לפי סעיף קטן (ב) יהיו בנוסף לכל עונש שהטיל בית המשפט על בעל הרשיון בשל עבירה שהרשיע אותו בה.

(ד) נמסרה לאדם הודעת תשלום קנס בשל עבירת תעבורה, יצוין בטופס ההודעה מספר הנקודות שיירשמו לחובתו של אותו אדם אם יורשע בעבירה; השר לביטחון הפנים, לאחר התייעצות עם שר התחבורה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע דרכים אחרות או נוספות למתן מידע בדבר מספר הנקודות שבהן יחוייב אדם בשל הרשעתו בעבירת תעבורה.¹⁸

(תיקון התשנ"א)

669.ב. (בוטל).

669.ג. סייג לתשלום קנס שהוטל על הזולת

[תיקון התשנ"א (מס' 5)]

הוראות סעיף 252א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לא יחולו על תאגיד או על מעביד בשל תשלום קנס על עבירת תעבורה, אלא אם כן היא עבירה לפי סעיפים 64 עד 67 או שהיא עבירה הנכללת בתוספת הראשונה או התוספת השניה.

פרק שמיני: תקנות וחוקי-עזר

70. תקנות כלליות

[תיקונים: התשל"ו (מס' 2), התש"ם, התשמ"א, התשמ"ה, התשנ"א, התשנ"ד (מס' 2), התשנ"ו, התשנ"ח (מס' 3), התשס"ו (מס' 3), התשס"ח (מס' 4), (מס' 9)]

שר התחבורה רשאי להתקין תקנות בענינים אלה:

- (1) הסדר התעבורה וקביעת כללים לשימוש בדרכים בשביל כלי רכב, הולכי רגל ואחרים, לרבות לענין צמצום זיהום האוויר, ובכלל זה כללים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, בדבר קביעת כתיב אחיד בעברית, בערבית ובאנגלית של שמות המופיעים על גבי תמרורים המוצבים בדרכים;¹⁹
- (2) האורות שיהיו מותקנים על כלי רכב;
- (3) השימוש בצופרים או במכשירי אזהרה אחרים בכלי רכב;
- (4) קביעת גדלם, צורתם וטיבם של תווי זיהוי וכללים בדבר חיבורם אל כלי הרכב למען יהיו ניתנים להבחנה על נקלה;
- (5) רישום כלי רכב מנועיים והפרטים שיש לרשום אותם;
- (6) חיוב לקיים מונים במוניות והסדר השימוש והטיפול בהם;
- (7) אופן החזקת הרשיון;

(8) פטור רכב מנועי רשום בחוץ-לארץ שהובא לארץ לתקופה מוגבלת, וכן נהגו של רכב כאמור, מהוראות פקודה זו לענין רישום ורישוי, כולן או מקצתן ;

(9) מתן הודעה על שינוי שחל בבעלות של רכב מנועי ורישומו של שינוי כזה ;

(10) תשלום האגרות בעד רישום, רישיון, חידוש רישיון, היתר, בדיקה, בחינה, או כל פעולה אחרת לפי הפקודה או התקנות וכן דמי פיגור בעד אי-תשלום במועד ;

(11) בחינות ובדיקות לשם קביעת כושר הנהיגה של מבקשי רישיונות-נהיגה או של מחזיקיהם וסוגי הרישיונות שיינתנו ;

(12) בדיקתם ובחינתם של כלי רכב ציבוריים, מספר האנשים שמותר להסיע בהם, החובה להסיע נוסעים ותחומיה של חובה זו ;

(13) החובה להציג לראווה את מספר הנוסעים שאושר ואת תעריף שכר הנסיעה שאושר, לרבות המפה או התכנית הנוגעת לתעריף האמור ;

(14) בטיחותם ונוחותם של הנוסעים בכלי רכב ציבוריים והתנהגותם של נהגיהם ;

(15) הסמכת המפקח על התעבורה, לאסור או להגביל, בהודעה שתוצג בדרך, נהיגתו של כלי רכב או של רכב מסוג מיוחד באותה דרך או בכל חלק ממנה, לרבות לשם צמצום זיהום האוויר ;

(16) המהירות שבה מותר להסיע כלי רכב מנועיים או כל סוג שבהם אם בכלל ואם בדרך פלונית או באיזור פלוני או במקום פלוני ;

(17) מבנם ומשקלם של כלי רכב והתנאים לשימוש בהם ואולם, תקנות לעניין פליטת מזהמים מרכב, לרבות לעניין בדיקת הפליטה, יותקנו על ידי השר להגנת הסביבה בהתאם להוראות חוק אוויר נקי, התשס"ח-2008 ;

(17א) מיתקנים או אמצעים אחרים למניעת גניבתם של כלי הרכב לסוגיהם, לרבות בענין חובת ההתקנה של מיתקנים או אמצעים כאמור, חובת השימוש בהם ותנאים ומועדים לשימוש ;

(17ב) מזגני אוויר ברכב, סוגם, החובה להתקנם ולהפעילם והתנאים להפעלתם ;

(ג17) חגורות בטיחות והתקני ריסון ברכב, סוגם, החובה להתקנם ולחגרם וכל תנאי לשימוש בהם ;

(ד17) מיתקנים או אמצעים אחרים שיש להתקנם ברכב, שמטרתם מניעת עבירות תעבורה, פיקוח על קיום ההוראות לפי פקודה זו או תיעוד הפרתן, לכלל כלי הרכב או לסוגים מסוימים, וכן דרך הפעלתם של אותם מיתקנים או אמצעים אחרים ; תקנות לפי פסקה זו יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת ;

(ה17) חובות הנהיגים ברכב שבו מותקנים מיתקנים או אמצעים אחרים לפי הוראות פסקה (ד17) ; תקנות לפי פסקה זו יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת ;

18) דרכי הסדר, הגבלה ופיקוח לרישוי כלי רכב מסחריים ולרישוי כלי רכב פרטיים הבנויים להסעת יותר מששה נוסעים בנוסף על הנהג, וכן לשימוש בכלי רכב מסחריים ופרטיים כאמור;

19) הפיקוח על הוראת נהיגה והדרכתה, על מורים מדריכים ובתי ספר לנהיגה ועל הכשרתם בענין החובה ללמד נהיגה לפי תכנית לימודים שנקבעה, וכן בענין הציוד והכלים שישמשו בהם;

20) מתן רשיונות להחזקת בתי ספר לנהיגה ולהוראת נהיגה, תקופת תקפם, תנאיהם, והסמכות לבטלם או להתלותם עקב עבירה על התקנות או על תנאי הרשיון, ומתן פטור מחובה לקבל רשיון להוראת נהיגה;

21) דרכי הגשתן של בקשות, עריכתן של בדיקות ובחינות לשם מתן או חידוש רשיונות נהיגה, רשיונות להוראה ולהחזקת בתי ספר לנהיגה ורשיונות רכב, וסדרי משרדי הרישוי הכרוכים בכך;

22) כל הנוגע לבטיחות התנועה, תכנונה והסדרתה, לרבות לשם צמצום זיהום האוויר;

22א) הסדר שעות עבודה, נהיגה ומנוחה של הנהגים ברכב, שהנהיגה היא משלח-ידם או קשורה במשלח-ידם, והפיקוח על ביצוע הסדר כאמור; תקנות כאמור יכול שיהיו לגבי רכב בדרך כלל או לסוגים של רכב;

23) התנאת מתן רשיון או חידוש רשיון, על פי פקודה זו או התקנות לפיה בתשלום -

א) כל קנס שמבקש הרשיון או חידושו נתחייב בו בדין בשל עבירות תעבורה או בשל עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב, או בשל עבירה על חוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984, שנעברה מתוך רכב או בקשר עם שימוש ברכב, ואשר לא שולם למרות שהגיע מועד תשלומו;

ב) המסים, המכס, האגרות, ההיטלים ותשלומי החובה האחרים החלים לגבי הרכב שעליו מבקשים את הרשיון או את חידושו לרבות הסכום הנוסף כמשמעותו בסעיף 84;

23א) סדרי בטיחות תחבורתיים במפעלים המפעילים רכב בספר שנקבע בתקנות, והוראות בדבר הסמכת אדם שיפקח על סדרי הבטיחות התחבורתיים במפעלים כאמור, קביעת תפקידיו, חובותיו, כישוריו ודרכי עבודתו; תקנות לפי סעיף קטן זה יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;

24) ביצוען של הוראות פקודה זו בדרך כלל.

70א. אחריות לחניה

[תיקונים:

התשכ"ה (מס' 3), התשל"א, התש"ם התשמ"א, התשמ"ד, התשנ"א, התשנ"ה (מס' 3)]

(א) (בוטל).

(ב) רכב העומד במקום שהעמדתו אסורה על פי חיקוק או בנסיבות שיש בהן כדי הפרת סדרי תנועה או בטיחותה, או שלדעת שוטר דרושה הרחקתו לשם הסדרת תנועה או לבטיחותה או לבטיחות הציבור, רשאי שוטר להורות למי שהרכב ברשותו אותה שעה להרחיקו או לגררו.

(ג) לא מילא מי שהרכב ברשותו אותה שעה אחרי הוראת שוטר כאמור, או אינו נמצא במקום, רשאי שוטר, בין בעצמו ובין על ידי מי שאישר אותו ראש מחלקת התנועה במשטרת ישראל (להלן - גורר מורשה), להרחיק את הרכב, לגררו ולהחסינו, או לנעול את גלגליו, או חלק מהם, בנעלי חסימה המונעות את תנועת הרכב, ובלבד שינקוט באמצעי הזהירות הסבירים הדרושים כדי להבטיח את בטיחות הרכב.

(ד) האגרות בעד הרחקת רכב והחסנתו או נעילת רכב ושחרורו בידי משטרת ישראל, או התשלום שנקבע בעד הרחקת רכב והחסנתו או נעילת רכב ושחרורו בידי גורר מורשה, יהיו מוטלים על בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב, זולת אם הוכיח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו; רכב שאגרות או תשלום מוטלים על בעלו כאמור לא יוחזר או ישוחרר מנעילתו אלא אם הם שולמו.

(ה) רכב שננעל כאמור בסעיף קטן (ג) -

(1) ישוחרר מנעילתו לא יאוחר מתום 48 שעות לאחר שבעל הרכב ביקש את השחרור ושילם את האגרות או התשלומים החלים עליו, ואולם אם לאחר 24 השעות הראשונות מתחיל יום מנוחה, פגרה או שבתון על-פי חיקוק (להלן - יום מנוחה) - ישוחרר לפני יום המנוחה;

(2) קצין משטרה בדרגה שאינה פחותה מדרגת מפקח רשאי, מטעמים של בטחון, בטיחות או סילוק מפגע, להורות על שחרורו מנעילתו גם אם לא נתקיימו התנאים האמורים בסעיף זה.

(ו) המוציא רכב ממקום החסנתו או המשחרר רכב מנעילתו לפני ששולמו האגרות או התשלום כאמור בסעיף קטן (ד), דינו - מאסר שנה.

(ז) קבע בית משפט במשפטו של בעל רכב על עבירה לפי סעיף זה, על סמך ראיות שהובאו לפניו, כי הרכב היה אותה שעה ברשותו של אדם אחר, רשאי בית המשפט הדין במשפטו של האחר להסתמך על הממצאים העובדתיים שנקבעו במשפט הראשון, על פי הראיות שהוגשו באותו משפט, ואין צורך לחזור ולהגישן. לא היה האחר צד במשפט הראשון, יתן לו בית המשפט אפשרות לסתור את העדויות שנגבו במשפט הראשון.

(ח) על אף הוראות סעיף קטן (ג), לא יינעל רכב, אלא אם כן עמד באחד המקומות המנויים להלן, שהעמדת הרכב בו אסורה:

(1) מקום חנייה לרכב של נכה משותק רגליים;

(2) תחום תחנת אוטובוסים, כאמור בתקנה 72(12) לתקנות;

(3) שטח הפרדה, כהגדרתו בתקנה 1 לתקנות;

(4) מקום חנייה המיועד לרכב דיפלומטי.

1א70. חניה בתחנת אוטובוס בימי מנוחה

(תיקון התש"ע)

(א) רשות תימרוור מקומית תציב, בתחום תחנת אוטובוס, תמרור הקובע כי ניתן להחנות או להעמיד רכב פרטי בתחום תחנת האוטובוס, משעה 20:00 בערב יום מנוחה ועד שעה 16:00 ביום המנוחה; בסעיף זה, "ימי מנוחה" - כמשמעותם בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948.²⁰

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יוצב תמרור כאמור באותו סעיף קטן -

(1) בדרך שאינה דרך עירונית;

(2) בנתיב הנסיעה בדרך, למעט בנתיב שבו הותרה החניה לפני תחום תחנת האוטובוס ואחריו;

(3) בנתיב שיועד לתחבורה ציבורית;

(4) במסוף לתחבורה ציבורית;

(5) בתחום תחנת אוטובוס המשמשת קו שירות לאוטובוס שלפי תנאי רישונו פועל גם ביום מנוחה.

(ג) רשות מקומית תרחיק או תגרור רכב פרטי החונה או עומד בניגוד לתמרור שהוצב לפי סעיף קטן (א) למקום החסנה; על הרחקה או גרירה כאמור יחולו הוראות לפי סעיף 77.

סייגים להגבלת שעות חניה של נכים

[תיקון התשע"א (מס' 2)]

70א. 2. רשות תימרוור מקומית המציבה תמרור שמסמן חניה במקום מסוים לנכה שניתן לו תג נכה כהגדרתו בחוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993 (בסעיף זה - תג נכה), לא תגביל בתמרור כאמור את החניה לשעות מסוימות, אלא בהתקיים אחד מאלה:²¹

(1) מקום החניה מוקצה לרכב מסוים הנושא תג נכה, סמוך למקום העבודה הקבוע של הנכה שניתן לו תג נכה לגבי אותו רכב, והגבלת השעות נקבעה בהתאם לדיווח שמסר על שעות עבודתו לרשות התימרוור המקומית שמקום החניה נמצא בתחומה;

(2) מקום החניה מוקצה סמוך למקום ציבורי, ובלבד שהגבלת השעות נקבעה בהתחשב בשעות שבהן עומד המקום או חלק ממנו לשימוש של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו, או בשעות שבהן ניתן שירות ציבורי באותו מקום ציבורי; בפסקה זו, "מקום ציבורי" ו"שירות ציבורי" - כהגדרתם בסעיפים 19 ו-19א לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998, בהתאמה.

70ב. הסדר חניה ארצי אחיד

[תיקונים: התשנ"ד, התשס"ה, התשע"א (מס' 7)]

(א) החניה בתשלום בדרך עירונית תהיה על פי הסדר חניה הנהוג בתחומי הרשות המקומית בה מצויה אותה דרך או על פי הסדר חניה ארצי אחיד, על פי בחירתו של נהג הרכב.

(ב) בסעיף זה, "הסדר חניה ארצי אחיד" - כרטיס חניה ארצי מטעם המרכז לשלטון מקומי או כל הסדר אחר שיבוא מטעמו במקומו.

(ג) שר הפנים ושר התחבורה יקבעו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, את המחיר המרבי עבור החניה על-פי הסדר החניה הארצי האחיד.

(ד) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאית מועצת רשות מקומית לקבוע, ככל הנדרש ובהתאם לצורכי התנועה, תשלום מינימלי קבוע או משתנה בעבור חניה בדרך עירונית או בחלק ממנה, בתחום הרשות המקומית, אם קיימים באותה דרך או בסמוך לה מסילות ברזל מקומית או כל מערך אחר שניתנים בו שירותי תחבורה ציבורית, המספקים תחליף נוח, להנחת דעתה של המועצה, לשימוש ברכב פרטי (בסעיף זה - מערך להסעת המונים), וכן אם קיימים הסדרי חניה נוחים וזמינים למשתמשים במערך להסעת המונים; לענין זה - "מסילות ברזל מקומית" - כהגדרתה בסעיף 46 לפקודת מסילות הברזל.

(2) נוכחו שר התחבורה ושר הפנים, לאחר התייעצות עם שר האוצר, כי מועצת רשות מקומית לא קבעה תשלום מינימלי כאמור בפסקה (1) אף כי הוא נחוץ, להנחת דעתם, לשם עידוד השימוש במערך להסעת המונים, ומתקיימים התנאים האמורים בפסקה (1), רשאים הם, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע תשלום מינימלי כאמור בפסקה (1) במקום מועצת הרשות המקומית.

(3) נקבע תשלום מינימלי בדרך עירונית לפי פסקאות (1) או (2), לא יחול בה הסדר החניה הארצי האחיד או הסדר אחר שנקבע לפי סעיף 77, למעט הסדרים שנקבעו לענין חניית נכים ותושבי הדרך העירונית האמורה; נקבע תשלום מינימלי לפי פסקה (2), לא תהא מועצת הרשות המקומית רשאית לשנותו, אלא בהסכמת השרים האמורים באותה פסקה, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

1.70. דמי חניה בחניון

[תיקון התשס"ח (מס' 8)]

(א) המפעיל חניון, בין שהחניון בבעלותו ובין שבבעלות אחר, לא יגבה דמי חניה בחניון, אלא לפי יחידות זמן של 15 דקות; הוראות סעיף קטן זה יחולו החל מתום שעת החניה הראשונה.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע גבייה של דמי חניה כוללים בעד יום, שבוע או חודש, באופן קבוע או חד-פעמי.

(ג) שר הפנים, בהסכמת השר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע, משיקולי תחרות בענף ומשיקולי תחבורה, כי הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי סוגים של חניונים או לגבי אזורים מסוימים שיש בהם חניונים, כפי שיקבע.

2.70. הצבת תמרור במקום חניה לנכה

[תיקון התשע"א (מס' 3)]

(א) מי שהקצה לפי כל דין מקום חניה לנכה במקום ציבורי, ימסור הודעה לרשות תימרוך מקומית על מקום החניה שהקצה; רשות התימרוך המקומית תציב תמרוך לסימון מקום החניה בתוך 30 ימים מיום שקיבלה הודעה כאמור, או מיום שקיבלה הודעה מאדם אחר על הקצאת מקום החניה האמור, והכל זולת אם רשות התימרוך המרכזית הורתה אחרת.²²

(ב) השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע כי הוראות סעיף זה יחולו גם על מקום חניה שהוקצה לנכה לפי כל דין במקום המשמש למגורים שאינו מקום ציבורי.

(ג) בסעיף זה, "מקום ציבורי" - כהגדרתו בסעיף 19 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.

3.70. סמכויות פיקוח לעניין מקום חניה לנכה

[תיקון התשע"א (מס' 3)]

(א) לשם ביצוע תפקידיו לעניין העמדת רכב וחנייתו, רשאי עובד רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיך כדין לעניין האמור (בסעיף זה - פקח), לאחר שהזדהה, להיכנס למקום חניה שהוצב בו תמרוך בהתאם להוראות סעיף 2.70, לרבות למקום חניה שאינו דרך, ובלבד שלא ייכנס

22-

(1) למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט;

(2) למקום המוחזק בידי מערכת הביטחון, אלא אם כן יש בידו אישור כניסה למקום מאת ראש הממשלה, שר הביטחון או השר לביטחון הפנים או מי שהם הסמיכו לכך, לפי העניין, וכל עוד מתרחשות באותו מקום ובעת כניסת הפקח פעילות מבצעית או פעילות עוינת; בפסקה זו, "מערכת הביטחון" - כל אחד מאלה:

(א) משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו;

(ב) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(ג) צבא הגנה לישראל;

(ד) מפעלים וספקים, המייצרים ציוד ביטחוני כהגדרתו בחוק התאגידים הביטחוניים (הגנה על אינטרסים ביטחוניים), התשס"ו-2005, בעבור גוף המנוי בפסקאות משנה (א) עד (ג), ששר הביטחון אישר לעניין סעיף זה;

(ה) משטרת ישראל;

(ו) שירות בתי הסוהר;

(ז) כל גוף אחר הפועל למטרות ביטחוניות שראש הממשלה או שר הביטחון, לפי העניין, אישר לעניין סעיף זה.

(ב) פקח לא יעשה שימוש בסמכות הנתונה לו לפי סעיף זה, אלא בהתאם לדין שמכוחו הוסמך.

ג70. הסדר חניה לרכב להסעת תלמידים

(תיקון התשס"ג)

(א) רשות תמרור מקומית תציב, בצמוד לבית ספר, תמרור האוסר חניה או העמדת רכב, והיא רשאית לקבוע כי איסור החניה יחול רק בימים מסוימים ובשעות מסוימות שבהם משמש מקום החניה להעלאה ולהורדה של תלמידים.

(ב) גודלו של מקום שחנית רכב או העמדת רכב בו אסורה כאמור בסעיף קטן (א) יספיק לחניית רכב אחד לפחות המיועד להסעת 30 תלמידים ומעלה.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובה לפי כל דין לקבוע הסדרי חניה לרבות הקצאת מקומות חניה והפקעה.

(ד) בסעיף זה, "בית ספר" - מוסד חינוך רשמי או מוכר, כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949, או בית ספר שחל עליו חוק הפיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969, שבו לומדים או מתחנכים באופן שיטתי יותר מעשרה תלמידים, ובו ניתן חינוך קדם-יסודי, חינוך יסודי, וחינוך על-יסודי לתלמידים עד לגיל 18, ולתלמידים הלומדים במוסדות החינוך המיוחד עד גיל 21.

ד70. בטיחות בקרבת בתי ספר

[תיקון התשס"ה (מס' 4)]

(א) רשות תימרור מקומית, באישור רשות תימרור מרכזית, תקבע הסדרי תנועה בדרך שבקרבת בית ספר.

(ב) בסעיף זה, "בית ספר" - כהגדרתו בסעיף ג70.

ה70. הסדרי בטיחות ברכב להסעת תלמידים

[תיקון התשס"ה (מס' 5)]

(א) נוהג רכב לא יסיע תלמידים ברכב להסעת תלמידים, ובעל הרכב או מי שהרכב נמצא בשליטתו לא ירשה לאחר להסיע תלמידים ברכב, אלא אם כן הותקנו בו -

(1) מערכת איתות חזותית, המיועדת להתריע, לפחות לפנים ומאחור, בכל עת שדלתות הרכב פתוחות, העומדות בדרישות שקבע השר.

(2) שלט נראה לעין, שבו רשומה המילה "ילדים", בגודל, במקום ובצורה שיקבע השר, ובלבד שהשלט יותקן ברכב מלפנים ומאחור.

(ב) בסעיף זה -

"רכב להסעת תלמידים" - רכב, מסוג שקבע השר, אשר משמש דרך קבע להסעת תלמידים לבית ספר או בחזרה ממנו;

"בית ספר" - כהגדרתו בסעיף ג70.

71. תקנות מיוחדות בדבר רכב מנועי ציבורי

[תיקונים: התשנ"א (מס' 6), התשנ"ט]

בנוסף על סמכותו הכללית לפי סעיף 70, רשאי שר התחבורה להתקין תקנות בקשר לרכב מנועי ציבורי בענינים אלה:

(1) הסדר והגבלה למתן רשיונות רכב, הפיקוח עליהם, מספרם בכלל ובכל אזור, קו או סוג של שירות;

(2) הסדר והגבלה לשימוש ברכב והפיקוח עליו;

(3) הסדר והגבלה למתן רשיונות או היתרים להסעת נוסעים או להפעלת שירות הסעה (בסעיף זה - שירות), לרבות תנאי רשיונות והיתרים, ביטולם והפסקת תקפם;

(4) קביעת קווי שירות, איחודם והפרדתם וכל הסדר אחר של קווי שירות, תעריפי שכר נסיעה ולוחות זמנים לפיהם יופעל הרכב, לרבות דרך פרסומם ומקומם, הסדר הוצאת הכרטיסים והכרטיסיות למיניהם, לרבות לענין שימוש משותף בכרטיסים ובכרטיסיות של בעלי רשיונות שונים לקווי שירות ודרכי ההתחשבות ביניהם בשל השימוש כאמור, הדפסתם ומכירתם, וכן מספר כלי הרכב שיופעלו, סוגיהם וכל הכרוך בכך;

(5) קביעת החובות המוטלות על הרכב, על האדם המפעיל אותו או העובד בו, על מי שהשליטה עליו בידו, ועל הנותן שירות בו, לרבות עובדיו, סוכניו ושליחיו ומי שפועל מכוחו במתן השירות ועל הנוסע או על המבקש לנסוע בו, וכל הסדר הכרוך בכך, ובלבד שכל החובות האלה לא יחולו אלא בקשר למתן השירות או השימוש ברכב;

(6) חיוב להפעיל רכב או שירות ואיסור להפסיק שירות או מקצתו;

(7) ריתוקו של רכב לקו, לאזור או לסוג שירות מסויים, לשם הבטחת התחבורה הדרושה לציבור ותכנונה היעיל;

(7א) איסור הפעלת אוטובוס ציבורי בימי מנוחה בקו שירות; לענין זה יתחשב השר ככל שניתן במסורת ישראל בכל הנוגע לאיסור תנועת כלי רכב בימי מנוחה; בפסקה זו, "ימי מנוחה" - כמשמעותם בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948;

(8) כל ענין אחר הכרוך בסדרי הפעלת שירות ואופן נתינתו והעשוי לשפר את ההסעה ברכב או הכרוך בהפעלת שירות לתקנת הציבור.

71א. תמלוגים ותשלומים אחרים

(תיקון התשנ"ט)

בעל רשיון לקו שירות ישלם בעד הרשיון תמלוגים ותשלומים אחרים בשיעור או בסכום ובתנאים שיקבעו שר התחבורה ושר האוצר או בשיעור או בסכום ובתנאים שנקבעו בתנאי המכרז למתן רשיון לקו השירות.

1א71. נסיעת נכים בנתיב שיועד לתחבורה ציבורית

[תיקון התשס"ח (מס' 5)]

(א) מי שניתן לו תג נכה כמפורט בתוספת התשיעית רשאי לנהוג ברכב שלגביו ניתן התג האמור בנתיב שיועד לתחבורה ציבורית, למעט בנתיב שיועד, על פי תמרור, לרכב להסעת המונים שאינו אוטובוס.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על אדם המתלווה אל הנכה והנוהג בעבורו ברכב.

(ג) השר רשאי, בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לשנות את הנתיבים שבהם רשאי לנהוג מי שניתן לו תג נכה כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שחלפו שנתיים ממועד התחילה של סעיף זה.

71ב. מרכז מידע ארצי לתחבורה ציבורית

[תיקון התשע"א (מס' 5)]

(א) המפקח על התעבורה יקים מרכז מידע ארצי לתחבורה ציבורית (בפקודה זו - מרכז מידע ארצי), לשם מתן מידע לציבור על שירותי תחבורה ציבורית, ובין השאר מידע על שילוב בין קווי השירות לאוטובוס, והכל באמצעות הטלפון, ובכלל זה הודעות מסרון (SMS), והאינטרנט.²³

(ב) לשם מתן מידע כאמור בסעיף קטן (א), ירכז מרכז המידע הארצי נתונים שנמסרו לו, בין השאר בהתאם להוראות סעיף קטן (ג), על כל קווי השירות לאוטובוס ועל שילוב ביניהם, וכן יעדכן באופן שוטף את הנתונים, ובכלל זה את הנתונים בדבר -

(1) משך הנסיעה המשוער בין תחנה לתחנה;

(2) המועד המשוער להגעת אוטובוס לתחנה;

(3) כל שינוי שלא תוכנן מראש בנתונים האמורים בפסקאות (1) ו-(2).

(ג) (1) בעל רישיון להפעלת קו שירות לאוטובוס ימסור למפקח על התעבורה, לצורך הפעלת מרכז המידע הארצי, נתונים מלאים ומעודכנים על כל קו שירות שהוא מפעיל, כמפורט להלן: מהלך קו השירות, מקום התחנות המשמשות אותו, לוח הזמנים המתוכנן למתן השירות לרבות מועד תחילתו, סיומו ותדירות הקו, משך הנסיעה המתוכנן בין התחנות, מחיר הנסיעה ונגישות האוטובוסים הפועלים בקו השירות לאנשים עם מוגבלות; בעל הרישיון ידאג לעדכן באופן שוטף את הנתונים שמסר כאמור.

(2) המפקח על התעבורה רשאי לדרוש מבעל רישיון להפעלת קו שירות לאוטובוס למסור לו פרטים נוספים על קו שירות שהוא מפעיל; בכפוף להוראות כל דין, יחליט המפקח על התעבורה אם לכלול פרטים כאמור, כולם או חלקם, במרכז המידע הארצי.

(ד) המפקח על התעבורה ייתן הוראות לעניין העברת מידע מבעלי רישיונות כאמור בסעיף קטן (ג) למרכז המידע הארצי, ובכלל זה לעניין דרכי הפיקוח על מהימנות המידע ועדכניותו, המערכות הטכנולוגיות שישמשו בעל רישיון כאמור להעברת המידע ואופן העברת המידע לשם קליטתו במרכז המידע הארצי; נתן השר היתר בהתאם להוראות סעיף קטן (ה), ייתן המפקח על התעבורה הוראות

גם לעניין הפעלת מרכז המידע הארצי ומסירת המידע לציבור, ככל שלא נקבעו בהיתר תנאים בעניינים אלה.

(ה) השר רשאי ליתן היתר להפעלת מרכז המידע הארצי; בהיתר ייקבעו, בין השאר, תנאים לעניין

(1) אמות מידה למתן השירות לציבור על ידי מרכז המידע הארצי ודרכי הפיקוח על מהימנות המידע שיימסר לציבור;

(2) חובתו של מפעיל מרכז המידע הארצי לקבל מידע על קווי השירות מכל בעלי הרישיונות, לצורך הפעלת המרכז;

(3) חובתו של מפעיל מרכז המידע הארצי לתחזק באופן שוטף את המערכות הטכנולוגיות המשמשות להפעלת המרכז, לרבות תיקון תקלות;

(4) חובות דיווח למפקח על התעבורה, שיחולו על מפעיל מרכז המידע הארצי;

(5) קיומם של ערבויות ותנאים להבטחת המשכיות השירות על ידי מפעיל מרכז המידע הארצי.

(ו) היתר שניתן לפי סעיף קטן (ה) אינו ניתן להעברה, אלא באישור השר.

71.ג. שילוט ומידע בתחנות אוטובוס ובתחנות מונית בקו שירות

[תיקון התשע"א (מס' 5)]

(א) (1) בעל רישיון להפעלת קו שירות לאוטובוס יציב בכל תחנה לאיסוף נוסעים המשמשת קו שירות שהוא מפעיל, מפה המפרטת את מהלך קו השירות, וכן שילוט שבו יוצגו זמני מתן השירות בקו למעט בימי חג ומועד, תדירות הקו ודרכי התקשרות עם בעל הרישיון ועם מרכז המידע הארצי.²⁴

(2) לא יוצבו מפה ושילוט לפי הוראות פסקה (1), בתחנה בבעלות או בהחזקה של רשות מקומית או אדם אחר, אלא לאחר שבעל הרישיון הודיע על כך לבעל התחנה או למחזיק, לפי העניין, ונתן להם הזדמנות להביע את עמדתם לגבי אופן ההצבה של המפה והשילוט; לא הושגה הסכמה בין בעל הרישיון לבין מי שנמסרה לו הודעה כאמור לגבי אופן ההצבה של המפה והשילוט בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, יחליט המפקח על התעבורה לגבי אופן ההצבה באותה תחנה.

(ב) בעל רישיון להפעלת קו שירות לאוטובוס יוודא, אחת לחודש לפחות, את תקינותם ועדכניותם של המפה והשילוט שהוצבו בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

(ג) בעל רישיון להפעלת קו שירות למוניות כמשמעותו בסעיף 14 ח יציב, בכל תחנת מוצא המשמשת קו שירות שהוא מפעיל, שילוט שבו יוצגו מהלך הקו, זמני מתן השירות בקו ותדירות הקו.

(ד) המפקח על התעבורה יקבע את צורתם, מידותיהם ואפיונים נוספים של מפה ושילוט המוצבים לפי סעיף זה, ויפרסם הודעה על כך ברשומות ובאתר האינטרנט של משרד התחבורה והבטיחות בדרכים.²⁵

ד71. שילוט אלקטרוני בתחנות אוטובוס

[תיקון התשע"א (מס' 5)]

(א) המפקח על התעבורה יכין, לא יאוחר מ-31 בינואר בכל שנה, תכנית שנתית להצבת שילוט אלקטרוני בתחנות אוטובוס, שבו יוצג מידע מעודכן כאמור בסעיף 71(ב) עד (3) (בסעיף זה - שילוט אלקטרוני); בהכנת תכנית כאמור תינתן עדיפות להצבת שילוט, בהתחשב בין השאר באלה:²⁶

- (1) סמיכות התחנה לתחנות המשמשות אמצעי תחבורה ציבורית אחרים;
 - (2) סמיכות התחנה למקומות המשמשים את הציבור הרחב, לרבות מקומות עבודה, מוסדות חינוך ובריאות, מקומות בילוי ומרכזי קניות;
 - (3) מיקום התחנה בכביש, בנתיב או בחלק מהם, שניתנת בהם עדיפות לתחבורה ציבורית;
 - (4) תדירות של כלל קווי השירות המגיעים לתחנה;
 - (5) גודלה של הרשות המקומית שבה נמצאת התחנה, מרכזיותה של הרשות מבחינה תחבורתית באזור שבו היא נמצאת, או היותה כלולה במטרופולין כהגדרתו בסעיף 77א.
- (ב) המפקח על התעבורה יודיע על התכנית שהכין כאמור בסעיף קטן (א) לרשויות התימור המקומיות הכלולות בה, ויפרסם אותה באתר האינטרנט של משרד התחבורה והבטיחות בדרכים; רשות תימור מקומית הכלולה בתכנית רשאית להודיע למפקח על התעבורה על רצונה להציב שילוט אלקטרוני בתחומה בהתאם לתכנית.
- (ג) הודיעה רשות תימור מקומית על רצונה להציב שילוט אלקטרוני בתחומה כאמור בסעיף קטן (ב), יוצב השילוט בתחומה בהתאם לתכנית ולהסכמה שהושגה בינה לבין המפקח על התעבורה, ובכפוף להוראות אלה:

- (1) משרד התחבורה והבטיחות בדרכים אחראי לספק לרשות התימור המקומית את השילוט האלקטרוני, להציבו ולדאוג לתחזוקתו השוטפת, והכל במימונו;
- (2) רשות התימור המקומית תקים את התשתיות הנדרשות להצבת השילוט האלקטרוני, תדאג לתחזוקתן ותסדיר הספקת חשמל קבועה לשם הפעלתו של השילוט, והכל במימונה.
- (ד) נגרמו לשילוט אלקטרוני שהוצב לפי סעיף זה נזקים חוזרים ונשנים, רשאי המפקח על התעבורה להסירו או להורות, בהסכמת רשות התימור המקומית, על הסדר אחר לעניין שילוט כאמור.
- (ה) ההוראות החלות לפי סעיף זה על רשות תימור מקומית לעניין שילוט אלקטרוני, יחולו, בתחנות שבתחומי מיתקן תחבורתי, על בעל רישיון למיתקן תחבורתי, ואם לא ניתן רישיון כאמור - על מי שמפעיל מיתקן תחבורתי.
- (ו) המפקח על התעבורה יקבע את צורתו, מידותיו ואפיונים נוספים של השילוט האלקטרוני, ויפרסם הודעה על כך ברשומות ובאתר האינטרנט של משרד התחבורה והבטיחות בדרכים.

71ה. מסירת מידע על שירותי תחבורה ציבורית - ללא תשלום

[תיקון התשע"א (מס' 5)]

המרכז המידע הארצי, בעל רישיון להפעלת קו שירות, רשות תימרור מקומית, בעל רישיון למיתקן תחבורתי או מי שמפעיל מיתקן תחבורתי לא יגבו כל תשלום בעד מסירת מידע או הצגתו לציבור בהתאם להוראות לפי סעיפים 71ב עד 71ד.²⁷

171. אי-חידוש רישיון להפעלת קו שירות או למיתקן תחבורתי

[תיקון התשע"א (מס' 5)]

ולא מילא בעל רישיון להפעלת קו שירות או בעל רישיון למיתקן תחבורתי את חובותיו לפי סעיפים 71ב עד 71ה, רשאי המפקח על התעבורה שלא לחדש את רישיונו, אלא אם כן נוכח כי בעל הרישיון עשה כל שביכולתו כדי למלא אחר ההוראות לפי הסעיפים האמורים.²⁷

171. מידע על שירותי תחבורה ציבורית - שמירת דינים

[תיקון התשע"א (מס' 5)]

אין בהוראות סעיפים 71ב עד 71ה כדי לגרוע מהוראות לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.²⁷

72. תקנות בדבר ביטוח או ערובה

(תיקון התש"ס)

שר התחבורה רשאי להתקין, שכל הפונה, לפי פקודה זו או לפי התקנות, לרשות הרישוי בבקשת רישיון רכב מנועי או בבקשת חידושו של רישיון כאמור או בבקשת אישור להעבירו, יציג תעודת ביטוח או תעודת ערובה או יביא כל ראיה אחרת שתיקבע להוכיח אחת משתי אלה:

(1) כי ביום שהרשיון או חידושו ייכנס לתקפו, או ביום שבו יינתן האישור, תהיה בתקפה הפוליסה או שטר הערובה הדרושים לשימוש ברכב המנועי על ידי המבקש או על ידי אחרים לפי הוראתו או ברשותו;

(2) כי הרכב המנועי הוא רכב שלא חל עליו סעיף 6 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, כל עוד הוא נהוג בידי בעל הרכב או בידי שריתו אגב עבודתו, או כל עוד הרכב נתון באופן אחר לפיקוחו של בעליו.

73. קיום תקפן של הוראות אחרות

תקנות שהותקנו לפי סעיפים 70-72 כפי שתוקנו בתקנות ההגנה (תיקון פקודת התעבורה) (מס' 2), 1942, והיו תקפות ערב תחילת תקפן של תקנות ההגנה (ביטול), 1945, רואים אותן כאילו הוקנו לפי הסעיפים האמורים כפי שתוקנו בפקודת תחוקת ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945.

74. סמכות להחיל את ההוראות או לפטור מהן

שר התחבורה רשאי להודיע ברשומות שהוראות הפקודה או התקנות, כולן או מקצתן, יחולו על סוגי מקומות שצויינו בהודעה ושלא היו חלים עליהם אילולא ההודעה, או שלא יחולו על סוגי מקומות שצויינו בהודעה ושהיו חלים עליהם אילולא ההודעה.

75. מתן תוקף לאמנות בין-לאומיות

שר התחבורה רשאי להתקין תקנות הבאות ליתן תוקף לכל אמנה בין-לאומית שמטרתה להקל את התנועה הבין-לאומית של מכוניות והקובעות הוראות לנתינתם ולאומותם של תעודות מסע, תעודות אישור או היתרים, שיש בהם להועיל לבני אדם היושבים בישראל, כשהם לוקחים אתם את מכוניותיהם לחוץ-לארץ באופן זמני או לנהגים הנוסעים לחוץ-לארץ כדי לנהוג בכלי רכב.

76. סמכות להקים רשויות

(תיקון התשכ"ב)

שר התחבורה רשאי להתקין תקנות בדבר כינונה ומינויה וקביעת תפקידיה של כל רשות שתהא דרושה, לדעתו, בקשר לביצועה של הפקודה. שר התחבורה יקבע בתקנות את המקומות שבהם רשאים לפעול עובדי ציבור שהורשו כאמור בסעיף 29(א) ואת סימני הזיהוי והוכחת הרשאתם של עובדי ציבור אלה.

76א. ועדות בירור לחקירת תאונות דרכים

(תיקון התשמ"ד)

(א) שר התחבורה רשאי למנות ועדות בירור ובדיקה שתפקידן:

- (1) לחקור את גורמיה ונסיבותיה של תאונת דרכים שבה נהרג אדם או נחבל חבלה של ממש;
 - (2) לייעץ לשר ולהציע לו הצעות בכל הנוגע למניעת תאונות דרכים.
- (ב) שר התחבורה, בהסכמת שר הפנים ושר המשפטים, רשאי להתקין תקנות בדבר מינוין, פעולותיהן וסמכויותיהן של הועדות.
- (ג) על חברי הועדות יחולו הוראות סעיפים 117 ו-118 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

77. סמכות רשות מקומית להתקין חוקי עזר

[תיקונים: התשכ"ה (מס' 3), התש"ס, התשמ"ד, התשנ"ה (מס' 3), התשע"ב (מס' 8)]

(א) מועצה של עיריה או של מועצה מקומית רשאית, בהסכמת שר הפנים ושר התחבורה, להתקין חוקי-עזר בדבר -

- (1) תעריפי שכר נסיעה של כלי רכב ציבוריים בתחומי העיריה או המועצה המקומית;
- (2) הסדר כלי רכב העומדים בתוך תחומי העיריה או המועצה המקומית, בדרך איסור או בדרך אחרת ובלבד שלא תתנה חניה בתשלום, אלא אם כן אבני השפה בדרך סומנו לסירוגין בצבע כחול; השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע חובת סימון כאמור או

באופן אחר בשול דרך אף אם אין בה אבני שפה, ונסיבות למתן פטור מחובת הסימון בדרך, בתנאים או בלא תנאים, ובלבד שיינקטו אמצעים כדי להבטיח את ידיעתם של הנוהגים ברכב על קיומה של חובת התשלום בדרך;²⁸

(3) האמצעים שיינקטו לגבי רכב החונה במקום שהעמדתו אסורה על פי חיקוק, לרבות הרחקתו, גרירתו, החסנתו או נעילת גלגליו, או חלק מהם, בנעלי חסימה המונעות את תנועת הרכב, ובלבד שלא יינעל רכב אלא אם כן עמד במקום כאמור בסעיף 70א(ח), ובלבד שרכב שננעל כאמור -

(א) ישוחרר מנעילתו לא יאוחר מתום 48 שעות לאחר שבעל הרכב ביקש את השחרור ושילם את האגרות או התשלומים החלים עליו, ואולם אם לאחר 24 השעות הראשונות מתחיל יום מנוחה, פגרה או שבתון על-פי חיקוק (להלן - יום מנוחה) - ישוחרר לפני יום המנוחה;

(ב) ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיך רשאי, מטעמים של בטחון, בטיחות או סילוק מפגע, להורות על שחרורו מנעילתו גם אם לא נתקיימו התנאים שנקבעו לפי סעיף זה;

(4) חיוב בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב לשלם אגרות או תשלומים בעד הרחקת הרכב, גרירתו, החסנתו או שחרורו מנעילתו;

(5) להסמיך לענין חוק עזר כאמור בפסקה (3) גוררים מורשים באישור ראש מחלקת התנועה של משטרת ישראל ופקחים באישור המפקח הכללי של משטרת ישראל או מי שהוא הסמיך.

(6) כשרם של כלי רכב הנגררים על ידי בהמות, מספרן, כשרן ורתמן של הבהמות הגוררות אותם כלי רכב וסילוקן של בהמות שלא יצלחו;

(7) רישום של אופניים ותלת-אופן, למעט אופנוע ותלת-אופנוע, והאגרות שישולמו בעד הרשיונות ובלבד שלא יעלו על הסכום שקבע שר התחבורה בהתייעצות עם שר הפנים; בעת מתן הרשיון תסדיר הרשות המקומית בדיקת בטיחותם של האופניים ותלת-האופן.

(ב) כל חוקי-עזר שהותקנו לפי סעיף קטן (א) יהיו בכפוף לכל תקנה שהתקין שר התחבורה על פי הסעיפים 70-72.

77א. תכנית תחבורתית לצמצום זיהום האוויר

[תיקונים: התשס"ח (מס' 4), (מס' 9), התשע"א (מס' 7)]

(א) בסעיף זה ובסעיפים 77ב עד 77ה -

"מטרופולין" - אזור שבו כמה רשויות מקומיות הגובלות זו בזו, או רשויות מקומיות סמוכות המקיימות ביניהן זיקה עירונית, שהשר ושר הפנים לאחר התייעצות עם השר להגנת הסביבה, קבעו את גבולותיו בהודעה שפורסמה ברשומות;

"המפקח" - המפקח הארצי על התעבורה;

"קצין משטרה" - מפקד משטרת מחוז או ראש מחלקת תנועה במטה הארצי של משטרת ישראל, או נציגם לעניין זה;

"ראש האגף" - ראש אגף איכות אוויר במשרד להגנת הסביבה;

"רכב נקי" - רכב שאינו גורם לזיהום אוויר במישרין במהלך פעולתו וכן רכב מסוג אחר שהשר להגנת הסביבה, לאחר התייעצות עם השר ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת קבע אותו לעניין זה;

"רשות מקומית" - עיריה או מועצה מקומית שמספר תושביה הרשומים במרשם האוכלוסין עולה על 30,000;

"שירותי תחבורה ציבורית" - כל אחד מאלה:

(1) רכב ציבורי בקו שירות;

(2) רכבת כהגדרתה בפקודת מסילות הברזל.

(ב) לשם צמצום זיהום האוויר הנובע מתחבורה בתחום רשות מקומית, רשאית הרשות המקומית להכין הצעה לתכנית רב-שנתית לניהול ולהסדרה של התחבורה בתחומה (בסעיף זה - הצעה לתכנית).

(ג) הצעה לתכנית תכלול, בין השאר -

(1) יעדים לצמצום זיהום האוויר הנובע מתחבורה בתחום הרשות המקומית;

(2) אמצעים שבכוונת הרשות המקומית לנקוט לשם עמידה ביעדים כאמור בפסקה (1);

(3) חוות דעת מקצועיות, ערוכות בידי מומחה, בעניין ההשפעה הצפויה מהפעלת התכנית על אלה:

(א) צמצום זיהום האוויר הנובע מתחבורה בתחום הרשות המקומית;

(ב) התנועה בדרכים, ובכלל זה על שירותי התחבורה הציבורית ועל הבטיחות בדרכים בתחום הרשות המקומית ובתחום רשויות מקומיות סמוכות; חוות דעת כאמור תהיה ערוכה בידי מומחה שהוא מהנדס תנועה;

(ג) נגישות באמצעות תחבורה של קבוצות שונות באוכלוסיה לתחום המוסדר בתכנית, בו ובסביבתו.

(ד) (1) הצעה לתכנית תוכן לאחר התייעצות עם המפקח, ראש האגף, המנהל הכללי של משרד הפנים, וקצין משטרה, בהתאם להוראות סעיף קטן זה.

(2) הרשות המקומית תמסור לגורמים כאמור בפסקה (1) טיוטת הצעה לתכנית, והם רשאים למסור את המלצותיהם לגביה בתוך שישים ימים ממועד המסירה; לא מסר מי מהגורמים את המלצותיו במועד האמור, יראו אותו כממליץ לאשר את התכנית כפי שנמסרה בטיוטת ההצעה לתכנית.

(ה) הרשות המקומית תמסור לרשויות מקומיות גובלות או סמוכות את טיוטת ההצעה לתכנית לעיון, ואם התכנית נוגעת לתחום במטרופולין - גם לעיון של הרשויות המקומיות הכלולות בו; רשות מקומית שנמסרה לה טיוטת הצעה לתכנית רשאית, בתוך שישים ימים ממועד המסירה, למסור, בכתב, את הערותיה לטיוטה.

(ו) לאחר חלוף המועד כאמור בסעיפים קטנים (ד) ו-(ה), רשאית הרשות המקומית לגבש הצעה לתכנית; ההצעה לתכנית וכן המלצות והערות שהתקבלו לפי הוראות הסעיפים הקטנים האמורים יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות המקומית ויועמדו לעיון הציבור במשרדה.

(ז) כל אדם רשאי להגיש לרשות המקומית הערות מנומקות בכתב לעניין ההצעה לתכנית בתוך 45 ימים ממועד פרסומה.

(ח) מועצת הרשות המקומית תדון בהצעת התכנית ובהערות שהוגשו לפי סעיף קטן (ז), ואולם המועצה רשאית להחליט כי עקב מספר המעירים או מהות ההערות שהוגשו מן הראוי למנות נציג או נציגים מטעמה שידונו בהערות ויגישו לה את תמצית ההערות והמלצתם לגביהן (בסעיף זה - נציג); נציג יהא אדם בלתי תלוי שלדעת המועצה הוא בעל מומחיות מתאימה לדון בהערות.

(ט) המועצה או נציג רשאים שלא לדון בהערה אם מצאו כי יש בה חזרה על הערות שהוגשו קודם לכן, שהיא בלתי מנומקת או שהיא נראית על פניה טורדנית או קנטרנית.

(י) בתום הדיון תחליט המועצה אם לאשר את ההצעה לתכנית או לאשרה בשינויים, ככל שהדבר מתחייב מהערות שהוגשו לפי סעיף קטן (ז).

(יא) אישרה מועצת הרשות המקומית את ההצעה לתכנית, תפרסם הרשות המקומית את התכנית באתר האינטרנט שלה, והיא תעמוד בתוקפה חמש שנים מיום אישורה (להלן - התכנית המאושרת).

(יב) (1) השר רשאי לקבוע את המקצועות, ההשכלה, ההכשרה המקצועית, הכישורים והניסיון המקצועי הנדרשים ממומחה לעניין חוות דעת כאמור בסעיף קטן (ג)(3)(ב) ו-(ג).

(2) השר להגנת הסביבה רשאי לקבוע הוראות לעניין דרך הכנתה של הצעה לתכנית, מסמכים נוספים על אלה המנויים בסעיף קטן (ג)(3) שייכללו בה וכן את המקצועות, ההשכלה, ההכשרה המקצועית, הכישורים והניסיון המקצועי הנדרשים ממומחה לעניין חוות דעת כאמור בסעיף קטן (ג)(3)(א).

(3) שר הפנים רשאי לקבוע הוראות לעניין הדרכים לפרסום הודעות על הצעה לתכנית ועל תכנית מאושרת.

(יג) (בוטל).

(יד) רשויות מקומיות במטרופולין או רשויות מקומיות גובלות או סמוכות רשאיות להכין יחד הצעה לתכנית בהתאם להוראות סעיף זה; הצעה לתכנית כאמור טעונה אישור של כל אחת מהמועצות של הרשויות המקומיות האמורות; שר הפנים יקבע הוראות לעניין דרכי הדיון בהערות להצעה לתכנית כאמור.

77. חוקי עזר והסדרי תנועה של רשויות מקומיות לצמצום זיהום האוויר

(א) לשם צמצום זיהום האוויר בתחומה הנובע מתחבורה רשאית מועצת רשות מקומית, לאחר התייעצות עם המפקח, עם קצין משטרה ועם נציג שר הביטחון, להתקין חוקי עזר בדבר -

(1) הסדרת התנועה של כלי הרכב בתחומה, כולו או חלקו, על ידי איסור או הגבלה של תנועת כלי רכב מנועי או סוגים של רכב מנועי באזור שתקבע;

(2) האמצעים שיינקטו לגבי רכב הנוסע בניגוד לאיסור או להגבלה שנקבעו לפי פסקה (1);

(3) חיוב הנוהג ברכב או בעליו בתשלום הוצאות הכרוכות בפינוי של הרכב מאזור שבו נקבעו איסור או הגבלה לפי פסקה (1);

(4) פטור מלא או חלקי מתחולת הוראות חוקי העזר לרכב ציבורי או לסוגים של רכב ציבורי.

(ב) אישרה מועצת רשות מקומית חוק עזר כאמור בסעיף קטן (א), יחתום עליו ראש הרשות המקומית וחוק העזר יפורסם ברשומות; ואולם לא יפורסם חוק עזר כאמור אלא כעבור תשעים ימים מהיום שהביא ראש הרשות המקומית את חוק העזר לידיעת השר ושר הפנים.

(ג) רשות מקומית, לאחר התייעצות עם קצין משטרה ועם נציג שר הביטחון, רשאית לקבוע הסדרי תנועה באזור שהוגדר בתכנית המאושרת, לרבות בדרך של הצבת תמרור, ויהיו לה לעניין זה סמכויות של רשויות התימרור לפי פקודה זו.

(ד) לא ייקבע חוק עזר כאמור בסעיף קטן (א) או הסדר תנועה כאמור בסעיף קטן (ג) אלא אם כן התקיימו כל אלה:

(1) חוק העזר או הסדר התנועה נקבע בכפוף להוראות תכנית מאושרת ולתקופה שאינה עולה על תקופת תוקפה;

(2) התכנית המאושרת כוללת הסדרים למתן עדיפות לשירותי תחבורה ציבורית ולרכב נקי בדרכים ובנתיבים באזור שהוגדר בתכנית, המבטיחים חלופות תחבורה נאותות לציבור.

(ה) המלצות המפקח, קצין משטרה או נציג שר הביטחון, כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ג), לפי העניין, יימסרו לרשות המקומית בתוך שישים ימים מיום פנייתה; לא מסר מי מהגורמים את המלצותיו במועד האמור, יראו אותו כממליץ לאשר את חוק העזר או את הסדר התנועה לפי העניין, כפי שהציעה הרשות המקומית.

(ו) (1) המפקח רשאי לקבוע, בצו שיפורסם ברשומות, כי אזור, דרך או נתיב חיוניים לתנועה בין-עירונית או לזרימה תקינה של התנועה ברשויות מקומיות גובלות או סמוכות, או לתנועה של שירותי תחבורה ציבורית (להלן - דרך חיונית), ואולם לא יקבע המפקח כאמור, אלא אם כן קבע בהם, לאחר התייעצות עם איגוד ערים שבתחומו הם נמצאים, ובהעדר איגוד ערים כאמור - עם הרשות המקומית שבתחומה הם נמצאים, הסדרי תנועה לשם צמצום זיהום האוויר הנובע מתחבורה; לעניין זה, "איגוד ערים" - איגוד ערים שהוסמך בצו הכינון לטפל בנושא זיהום האוויר.

(2) קבע המפקח דרך חיונית לפי הוראות פסקה (1), לא יחולו לגביה חוקי עזר או הסדרי תנועה שנקבעו לפי סעיף קטן (א) או (ג), ואולם רשאי המפקח לקבוע כי חוקי עזר או הסדרי תנועה כאמור לא יחולו רק לגבי שירותי תחבורה ציבורית.

(3) הסדרי תנועה שנקבעו לפי פסקה (1) יעמדו בתוקפם בתקופת תוקפה של התכנית המאושרת והמפקח רשאי לחדשם ובלבד שיבחן אמצעים נוספים לצמצום זיהום האוויר הנובע מתחבורה.

(ז) חוקי עזר או הסדרי תנועה שנקבעו לפי סעיף קטן (א) או (ג) לא יחולו על רכב ביטחון, כהגדרתו לפי פקודה זו, בעת מילוי תפקידו, על רכב של צבא הגנה לישראל במסגרת פעילות מבצעית וכן על רכב הנושא תג נכה, כהגדרתו בחוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993.

(ח) הסמכויות הנתונות לרשות מקומית לפי סעיף זה באות להוסיף על סמכותה כרשות תימרוז מקומית לפי פקודה זו.

77. קרן לצמצום זיהום האוויר הנובע מתחבורה

[תיקון התשס"ח (מס' 4)]

(א) רשות מקומית תנהל קרן שתקבוליה יהיו כספי הקנסות אשר ייגבו בשל הפרת חוקי העזר והסדרי התנועה שנקבעו לפי סעיף 77 (בסעיף זה - הקרן).

(ב) כספי הקרן ישמשו לשם צמצום זיהום האוויר הנובע מתחבורה, ובלבד שמחציתם תשמש אך ורק לשם עידוד השימוש בשירותי תחבורה ציבורית וברכב נקי, בין השאר על ידי הקמה ושיפור של תשתיות לשירותי תחבורה ציבורית ולרכב נקי ברשות המקומית, מתן הנחות למשתמשים בשירותי התחבורה הציבורית בתחומה או למטרת החזר הלוואה שנטלה הרשות למימון אחד מאלה.

(ג) הקרן תנוהל בידי גזבר הרשות המקומית וכספיה יוחזקו בחשבון בנק נפרד המיועד אך ורק לכספי הקרן; הקרן תנוהל באופן שיאפשר מעקב אחר תקבוליה ואחר ההוצאות שהוצאו למטרות השונות.

(ד) כספי הקרן וזכותה של הרשות המקומית לקבל כספים כאמור לא יהיו ניתנים לשעבוד; ואולם כספי הקרן המוחזקים בחשבון הבנק יהיו ניתנים לשעבוד לטובת מי שהרשות המקומית התקשרה עמו כדין בהסכם להקמה או לשיפור של תשתיות לשירותי תחבורה ציבורית ולרכב נקי בתחומה או לביצוע עבודה מסוימת במסגרת תכנון, הקמה, רכישה או הרחבה של תשתית כאמור או למימון כל אחד מאלה (בסעיף זה - התקשרות לביצוע תשתיות); בסעיף קטן זה, "שעבוד" - לרבות המחאה על דרך השעבוד וקיזוז.

(ה) כספי הקרן וזכותה של הרשות המקומית לקבל כספים כאמור לא יהיו ניתנים לעיקול; ואולם כספי הקרן המוחזקים בחשבון הבנק יהיו ניתנים לעיקול אם העיקול הוטל בידי מי שהרשות המקומית התקשרה עמו כדין בהתקשרות לביצוע תשתיות, בשל אי-תשלום כספים לפי התקשרות כאמור.

77. מינוי פקחים וסמכויותיהם

(א) על אף האמור בכל דין, ראש רשות מקומית רשאי להסמיך פקחים, מבין עובדיה של הרשות המקומית, לעניין חוקי עזר והסדרי תנועה שנקבעו לפי סעיף 77ב.

(ב) לא ימונה פקח כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם כן -

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך חודשיים מפנייתו של ראש הרשות המקומית אליה, כי אין לה התנגדות למינויו מטעמים של שלום הציבור או ביטחון המדינה, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא עמד בתנאי כשירות וכן עבר הכשרה מתאימה בתחום חוקי העזר שהוא יופקד על אכיפתם ובתחום הסמכויות המסורות לו, ככל שהורה המנהל הכללי של משרד הפנים, בהסכמת ראש אגף התנועה במטה הארצי של משטרת ישראל.

(ג) הודעה על מינוי פקחים לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

(ד) פקח מוסמך לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סעיף זה, אלא בעת מילוי תפקידו, כשהוא לובש מדי פקח בצבע ובצורה שנקבעו לעניין זה על ידי ראש הרשות המקומית, ובלבד שלא יהיה בהם כדי להטעות כנחזים להיות מדי משטרה, הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו ויש בידו תעודה חתומה על ידי ראש הרשות המקומית, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, אותה יראה על פי דרישה.

(ה) אדם חייב לציית להוראות פקח שניתנו מכוח סמכויותיו כדין לפי סעיף זה.

(ו) היה לפקח יסוד סביר להניח כי תנועת כלי רכב אסורה או מוגבלת לפי חוקי עזר או הסדרי תנועה שנקבעו לפי סעיף 77ב, רשאי הוא למנוע כניסת רכב לאזור שבו חלים איסור או הגבלה כאמור, להורות לנוהג ברכב לפנותו מאזור כאמור או לעכב רכב, ובלבד שהודיע לנוהג ברכב את העילה בשלה פעל כאמור.

(ז) עיכב פקח רכב, רשאי הוא לדרוש מהנוהג ברכב למסור לו את שמו ומענו, ולהציג לפניו את תעודת הזהות שלו או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו שהוא חייב לשאתה על פי דין, וכן את רישיון הרכב.

(ח) סירב הנוהג ברכב למלא אחר הוראת פקח שניתנה לו כדין, רשאי הפקח לגרום לפינוי הרכב.

77. ייחוד סמכויות ותפקידים

הוקם איגוד ערים או הוקמה בחוק רשות ציבורית אחרת, יהיו להם כל הסמכויות והתפקידים של כל אחת מהרשויות המקומיות שבתחומם, בעניינים הקשורים לסמכויותיהם ולתפקידיהם וכל אחת מהרשויות המקומיות האמורות תהיה משוחררת מחובותיה לגבי כל אחד מהעניינים האמורים ולא יהיו נתונות לה הסמכויות והתפקידים שהיו בידה, על פי סעיפים 77א עד 77ד, בעניינים אלה, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בצו המקים את איגוד הערים או לפי החוק המקים את הרשות הציבורית האמורה.

פרק תשיעי: שונות

[תיקון התשנ"ז (מס' 5)]

78. (בטל).

79. חלקה של רשות מקומית באגרות

(תיקונים: התש"ם, התשמ"ט)

שר התחבורה ושר האוצר רשאים להקציב למועצות של העיריות ושל המועצות המקומיות, חלק מן האגרות ששולמו בעד רשיון רכב; שיעורו של החלק ייקבע על ידי השרים בצו, ומותר לקבוע בצו שהסכומים המוקצבים, כולם או מקצתם, ישמשו לביצוע פקודה זו או לשיפור תנאי התעבורה.

80. הסכם עם ממשלות שכנות

(תיקון התש"ם)

שר התחבורה רשאי לבוא לידי הסכם עם ממשלת כל ארץ שכנה בדבר רישום של כלי רכב ציבוריים ומסחריים הרשומים באותה ארץ והובאו לישראל לתקופה מסויימת, ורשאי הוא בהסכם כזה להורות על העלאת האגרות שנקבעו לפי פקודה זו או על הפחתתן או על פטור או הנחה, מכולן או מקצתן.

81. תחולה על שירות המדינה

(תיקון התש"ם)

פקודה זו תחול על כלי רכב ועל בני אדם שבשירות המדינה, והוא כשאין הוראה מפורשת אחרת.

82. מסירת מידע ממאגר מידע

רשות הרישוי רשאית למסור לגופים המנויים בתוספת החמישית, פרטי מידע ממאגר מידע כמשמעותו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, המנוהל על ידה, כמפורט בתוספת החמישית.

83. מסירת מידע לגבי תאונות דרכים

[תיקונים: התשנ"א, התשנ"ז (מס' 5), התשס"ו (מס' 5)]

(א) (1) אירעה תאונת דרכים שבה נהרג אדם או נחבל חבלה של ממש, תעמיד המשטרה לרשותו של המנהל כהגדרתו בחוק הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים (הוראת שעה), התשס"ו-2006 (להלן - מנהל הרשות) או לנציגו, בתוך 24 שעות משעה שנודע לה לראשונה על אירוע התאונה, את פרטי

המידע כמפורט בתוספת השישית, ככל שמידע זה מצוי בידיה אותה עת; המשטרה תשלם את העמדת המידע בתוך 24 שעות משעה שהמידע הנוסף הגיע לרשותה;²⁹

(2) שר התחבורה, בהסכמת שר המשטרה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השישית.

(ב) לא יעשה מנהל הרשות שימוש במידע שקיבל כאמור אלא למטרת ביצוע תפקידיו, אולם רשאי הוא למסור מידע כאמור לועדת בירור ובדיקה שמונתה לפי סעיף 76א.

84. תוספת לאגרה עבור רשות השידור

[תיקונים: התשנ"ד (מס' 2), התשנ"ו, התשס"ג (מס' 4), התשס"ח (מס' 2), התשס"ט, התש"ע (מס' 2), התשע"ב (מס' 5), (מס' 9)]

(א) אגרת רשיון לרכב מנועי, למעט לתלת אופנוע ולאופנוע עם רכב צדי או עם גרור או בלעדיהם, או חידושו, שסכומה נקבע בתקנות לפי פקודה זו (להלן - אגרת רשיון), תוגדל, החל ביום י' בניסן התשנ"ד (1 באפריל 2005), בסכום של 125 שקלים חדשים (להלן - הסכום הנוסף).³⁰

(ב) כל סכום נוסף ייגבה עבור רשות השידור ויועבר אליה.

(ג) הסכום הנוסף יפחת, ב-1 באפריל בכל שנה החל בשנת 2004, בשיעור של 5%, ויתעדכן באותו מועד לפי שיעור השינוי במדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שהיה ידוע ב-1 בינואר של אותה שנה, לעומת זה שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת, ויעוגל לשקל החדש הקרוב.

(1א) על אף האמור ברישה של סעיף קטן (ג) ובלי לגרוע מהוראת העדכון הקבועה בסיפה של הסעיף הקטן האמור -

(1) בתקופה שמיום כ"ה באדר ב' התשס"ח (1 באפריל 2008) עד יום כ"ה באדר ב' התשע"א (31 במרס 2011) לא יפחת הסכום הנוסף;

(1א) ב-1 באפריל בכל אחת מהשנים 2013 עד 2018 יעלה הסכום הנוסף בתשעה שקלים חדשים; התוספת לסכום הנוסף לפי פסקה זו תתעדכן גם היא לפי האמור בסיפה של סעיף קטן (ג).

(2) בתקופה שמיום ז' בניסן התשס"ט (1 באפריל 2009) עד יום ט"ז בניסן התש"ע (31 במרס 2010) לא יפחת הסכום הנוסף;

(3) החל בשנת 2019, השר יהיה רשאי לקבוע בצו, בהסכמת שר האוצר, כי הסכום הנוסף לא יפחת, ובלבד שנחתם הסכם מימון; קבע השר כאמור לאחר 15 בינואר של שנה מסוימת, לא יפחת הסכום הנוסף החל ב-1 באפריל של השנה שלאחר מתן הצו.

(2ג) מצא השר כי הופר הסכם המימון הפרה מהותית שאינה מאפשרת לקיימו, רשאי השר, בהסכמת שר האוצר, לבטל צו שנתן לפי פסקה (3) של סעיף קטן (1ג); ביטל השר צו כאמור, יפחת הסכום הנוסף בשיעור האמור בסעיף קטן (ג), החל ב-1 באפריל של השנה שלאחר השנה שבה בוטל הצו; בסעיף זה -

"הסכם מימון" — כהגדרתו בסעיף 28א(1ב) לחוק רשות השידור;

"חוק רשות השידור" — חוק רשות השידור, התשכ"ה—1965 ;

"השר" — כהגדרתו בחוק רשות השידור.

(ד) המנהל הכללי של משרד התחבורה יפרסם ברשומות הודעה על הסכום הנוסף, כפי שהתעדכן לפי סעיפים קטנים (ג) עד (ג2).

[תיקונים: התשנ"ב (מס' 2), (מס' 3), התשנ"ה (מס' 3), התשנ"ו (מס' 2), התש"ס (מס' 3), התשס"ד, התשס"ז]

תוספת ראשונה

(סעיפים 38 ו-39)

1. עבירה לפי סעיף 10 (למעט נהיגת רכב בידי מי שהיה בעל רשיון נהיגה ולא חידשו).
 - א1. עבירה לפי סעיף 12א1(ב) ו-(ג).
 2. עבירה לפי סעיף 62(7).
 - א2. עבירה לפי סעיף 12א2.
 3. עבירה לפי סעיף 338 (1) או (4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
 4. עבירה לפי תקנות 47(ד), 26(2), 84(ב), כשההסעה היא בשכר, 144 או 308(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - התקנות).

[תיקונים: התשמ"ה, התש"ן (מס' 2), התשנ"ב (מס' 2), התשנ"ה (מס' 6), התשנ"ז (מס' 5), התשס"ג (מס' 3), התשס"ד]

תוספת שניה

(סעיפים 38 ו-39)

1. עבירה לפי סעיפים 62(2), 62(4) או 65.
2. (נמחק).
3. עבירה לפי תקנה 320(א) לתקנות או סימן ה' לפרק השלישי בחלק ד' לתקנות, אם קבע בית המשפט כי במצב הבלמים או ההגה יש משום סכנה.
4. עבירה לפי תקנות 22(א) לגבי אי-מתן זכות קדימה לפי תמרור, 26(4), 27(ג), 45(1), 51, 56, 57, 64(ג), 64(ד), 99(א), 436 או 438.

5. עבירה לפי תקנה 54(א)(1) עד (4) לגבי מהירות העולה ביותר מ-30 קמ"ש מעל למהירות המרבית המותרת בדרך עירונית ולגבי מהירות העולה ביותר מ-40 קמ"ש מעל המהירות המרבית המותרת בדרך שאינה דרך עירונית ובדרך מהירה.

6-7. (נמחקו).

(תיקון התש"ס)

תוספת שלישית

(סעיף 12א)

1. עבירה לפי סעיפים 10, 43, 44 או 65 לפקודה זו.
2. עבירה לפי תקנה 22 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, לגבי אי-ציות נוהג רכב לרמזור ואי-מתן זכות קדימה, עבירה לפי תקנות 26(2), 47, 54 או 57 לתקנות האמורות, ועבירה לפי תקנה 144 לתקנות האמורות, אי-הודעה על תאונת דרכים או אי-הגשת עזרה לנפגע בתאונת דרכים.
3. עבירה לפי פקודה זו או התקנות לפיה אשר גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם.
4. עבירה שבית המשפט גזר על מי שעבר אותה פסילה בפועל מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של שלושה חדשים או יותר.

[תיקונים:

התש"ן (מס' 2), התשנ"ב (מס' 2), התשנ"ד (מס' 7), התשנ"ה (מס' 6), התשנ"ז (מס' 5), התש"ס (מס' 3), התשס"ג (מס' 3), התשס"ד, התשס"ז, התשס"ח (מס' 3)]

תוספת רביעית

(סעיפים 27 ו-47)

- (1) עבירת נוהג ברכב מנועי לפי תקנה 22 לתקנות לגבי אי-ציות לתמרורים ב-36 וב-37 לענין אי-מתן זכות קדימה בצומת או בהתמזגות דרכים ולתמרור ה-1;
- (2) עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות;
- (3) עבירה לפי תקנה 27(א) לתקנות;
- (4) עבירה לפי תקנה 47(ד) לתקנות לגבי עקיפה בדרך לא פנויה;
- (5) עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות לגבי עקיפה מסוכנת תוך חציית קו הפרדה רצוף;

6) עבירה לפי תקנה 54(א)1 עד 4 ו-ה) לתקנות לגבי מהירות העולה ביותר מ-30 קמ"ש מעל למהירות המרבית המותרת בדרך עירונית ולגבי מהירות העולה ביותר מ-40 קמ"ש מעל המהירות המרבית המותרת בדרך שאינה דרך עירונית ובדרך מהירה ;

(6א)-(6ב) (נמחקו) ;

(7) (נמחק) ;

8) עבירה לפי תקנה 67 לתקנות תוך גרימת סיכון להולך הרגל ;

8א) עבירה לפי תקנה 84(ב) לתקנות, כשההסעה היא בשכר ;

8ב) עבירה לפי תקנה 85(א)5 לתקנות כשהמשקל הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולים ב-25% או יותר על המשקל הכולל המותר ;

8ג) עבירה לפי תקנה 502 לתקנות ;

(9) (נמחק) ;

10) עבירה לפי סעיף 12א1(ב) ו-ג) לפקודה ;

10א) עבירה לפי סעיף 12א2 לפקודה ;

11) עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודה ;

12) עבירה לפי סעיף 65 לפקודה.

[תיקונים: התשמ"ה, התשנ"ז, התשנ"ז (מס' 5), התשס"ב, התשס"ג (מס' 3), התשס"ו, התשס"ו (מס' 5), התשס"ז, התשס"ח (מס' 7, התשע"א)]

תוספת חמישית

(סעיף 82)

פרטי המידע שיימסר	הגוף שלו יימסר המידע	
	(נמחק)	1.

שם בעל רכב, מספר זהותו ומענו	אבנר, איגוד לביטוח נפגעי רכב בע"מ	.2
שם בעל רכב, מספר זהותו ומענו, שנת הייצור של הרכב, תוצר הרכב, רישום אבדן גמור	חברות ביטוח באמצעות איגוד חברות הביטוח או איגוד שמאי הרכב	.3
שם בעל רכב, מספר זהותו ומענו, שלדברי עורך הדין נחוצים להליך משפטי.	עורך דין המייצג לקוח	.4
שם בעל הרכב, מספר זהותו ומענו, התאריך והשעה של רישום הבעלות על שמו, בעלים של הרכב בתקופת החיוב ותאריכים ושעות של רישום הבעלות על שמו, תאריך חידוש רישיון הרכב, סוג הרכב ומשקלו, שם יצרן הרכב, דגם הרכב, צבע הרכב, תאריכים ושעות של ביטול רישיון הרכב, תאריכים ושעות של רישום גניבה ומציאה של הרכב, רשימת מספרי רישוי ושאר פרטי המידע בפרט זה באשר לכלי רכב נוספים שבבעלות בעל הרכב, ככל שפרטים אלה מצויים בידי רשות הרישוי, ובלבד שהדבר דרוש לשם הפעלת כביש אגרה או נתיב מהיר, לפי הענין, והסמכויות לפי הזיכיון.	מי שבידו זכיון בר-תוקף להפעלת כביש אגרה לפי חוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל), התשנ"ה-1995, ומי שמפעיל מטעמו את כביש האגרה, מי שבידו זכיון בר-תוקף להפעלת נתיב מהיר לפי חוק נתיבים מהירים, התש"ס-2000 ומי שמפעיל מטעמו את הנתיב המהיר, שאושר בידי הרשות הממונה כהגדרתה בחוק האמור, או מי שבידו זכיון בר-תוקף להפעלת כביש אגרה לפי חוק כבישי אגרה (מנהרות הכרמל), התשנ"ה-1995 ומי שמפעיל מטעמו את כביש האגרה, שאושר בידי הרשות הממונה כהגדרתה בחוק האמור	.5
	6.31 (נמחק).	
שם הנהג ומענו, תאריך לידתו, מספר רישיון הנהיגה, דרגת הרישיון הנוכחית, דרגות קודמות וההיתרים שניתנו לו ומועדי נתינתם, מועד תשלום אגרת הרישיון ופרטים על שלילת רישיון במועד קרות תאונת דרכים שבה היה מעורב הרכב שבו נהג בעל הרישיון.	מבטח כהגדרתו בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970	.7
פרטי המידע שיימסר	הגוף שלו יימסר המידע	

שמו ומעניו של מבקש רישיון נהיגה, שעבר בהצלחה את המבחן העיוני, ושהוא מבקש רישיון נהיגה שיחול עליו סעיף 1א12 לפקודה עם קבלת הרישיון, ובלבד שייעשה שימוש במידע רק לצורך הצעת הדרכה בדבר אופן ביצוע חובת הליווי לנהג חדש כאמור באותו סעיף.	עמותת אור ירוק ע"ר-58 033352-4	8.
--	--------------------------------------	----

[תיקונים:]

התשנ"א, התשנ"א (מס' 7), התשנ"ג]

תוספת שישית

(סעיף 83)

הודעה על תאונת דרכים

- א. מועד התאונה התאריך, היום בשבוע והשעה שבה אירעה התאונה.
- ב. פרטי התאונה
 1. המקום, מספר הדרך או שם הרחוב ושם העיר (אם בשטח עירוני).
 2. מספר הק"מ או מספר הבית.
 3. שם צומת עם דרך או עם רחוב.
 4. מאפיינים מיוחדים (כגון: עבודות בדרך, שמן בכביש, תאונות קודמות במקום).
 5. מזג האוויר.
 6. מצב הראות.
 7. מצב הכביש.
 8. נסיבות התנועה בדרך בעת אירוע התאונה (כגון: תנועה צפופה, קלה, פקק).
 9. ליקויים בדרך.

ג. כלי רכב המעורבים בתאונה

1. סוג הרכב ושם היצרן.
2. שנת ייצור.
3. מספר הנוסעים ברכב.
4. זיהוי כללי: משאית צבאית, אוטובוס "אגד", מונית וכו'.
5. תקינות.
6. המספר הרשום של הרכב. ד. נהגים ונפגעים
 1. גיל.
 2. מין.
 3. ותק בנהיגה וסוג רשיון.
 4. מקום הישיבה ברכב ושימוש בהתקן ריסון.
 5. חומרת הפגיעה.
 6. מספר רשיון הנהיגה או מספר הזהות של נוהג הרכב וכן שמו.

ה. התרחשות התאונה

1. פעולת כל רכב לפני התאונה ובעת התאונה.
2. פעולות גורמים אחרים לפני התאונה ובמהלכה (כגון: הולכי רגל, רכב חונה, בעלי חיים).

ו. תוצאות התאונה

1. נזק לרכב (פירוט הנזק לרכב).
2. נזק אחר.

ז. סיבה משוערת של גורמי התאונה

[תיקונים: התשס"ג (מס' 2), התשס"ד, התשס"ה (מס' 3), התשס"ז (מס' 3), התשס"ח (מס' 3), התשע"ב (מס' 7)]

תוספת שביעית

(סעיפים 57א ו-57ג)

חלק א'

- (1) עבירה לפי תקנה 84(ב) לתקנות כאשר הסעת הנוסעים היא בשכר ומספר הנוסעים המותר קבוע ברשיון הרכב.
- (2) עבירה לפי תקנה 84א לתקנות.
- (3) עבירה לפי תקנה 502 לתקנות.
- (4) עבירה לפי תקנה 168 לתקנות ;
- (5) עבירה לפי תקנה 308(ד) לתקנות ;
- (6) עבירה לפי סעיף 10 לפקודה, למעט נהיגת רכב על ידי מי שהיה בעל רישיון נהיגה ולא חידשו ;
- (7) עבירה לפי סעיף 36ב(ג) לפקודה ;
- (8) עבירה לפי סעיף 67 לפקודה.
- (9) עבירה לפי סעיפים 1א12 או 2א12 לפקודה ;
- (10) עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודה ;
- (11) עבירה לפי סעיף 64א לפקודה ;
- (12) עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות ;
- (13) עבירה לפי סעיף 65(א)(2) או (3) לפקודה ;
- (14) עבירה לפי תקנה 56(א)(1) או (4) לתקנות ;
- (15) עבירה לפי תקנה 47(ד) ו-1(ה) לתקנות.
- (16) עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות לגבי אי-ציות לתמרור ה-1 ;
- (17) עבירה לפי תקנה 27(א) לתקנות, באחד הליקויים שלהלן שנמצאו בידי בוחן כמובנו בתקנה 307 לתקנות :

המכלול	מהות הליקוי	סוג הרכב
(א) הגה	גלגל הגה משוחרר ממוט ההגה עד כדי הפרעה לסיבוב ההגה	פרטי ומסחרי

פרטי ומסחרי	גלגל הגה יוצא בקלות מהתושבת במוט ההגה	(ב) הגה
פרטי ומסחרי	גלגל הגה שבור לגמרי או עלול לפצוע את ידי הנהג	(ג) הגה
מסחרי מעל 7,500 ק"ג	חסרים 50 אחוז ויותר מהאומים של גלגל	(ד) גלגלים
רכב שמוקנים בו בלמים המופעלים בלחץ אוויר	דליפות אוויר שנשמעות בתא הנהג או שגורמות לירידה נמשכת של מחוג המנומטר בעת לחיצה על דוושת הבלם	(ה) בלמים מאטים
רכב מחובר	דליפות אוויר שנשמעות בתא הנהג או שגורמות לירידה נמשכת של מחוג המנומטר בעת לחיצה על דוושת הבלם	(ו) מנגנון חיבור אוויר לגרורים
רכב מחובר	סדק נראה לעין בתושבת מנגנון החיבור	(ז) מנגנון צימוד גרורים
כל הסוגים	מושב הנהג איננו מחובר למקומו, באופן שהמושב האמור איננו יציב	(ח) מושב הנהג
כל הסוגים, למעט רכב עם בלמי אוויר	דוושת הבלם יורדת לרצפת הרכב	(ט) בלמים
רכב עם בלמי אוויר	תא בילום (בוסטר) באחד הגלגלים איננו פועל - מנותק או חסר	(י) בלמים
N3	חסר גלגל אחד או יותר באחד הסרנים	(יא) גלגלים

חלק ב'

1) עבירה לפי תקנה 85(א) לתקנות, לענין הובלת מטען ברכב מסחרי כשהמשקל הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולים על המשקל הכולל המותר לפי רשיון הרכב.

[תיקון התשס"ד (מס' 4)]

תוספת שמינית

(סעיף 68א)

1. עבירה לפי תקנה 85(א) לתקנות לענין הובלת מטען ברכב מסחרי ;
2. עבירה לפי תקנה 168 לתקנות ;
3. עבירה לפי תקנה 308(ד) לתקנות לענין רכב מסחרי, רכב עבודה ורכב ציבורי, ובלבד שהעתק מהודעת איסור השימוש יישלח גם לבעל הרכב, אם לא נמסר לו במעמד מסירת הודעת איסור השימוש.

[תיקון התשס"ח (מס' 5)]

תוספת תשיעית

(סעיף 71א1)

1. תג נכה התואם במראהו את תמרור ג-43 : חניה לרכב של נכה - משותק רגלים, בהתאם להודעת תעבורה (קביעת תמרורים), התש"ל-1970.

[תיקון התשס"ח (מס' 6)]

תוספת עשירית³²

(סעיף 40א(ב))

1. עבירה לפי סעיף 10 לפקודה, שנעברה על ידי בגיר, למעט נהיגת רכב על ידי מי שהיה בעל רישיון נהיגה ולא חידשו.
2. העבירות המנויות בסעיף 40א(א) לפקודה.

3. עבירה לפי תקנה 22 לתקנות, לעניין אי ציות לרמזור אדום.
4. עבירה לפי תקנה 47 לתקנות, למעט עבירת קנס.
5. עבירה לפי תקנה 54 לתקנות, למעט עבירת קנס.
6. עבירה לפי תקנה 67 לתקנות, למעט עבירת קנס. ח' באב התשכ"א (21 ביולי 1961)

.....

שר המשפטים

1. דמ"י 7, התשכ"א (1.8.1961), עמ' 173.
 תיקונים: ס"ח 352, התשכ"ב (13.11.1961), עמ' 8;
 ס"ח 367, התשכ"ב (12.4.1962), עמ' 64 [התשכ"ב (מס' 2)];
 ס"ח 423, התשכ"ד (2.4.1964), עמ' 78;
 ס"ח 452, התשכ"ה (18.3.1965), עמ' 115;
 ס"ח 458, התשכ"ה (15.7.1965), עמ' 183 [התשכ"ה (מס' 2)];
 ס"ח 460, התשכ"ה (18.7.1965), עמ' 202 [התשכ"ה (מס' 3)];
 ס"ח 480, התשכ"ו (28.7.1966), עמ' 58: ס"ח 509, התשכ"ז (16.8.1967), עמ' 146;
 ס"ח 570, התשכ"ט (25.7.1969), עמ' 224;
 ס"ח 570, התשכ"ט (25.7.1969), עמ' 224 [התשכ"ט (מס' 2)];
 ס"ח 619, התשל"א (2.4.1971), עמ' 83;
 התוספות הוחלפו: ק"ת 2785, התשל"ב (16.12.1971), עמ' 388;
 ס"ח 778, התשל"ה (7.8.1975), עמ' 219;
 ס"ח 794, התשל"ו (29.1.1976), עמ' 90;
 ס"ח 812, התשל"ו (3.6.1976), עמ' 193 [התשל"ו (מס' 2)];
 ס"ח 949, התש"ם (6.12.1979), עמ' 18;
 ס"ח 958, התש"ם (31.1.1980), עמ' 58 [התש"ם (מס' 2)];
 ס"ח 1030, התשמ"א (15.6.1981), עמ' 315;
 ק"ת 4501, התשמ"ג (7.6.1983), עמ' 1503;
 ס"ח 1100, התשמ"ד (20.12.1983), עמ' 30;
 ק"ת 4594, התשמ"ד (12.2.1984), עמ' 948 [התשמ"ד (מס' 2)];
 ק"ת 4674, התשמ"ד (29.7.1984), עמ' 2065 [התשמ"ד (מס' 3)];
 ס"ח 1138, התשמ"ה (19.3.1985), עמ' 56;
 ק"ת 4786, התשמ"ה (31.3.1985), עמ' 1000 [התשמ"ה (מס' 2)];
 ק"ת 4885, התשמ"ו (20.12.1985), עמ' 299;
 ס"ח 1188, התשמ"ו (30.7.1986), עמ' 198 [התשמ"ו (מס' 2)];
 ק"ת 5001, התשמ"ז (29.1.1987), עמ' 358;
 ק"ת 5002, התשמ"ז (5.2.1987), עמ' 382 [התשמ"ז (מס' 2)];
 ס"ח 1242, התשמ"ח (17.3.1988), עמ' 50;
 ס"ח 1262, התשמ"ח (27.7.1988), עמ' 216 [התשמ"ח (מס' 2)];
 ס"ח 1273, התשמ"ט (7.4.1989), עמ' 29;
 ק"ת 5209, התשמ"ט (18.8.1989), עמ' 1234 [התשמ"ט (מס' 2)];
 ס"ח 1324, התש"ן (26.7.1990), עמ' 175;
 ק"ת 5272, התש"ן (11.6.1990), עמ' 712 [התש"ן (מס' 2)];
 ס"ח 1331, התשנ"א (15.11.1990), עמ' 12;
 ס"ח 1336, התשנ"א (26.12.1990), עמ' 35 [התשנ"א (מס' 2)];
 ס"ח 1350, התשנ"א (26.3.1991), עמ' 116 [התשנ"א (מס' 3)];
 ס"ח 1360, התשנ"א (20.6.1991), עמ' 174 [התשנ"א (מס' 4)];
 ס"ח 1365, התשנ"א (25.7.1991), עמ' 206 [התשנ"א (מס' 5)];
 ס"ח 1366, התשנ"א (31.7.1991), עמ' 214 [התשנ"א (מס' 6)];
 ק"ת 5364, התשנ"א (18.6.1991), עמ' 938 [התשנ"א (מס' 7)];
 ס"ח 1383, התשנ"ב (13.2.1992), עמ' 72;

ק"ת 5415, התשנ"ב (23.1.1992), עמ' 674 [התשנ"ב (מס' 2)];
ק"ת 5433, התשנ"ב (12.4.1992), עמ' 950 [התשנ"ב (מס' 3)];
ק"ת 5496, התשנ"ג (21.1.1993), עמ' 327;
ס"ח 1415, התשנ"ג (3.3.1993), עמ' 86 [התשנ"ג (מס' 2)];
ק"ת 5506, התשנ"ג (4.3.1993), עמ' 487 [התשנ"ג (מס' 3)];
ס"ח 1440, התשנ"ד (21.11.1993), עמ' 26;
ס"ח 1451, התשנ"ד (23.2.1994), עמ' 70 [התשנ"ד (מס' 2)];
ק"ת 5620, התשנ"ד (25.8.1994), עמ' 1304 [התשנ"ד (מס' 3)];
ס"ח 1511, התשנ"ה (23.3.1995), עמ' 154;
ס"ח 1515, התשנ"ה (6.4.1995), עמ' 174 [התשנ"ה (מס' 2)];
ס"ח 1519, התשנ"ה (11.4.1995), עמ' 197 [התשנ"ה (מס' 3)];
ס"ח 1526, התשנ"ה (9.6.1995), עמ' 330 [התשנ"ה (מס' 4)];
ס"ח 1532, התשנ"ה (9.7.1995), עמ' 346 [התשנ"ה (מס' 5)] (ת"ט - ס"ח 1544, התשנ"ה, עמ' 486);
ק"ת 5686, התשנ"ה (22.6.1995), עמ' 1554 [התשנ"ה (מס' 6)];
ס"ח 1561, התשנ"ו (15.2.1996), עמ' 82;
ס"ח 1599, התשנ"ו (21.8.1996), עמ' 379 [התשנ"ו (מס' 2)];
ק"ת 5798, התשנ"ז (10.12.1996), עמ' 199;
ס"ח 1619, התשנ"ז (1.4.1997), עמ' 96 [התשנ"ז (מס' 2)];
ס"ח 1629, התשנ"ז (10.7.1997), עמ' 180 [התשנ"ז (מס' 3)];
ס"ח 1632, התשנ"ז (30.7.1997), עמ' 196 [התשנ"ז (מס' 4)];
ס"ח 1632, התשנ"ז (30.7.1997), עמ' 201 [התשנ"ז (מס' 5)];
ס"ח 1645, התשנ"ח (15.1.1998), עמ' 54;
ס"ח 1672, התשנ"ח (7.7.1998), עמ' 253 [התשנ"ח (מס' 2)];
ס"ח 1679, התשנ"ח (30.7.1998), עמ' 301 [התשנ"ח (מס' 3)];
ס"ח 1704, התשנ"ט (15.2.1999), עמ' 97;
ס"ח 1724, התש"ס (10.1.2000), עמ' 73;
ס"ח 1725, התש"ס (27.1.2000), עמ' 102 ו-103 [התש"ס (מס' א1)];
ס"ח 1739, התש"ס (11.6.2000), עמ' 192 [התש"ס (מס' 2)];
ק"ת 6040, התש"ס (13.6.2000), עמ' 654 [התש"ס (מס' 3)];
ס"ח 1786, התשס"א (4.4.2001), עמ' 227;
ק"ת 6132, התשס"ב (15.11.2001), עמ' 83;
ס"ח 1874, התשס"ג (20.11.2002), עמ' 62;
ס"ח 1877, התשס"ג (21.11.2002), עמ' 100 (שני תיקונים) [התשס"ג (מס' 2)];
ק"ת 6217, התשס"ג (31.12.2002), עמ' 364 [התשס"ג (מס' 3)];
ס"ח 1892, התשס"ג (1.6.2003), עמ' 415 [התשס"ג (מס' 4)];
ס"ח 1900, התשס"ג (6.8.2003), עמ' 538 [התשס"ג (מס' 5)];
ק"ת 6295, התשס"ד (26.2.2004), עמ' 277;
ס"ח 1928, התשס"ד (1.3.2004), עמ' 306 [התשס"ד (מס' 2)];
ס"ח 1933, התשס"ד (30.3.2004), עמ' 338 [התשס"ד (מס' 3)];
ס"ח 1944, התשס"ד (20.6.2004), עמ' 419 [התשס"ד (מס' 4)];
ס"ח 1955, התשס"ד (10.8.2004), עמ' 504 [התשס"ד (מס' 5)] (שני תיקונים);
ס"ח 1997, התשס"ה (11.4.2005), עמ' 421;
ס"ח 1999, התשס"ה (12.4.2005), עמ' 430 [התשס"ה (מס' 2)];
ס"ח 2000, התשס"ה (12.4.2005), עמ' 456 [התשס"ה (מס' 3)];
ס"ח 2002, התשס"ה (6.6.2005), עמ' 464 [התשס"ה (מס' 4)];
ס"ח 2018, התשס"ה (1.8.2005), עמ' 728 [התשס"ה (מס' 5)];
ס"ח 2019, התשס"ה (8.8.2005), עמ' 736 [התשס"ה (מס' 6)];
ס"ח 2020, התשס"ה (8.8.2005), עמ' 747 [התשס"ה (מס' 7)];
ס"ח 2037, התשס"ו (1.12.2005), עמ' 33;
ס"ח 2040, התשס"ו (15.12.2005), עמ' 91 [התשס"ו (מס' 2)];
ס"ח 2042, התשס"ו (26.12.2005), עמ' 107 ו-108 [התשס"ו (מס' 3)] (שני תיקונים);
ס"ח 2043, התשס"ו (29.12.2005), עמ' 124 [התשס"ו (מס' 4)];
ס"ח 2062, התשס"ו (24.7.2006), עמ' 381 ו-383 [התשס"ו (מס' 5)] (שני תיקונים);
ק"ת 6533, התשס"ז (12.11.2006), עמ' 210;
ס"ח 2070, התשס"ז (19.11.2006), עמ' 13 [התשס"ז (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 262, התשס"ז,
עמ' 136;
ק"ת 6566, התשס"ז (15.2.2007), עמ' 595 [התשס"ז (מס' 3)];

סי"ח 2089, התשס"ז (27.3.2007), עמ' 156 [התשס"ז (מס' 4)]. הצ"ח - כנסת 129, התשס"ז, עמ' 40;
סי"ח 2103, התשס"ז (12.7.2007), עמ' 383 [התשס"ז (מס' 5)]. הצ"ח - ממשלה 298, התשס"ז, עמ' 612;
סי"ח 2107, התשס"ז (2.8.2007), עמ' 430 [התשס"ז (מס' 6)]. הצ"ח - כנסת 141, התשס"ז, עמ' 132;
סי"ח 2123, התשס"ח (27.12.2007), עמ' 97. הצ"ח - כנסת 150, התשס"ח, עמ' 172;
סי"ח 2128, התשס"ח (20.1.2008), עמ' 145 ו-147 [התשס"ח (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 180, התשס"ח, עמ' 34;
ק"ת 6647, התשס"ח (13.2.2008), עמ' 476 [התשס"ח (מס' 3)];
סי"ח 2135, התשס"ח (27.2.2008), עמ' 208 [התשס"ח (מס' 4)]. הצ"ח - כנסת 111, התשס"ח, עמ' 126 ועמ' 136;
סי"ח 2136, התשס"ח (6.3.2008), עמ' 232 [התשס"ח (מס' 5)]. הצ"ח - כנסת 187, התשס"ח, עמ' 64;
סי"ח 2142, התשס"ח (27.3.2008), עמ' 382 [התשס"ח (מס' 6)]. הצ"ח - כנסת 169, התשס"ח, עמ' 271;
סי"ח 2148, התשס"ח (10.4.2008), עמ' 466 [התשס"ח (מס' 7)]. הצ"ח - ממשלה 362, התשס"ח, עמ' 370 (ת"ט בסי"ח 2166, התשס"ח, עמ' 646);
סי"ח 2148, התשס"ח (10.4.2008), עמ' 467 [התשס"ח (מס' 8)]. הצ"ח - כנסת 185, התשס"ח, עמ' 54;
ק"ת 6666, התשס"ח (14.4.2008), עמ' 855 [התשס"ח (מס' 7)];
סי"ח 2161, התשס"ח (3.7.2008), עמ' 605 [התשס"ח (מס' 8)]. הצ"ח - כנסת 208, התשס"ח, עמ' 198;
סי"ח 2174, התשס"ח (31.7.2008), עמ' 783 [התשס"ח (מס' 9)]. הצ"ח - כנסת 111, התשס"ח, עמ' 126 והצ"ח - כנסת 210, התשס"ח, עמ' 209;
סי"ח 2195, התשס"ח (31.12.2008), עמ' 132. הצ"ח - ממשלה 421, התשס"ח, עמ' 248;
סי"ח 2213, התש"ע (3.11.2009), עמ' 237. הצ"ח - כנסת 277, התשס"ח, עמ' 102;
סי"ח 2223, התש"ע (17.1.2010), עמ' 305 [התש"ע (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 467, התש"ע, עמ' 110;
סי"ח 2253, התש"ע (27.7.2010), עמ' 621 [התש"ע (מס' 3)]. הצ"ח - ממשלה 436, התשס"ח, עמ' 348 ו-417;
ק"ת 6941, התשע"א (17.11.2010), עמ' 162.
סי"ח 2262, התשע"א (18.11.2010), עמ' 38 [התשע"א (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 346, התש"ע, עמ' 246;
סי"ח 2262, התשע"א (18.11.2010), עמ' 38 [התשע"א (מס' 3)]. הצ"ח - כנסת 326, התש"ע, עמ' 174;
סי"ח 2265, התשע"א (9.12.2010), עמ' 91 [התשע"א (מס' 4)]. הצ"ח - כנסת 335, התש"ע, עמ' 196;
סי"ח 2266, התשע"א (15.12.2010), עמ' 95 [התשע"א (מס' 5)]. הצ"ח - כנסת 345, התש"ע, עמ' 240;
סי"ח 2310, התשע"א (11.8.2011), עמ' 1025 [התשע"א (מס' 6)]. הצ"ח - כנסת 304, התש"ע, עמ' 97;
סי"ח 2318, התשע"א (18.8.2011), עמ' 1203 [התשע"א (מס' 7)]. הצ"ח - ממשלה 563, התשע"א, עמ' 420;
סי"ח 2319, התשע"ב (9.11.2011), עמ' 2. הצ"ח - כנסת 394, התשע"א, עמ' 198;
סי"ח 2325, התשע"ב (8.12.2011), עמ' 57 [התשע"ב (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 389, התשע"א, עמ' 182;
סי"ח 2345, התשע"ב (19.3.2012), עמ' 221 [התשע"ב (מס' 3)]. הצ"ח - כנסת 424, התשע"ב, עמ' 48;
סי"ח 2349, התשע"ב (1.4.2012), עמ' 277 [התשע"ב (מס' 4)]. הצ"ח - ממשלה 575, התשע"א, עמ' 578. תחילת התיקון נקבעה ל-1.1.13 ונדחתה בק"ת 7198, התשע"ג, עמ' 390 ל-1.7.13 ועל כן טרם שולב בפקודה;
סי"ח 2353, התשע"ב (4.4.2012), עמ' 350 [התשע"ב (מס' 5)]. הצ"ח - ממשלה 541, התשע"א, עמ' 215.
סי"ח 2363, התשע"ב (12.6.2012), עמ' 454 [התשע"ב (מס' 6)]. הצ"ח - ממשלה 678, התשע"ב, עמ' 758;
ק"ת 7139, התשע"ב (9.7.2012), עמ' 1389 [התשע"ב (מס' 7)];

- ס"ח 2374, התשע"ב (2.8.2012), עמ' 605 [התשע"ב (מס' 8)]. הצ"ח - כנסת 472, התשע"ב, עמ' 214 ;
- ס"ח 2382, התשע"ב (13.8.2012), עמ' 758 [התשע"ב (מס' 9)]. הצ"ח - ממשלה 724, התשע"ב, עמ' 1412.
2. תקנות לפי סעיף 4(ב) לפקודה, לעניין בדיקת רישומו של משכון לפי חוק המשכון, התשכ"ז-1967, יותקנו עד ליום 1.1.2013.
3. ראו הוראות תחולה לתיקון התשס"ז (מס' 2) בסעיף 5 לתיקון.
4. סעיף קטן 1א12(ג) יעמוד בתוקפו עד יום 1.3.2001.
5. תחילתו של סימן זה במועד פרסום רשימת קווי השירות למוניות לפי סעיף 14טז(א). על אף זאת, רישיונות שירות ורישיונות לנסיעת שירות שהיו בתוקף ערב פרסום הרשימה הנ"ל ימשיכו לעמוד בתוקפם עד תום תשעה חודשים ממועד פרסום הרשימה הנ"ל או עד 31 בדצמבר של השנה בה פורסמה, לפי המאוחר.
6. ס"ח 1999, התשס"ה, עמ' 430.
7. תיקונים: התש"ם, התשמ"ג, התשמ"ד (מס' 2), (מס' 3), התשמ"ה (מס' 2), התשמ"ו, התשמ"ז, התשמ"ט (מס' 2), התשנ"ג (מס' 3), התשנ"ו (מס' 2), התשס"ח (מס' 2), (מס' 7).
8. שיעור הקנס עודכן בצו שפורסם בק"ת 6877, התש"ע, עמ' 948.
9. תחילת תוקפו של סעיף 40א לפקודה ביום 27.6.2008.
10. סעיף זה הוחל גם על איסור שימוש ברכב לפי סעיף 12א(1ג) ו-(2ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בשינויים המפורטים בסעיף 12א(3ג) לאותו חוק.
11. המילים בס"ק זה החל במילה זו ועד "60 ימים" - יחולו החל בתום 6 חודשים מיום 12.4.2005, התנאים לכך מפורטים בסעיף 7 לתיקון התשס"ה (מס' 3) - ס"ח 2000, עמ' 457.
12. תחילתו של ס"ק זה בתום 6 חודשים מיום 12.4.2005, בתנאים המפורטים בסעיף 7 לתיקון התשס"ה (מס' 3) - ס"ח 2000, עמ' 457. עד אז יחול הנוסח הבא: "המקום שבו יועמד הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, שייקבע בהתחשב בהצעתו של הנהג, ובלבד שאין בהעמדת הרכב במקום המוצע כדי להפריע לתנועה או לבטיחות הציבור".
13. סעיף זה הוחל גם על איסור שימוש ברכב לפי סעיף 12א(1ג) ו-(2ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בשינויים המפורטים בסעיף 12א(3ג) לאותו חוק.
14. סעיף זה הוחל גם על איסור שימוש ברכב לפי סעיף 12א(1ג) ו-(2ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בשינויים המפורטים בסעיף 12א(3ג) לאותו חוק.
15. תחילתו של סעיף 61א בתום 9 חודשים מיום 24.7.06. עם זאת נקבע כי השר לביטחון הפנים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת רשאי, בצו, לדחות את תחילתו של הסעיף לתקופה נוספת שיקבע, ושלא תעלה על שישה חודשים (ס"ח 2062, התשס"ו, עמ' 384). צו כאמור פורסם בק"ת 6586, התשס"ז, עמ' 840 ועל פיו תחילתו של הסעיף תידחה עד ליום 6.6.2007. צו נוסף שפורסם בק"ת 6603, התשס"ז, עמ' 1042 דחה את תחילתו של הסעיף עד ליום 24.10.2007.
16. תחילתם של ס"ק 64ב(2א) ושל כל ההתייחסויות בסעיף 64ב ל"דגימת רוק" - ביום 10.10.2008. בתיקון התשס"ח (מס' 8) נקבע עוד כי הם יעמדו בתוקפם 4 שנים מהתאריך האמור ואולם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי להאריך את תוקפם לצמיתות.
17. תחילתם של כל ההתייחסויות ל"דגימת רוק" בסעיפים 64ג ו-64ד- ביום 10.10.2008. בתיקון התשס"ח (מס' 8) נקבע עוד כי הם יעמדו בתוקפם 4 שנים מהתאריך האמור ואולם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי להאריך את תוקפם לצמיתות.
18. תחילת תוקפו של סעיף 65ד ביום 19.9.2012. תקנות ראשונות לפי ס"ק 65ד(ג) יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת בתוך 4 חודשים מיום 19.3.2012.
19. תחילתו של ס"ק זה - בתום שמונה עשר חודשים מיום 21.11.2002. השר רשאי להאריך את מועד התחילה לתקופה שלא תעלה על 6 חודשים, וזאת בתקנות באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.
20. תקנות ראשונות לפי הסיפא של ס"ק (1) (החל במילה "ובכללי") יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת בתוך 9 חודשים מיום 26.12.2005.
21. רשות תימרון מקומית תציב תמרורים בכל תחנות האוטובוס שבשטחה בהתאם להוראות סעיף 1א70 לפקודה, עד יום 20.4.10.
22. הציבה רשות תימרון מקומית, לפני יום 18.11.10, תמרור המסמן חניה במקום מסוים לנכה שניתן לו תג נכה כהגדרתו בחוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993, יחולו הוראות סעיף 2א70 לגבי תמרור כאמור בתום שלושה חודשים מהתאריך הנ"ל.
23. תחילתו של סעיף 2ב70 לחוק ביום 18.2.11 (להלן - יום התחילה), והוא יחול גם על מקום חניה שהוקצה לנכה לפי כל דין במקום ציבורי ערב יום התחילה, ולא מוצב בו תמרור לסימון מקום חניה לנכה; לעניין זה, "מקום ציבורי" - כהגדרתו בסעיף 2ב70 לפקודת התעבורה.

24. תחילתו של סעיף 71ב לפקודה, ביום 1.1.2012.
25. תחילתו של סעיף 71ג לפקודה, ביום 1.1.2012.
26. עפ"י סעיף 71ג(ד) פירסם המפקח על התעבורה הודעה המפרטת צורה, מידות ואפיונים נוספים של מפה ושלטים בתחנות אוטובוס ובתחנות מונית בקו שירות. ראו ק"ת 7142, התשע"ב, עמ' 1424.
27. תחילתו של סעיף 71ד לפקודה, ביום 1.1.2012.
28. תחילתם של סעיפים 71ה - 71ז לפקודה, ביום 1.1.2012.
29. תחילת תוקפה של הסיפא לסעיף 77(א)(2) החל במילים "ובלבד שלא תתנה חניה..." - ביום 1.9.2013.
30. עד לכניסתו לתוקף של חוק רשות לאומית לבטיחות בדרכים (הוראת שעה), התשס"ו-2006, ייכתב כאן: "מנהל הרשות כהגדרתו בחוק המאבק הלאומי בתאונות הדרכים, התשנ"ז-1997".
31. הסכום עודכן לאחרונה בק"ת 7226, התשע"ג, עמ' 801, החל ביום 1.4.2013.
32. פריט 6 בתוספת החמישית נמחק עם כניסתו לתוקף של חוק הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים (הוראת שעה), התשס"ו-2006.
33. תחילת תוקפה של התוספת העשירית לפקודה ביום 27.6.2008.